

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ భగవచ్చస్తోత్రం జితనాస్తోత్రమ్.

ఇతః

పరమకారుణికరాన

పెరియనాచ్చాన్నిళ్ళై యరుగిచ్చెయ్త

వ్యాఖ్యానముమ్,

విద్యుజితనై కళుక్కుమ్ పదమ్రైయుమ్.

ఇతు

శ్రీమాన్, పుదుప్పట్టు - తిరువేంకటాచార్యరాల్

సహకృత పురిహోధిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైయారాల్.

చెన్నై,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలైయిల్

విజయతేతరామ్.

సిద్ధార్థినామ సంవత్సరమ్

1919

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీ వెంకట గ్రంథముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్.)

ఈసభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు,

	రూ. అ. పై.		రూ. అ. పై.
౧. రామచరమశ్లోకము	౦-౧-౬	౨౧. మూడో డిటా	౦-౬-౦
౨. భారతాది తనిశ్లోకము	౦-౨-౬	౨౨. నాల్గవ డిటా	౦-౩-౦
౩. దుష్కరశ్లోకటిప్పణి	౦-౨-౬	౨౩. తిరువిరుత్తమ్ (వ్యాఖ్యానద్వయము)	౦-౩-౦
౪. కాణ్డీల్యవికేప్త పరమధర్మశాస్త్రము (తాత్పర్యసహితము)	౦-౯-౦	౨౪. తిరువాళియమ్ (వ్యాఖ్యానాది సహితము)	౦-౩-౦
౫. ముముక్షుపృథి వ్యాఖ్యానము	౦-౬-౬	౨౫. పెరియతిరువందాది	౦-౩-౦
౬. రహస్యత్రయమీమాంసా భాష్యమ్ ౧-వ సంపుటం	౧-౮-౦	౨౬. తిరువెంకటాద్వైతము	౦-౨-౦
౭. డిటా ౨-వ సంపుటం	౦-౯-౦	౨౭. శివీయతిరుమడల్	౦-౫-౦
౮. పరవరహస్యమ్	౦-౮-౦	౨౮. పెరియతిరుమడల్	౦-౩-౬
౯. చతుశ్లోకీనవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬	౨౯. ఇరామానుజనూర్ బద్దనాది	౧-౧౨-౦
౧౦. చరమశ్లోకటిప్పణి	౧-౮-౬	౩౦. శ్రీవచనభూషణమ్	౧-౧౨-౬
౧౧. శరణార్థాధిపాదము	౦-౨-౦	౩౧. ప్రపత్త్యనుపాయతపిచారమ్	౦-౧-౦
౧౨. తిరుప్పల్లవి	౦-౩-౬	౩౨. నాయమాత్మా భాష్యమ్	౦-౨-౬
౧౩. తిరుప్పావై మూవాయరప్పడి అరుమ్మడసహితము	౧-౫-౬	౩౩. యమకరత్నాకరమ్	౨-౧౧-౦
౧౪. తిరుప్పావై ఈరాయరప్పడి నాలాయరప్పడికల్	౦-౧౩-౦	౩౪. దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వ దీపమ్	౨-౦-౦
౧౫. తిరుప్పావై ఆటాయరప్పడి	౧-౮-౦	౩౫. తత్త్వసంగ్రహమ్	౦-౨-౦
౧౬. నాయచ్చియార్ తిరు మొట్టి	౧-౧౦-౬	౩౬. గురుపరమపూజ్యప్రభావమ్	౨-౧-౬
౧౭. పెరుమాళ్ తిరు మొట్టి	౦-౧౨-౬	౩౭. యతీంద్రిప్రణామభావమ్	౦-౧౨-౬
౧౮. కణ్డినుటోళిలు తాము వ్యాఖ్యానమ్	౦-౧౫-౬	౩౮. సమృద్ధిదాయ అకరాతి	౧-౧౩-౦
౧౯. ముదల్ (తిరువనాది) వ్యాఖ్యానము	౦-౧౦-౦	౩౯. స్తోత్రరత్న వ్యాఖ్యానమ్	౧
౨౦. రెండో తిరువనాది	౦-౬-౦	౪౦. గద్యత్రయవ్యాఖ్యానం	౧
		౪౧. ఆచార్యహృదయం ౨ ప్రకరణములు	౨-౦-౬
		౪౨. తాత్పర్యదీపికై	౨-౪-౬
		౪౩. జితస్తోత్రవ్యాఖ్యానమ్	౦-౬-౬

పై కనుపరిచిన గ్రంథములకన్నిటికిని బైస్టచార్జ్ ప్రత్యేకము.

మ. తిరువేంకటముడయ్యానయ్య,

కార్యదర్శి ధనాధికారి,

౩౦. ౩౧ వెంకటాచలమొడలిపి చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

పరమకారుణికరాన శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

వ్యాఖ్యానసహితమాన

జితరాస్తోత్రమ్.

శ్రీమత్కృష్ణ సమాహ్వయ సమోయాముననూనవేదా
యత్కటాక్షణ లక్ష్మణాం సులభ శ్రీధరస్సదా ॥

అ వ తా రి కై.

జితరాస్తోత్రమ్-ముగ్ధేదఖిలమ్; తత్ప్రతిపాదన పరమాన
శ్రీ పురుషనూత్తమ్ సర్వశ్రుతికలిమోమోతి పార్వతీ, ఇతి
పుష్-శ్రీశాస్త్రుత్తిలుమ్ ఇతిహాసపురాణజ్ఞలిలుమ్ “మహామస్త్రమ్”
ఎన్దు తిరుమస్త్రోపాతి పరమరహస్యమాకచ్చిల్లి పార్వతీ
తొన్దు

వేదాక్షరరాశియాశిల్ పారుషేయమాన ఇతిహాసపురాణ
జ్ఞలిలే ఎన్దుతి పుడిత్తు పార్వతీ నెన్దెన్దిల్;—ఖిలమాకిటతు -
అప్రహతం స్థానమ్; సూత్రకారకల్ ఖిలసహితమాక త్తాజ్ఞ శధ్య
యనమ్ పణ్ణిపాదవర్క శాస్త్రాయాలే, స్మార్తవిధానజ్ఞలిలే మస్త్ర

మాక వినియోగిత్తు పోరానిష్టార్కళితే. ఇప్పుడి ఇతిహాస పురాణ జ్యోతి శ్రీశాస్త్రోత్తిలే “ జితస్తఇతి మస్త్రేణ ” ఎన్తు మస్త్రేమాక వినియోగిత్తు పోరుమటొన్తు.

శ్వేతద్వీపవాసికల్ షీరాబ్ధినాథనుడైయ సౌందర్యాదికళితే తోల్ న్ద్రీడుపట్టు చొల్లుమ్స్త్రత్రమ్; ఇతుక్కు స్త్రత్రత్వముమ్- * స్తవ స్రియనుక్కు ప్రియతమమాకై.

బ్రహ్మాదికళుక్కు మమ్మోపమాన స్థలత్తిలే తోల్ న్ద్రీనవితు- ఇతిహాసపురాణజ్యోతి లే ఎఱుతిప్పడిక్కుమ్మడి సులభమానపడి యె న్నెన్నిలే,—ఇమ్మన్మత్తుక్కు ప్రితిపాద్యనాన షీరాబ్ధినాథనై త్తిరునడిత్తువాదత్తి శ్రీ నారదభగవాన్ శ్వేతద్వీపత్తిలే శెన్త వళవిలే, ఏకత ద్విత త్రితర్కళ తపస్సుపణ్ణ క్కణ్ణ ఇచర్కళుక్కుమ్ కిట్టనెణ్ణతవిషయతై నమ్మాల్ కాణముడియాతెన్త మిణ్ణ, అవర్ కళైక్కుటిత్తు ‘ఎనక్కు చ్చయ్యనడుప్ప శెన్’ ఎన్తు కేట్ట, “ఇత్తి రుమాళికైక్కుళ్ళే శ్వేతద్వీపవాసికల్ షీరాబ్ధినాథనై క్కణ్ణ పణ్ణమ్ స్త్రత్రమ్ నెడునాళే నాగ్గళ తపస్సుపణ్ణకటో మాకై యాల్ జ్ఞాతవ్యమాయ్త్తు; ఎజ్గళేపక్కలిలే ఇత్తై లభిత్తు అనునన్ది” ఎన్న, అవనుమ్ అవర్కళేపక్కలిలే జితనైయై లభిత్తుపోరానిట్ట, జయస్త మెన్నితి పర్వతత్తిలే భగవదుపాసనమ్ పణ్ణకితి బ్రహ్మనై వద్దు అనువ ర్తిత్తు ప్పిఱన్దవృత్తాన్తతై అవనుక్కు విజ్ఞాపిక్క, “ఎనక్కు అన్దస్త్రత్రై చొల్” ఎన్తు శ్రీనారదభగవాన్ పక్కలిలే గ్రహితాన్ కుటుమ్మి; అవన్ పక్కలిలే పుక్కతాకై యాలే ఇతిహాసపురాణజ్యోతి లే ఎఱుతిప్పట్టు భగవత్పరరా యిరుప్పా రెల్లార్క్కుమ్ లభిక్కుమ్మడి సులభమాయ్త్తు; ఇతు జితనైయనుడైయ అవతారమ్.

ఇతు తన్నుడై ఊర్వాయై యనుసంతితాల్ ప్రపత్తిక్కు-
వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిటతు. ప్రాప్య ప్రాపకజ్ఞ శిరశ్చైయుమ్
శొల్లుకిటతు. (జిత్రే) “ప్రపత్తిక్కు అధికారికల్-అజ్ఞరుమ్ సర్వజ్ఞ-
రుమ్ భక్తిపరవశరు మెన్దు త్రివిధర్” ఎన్దు భట్టరదుభిచ్ఛెయ్తారిజే.
(౧) [అవిద్యాతో దేవే పరిబృథతయావా విదితయా స్వభక్తే
రూఢిమ్నావా జగతి గతిమన్యామవిదుషామ్ । గతి ర్గమ్యశ్చ సా
హరిరితి జితన్తావ్యాయ మనోరహస్యం వ్యాజప్రే సఖిలుభగవాన్
శౌనకమునిః] అజ్ఞనాకితాన్ భగవల్లాభత్తుక్కు త్తన్ పక్కలిలే
జ్ఞానశక్త్యాదిక శిల్లాతవన్; సర్వజ్ఞనాకితాన్—“దేశకాల వస్తుక్కు-
భాలే పరిచ్ఛేదిక్కు వొణ్ణాత వైభవతైయుడైయవన్ ఈశ్వరన్”
ఎన్దురుక్కైయాలే అనన్యసాధ్యన్దురుక్కుమవన్; భక్తిపరవశ
నాకితాన్—జ్ఞానశక్త్యాదిక భుణ్ణాయరుక్కుచ్ఛెయ్తేయుమ్ అడైవు
పడ అనుష్ఠిక్కుమాట్టాతవన్; ఇవర్కల్ మూవరుమ్ భగవద్విషయ
మొద్దియ వేఱుపాయ ముడైన్దటియాతవర్కల్; ఇవర్కల్ భుక్కు
ప్రాపకనుమాయ్ ప్రాప్యనుమాయుక్కుమ్ సర్వేశ్వరన్దు జితన్తై
యెన్దు పేరైయుడై తానమన్ద్రహస్యతై సర్వజ్ఞనాన శౌనకభగ-
వాన్ వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణప్పెఱువతే యెన్దితార్.

(౧) “స్వత్వమాత్మని సజ్జాతమ్” ఎన్దుమ్, (౩) ‘ఆత్మదాస్యం
హరేస్వామ్యం స్వభావశ్చ’ ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే ద్వయత్తుక్కు
కారియావాన్ - ఈశ్వరనుక్కే అనన్యార్థ శేషభూతనావానిజే ;
ఇప్పడిప్పట్ట శేషత్వజై యుక్తయ వివాత్సాక్కుల్, అనాదియాన
ప్రకృతి సమృద్ధతై అజీయాతే, ఈశ్వరనుడైయ స్వామిత్వస్వాతి

న్యైజ్ఞశ్చై త్తర్జుణతలైయిలే యేటిట్టక్కణ్ణు ఆత్మాపహారికళాయ్
వర్తిప్పర్కళో

ఆత్మాపహారికమావతు— అహజ్కార మమకారజ్ఞళో; (౧)
“ద్వ్యక్షురస్తు భవే స్మృత్యుః” ఎన్టుమ్, (౧) “మమేతి ద్వ్యక్షురో
మృత్యుః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, (౨) “యానే యేనై యటి
యకిలా తే యానేయెన్ట నతే యెన్టరున్డేన్” ఎన్టితే అభియుక్తర్వార్తై
యుమ్, పాపజ్ఞళిల్ తలైయాన పాపముమ్ ఇవ్వాత్తాపహారిమే. (౩)
“యోన్యథా సన్తమాత్మానమ్” ఇత్యాదికళిలే స్ఫుటమ్, పాప
త్తుక్కు (పాయశ్చిత్తమ్ - ఇవ్వాత్తాభగవచ్చేషమెన్టాల్ వివాదమ్
పణ్ణాతిరుక్కై. (౪) “తేనచేద వివాదస్తే” ఎన్టుమ్, (౫) “ఉమ్మ్యుయి
ర్వీషుడైయా నిడైవీషుశెయ్మినే” ఎన్టుమ్, (౬) “తైత్తర్జుణ్యేశ్వరజ్ఞా
నాద్విశుద్ధిః పరమామతా” ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవతితే

ఈశ్వరన్ ఇప్పడి అహజ్కార మమకారగ్రస్తరాయ్ శబ్దా
దివిషయప్రవణరాయ్, అతిలే(౭) “పరమేశ్వర సంజ్ఞోఽజ్ఞ కిమన్యో
మయ్యపస్థితే” ఎన్టుమ్, (౮) “ద్విధాభజ్యేయ మప్యేవం ననమే
యస్తు కస్యచిత్” ఎన్టు మిరుక్కుమ్ హిరణ్య రావణాదికళైప్పిలే
తన్నోడే యెతిరమ్మకోత్తు నిట్కిఱ వాత్మాక్కళై స్పార్తరుళి,
“ఇవై శాస్త్రమార్గజ్ఞళాలే తిరు త్తవొరుప్పట్టతల్ల; ఇవర్కళుడైయ
విషయప్రవణ్యమే పథ్త్రాశాక నమ్మడైయ వ్దురుకళైయుమ్
శీలాదిగుణజ్ఞళైయుమ్ కాట్టిత్తిరుత్తువోమ్; ఇవర్కళుడైయ పాపజ్ఞ
ళై త్తమైక్కు విషయనూక్కువోమ్” ఎన్టు వ్దుయిట్టు, ప్రథమ

- (౧) భార-ఆశ్వ-౫౧-౩౦. (౨) తిరువాయ్-౨-౯-౯. (౩) భార-ఆది-౭౪-౨౮
(౪) మను-౮-౯-౨. (౫) తిరువాయ్-౧-౨-౧. (౬)
(౭) వి-పు-౧-౧౭-౨౩. (౮) రా-య-౩౬-౧౧

త్తిలే రుచిజనకనాయ్ రుచిపిఱ్ఱార్కు ఉపాయముమాయ్, అతిలే నిష్కరానార్కు ప్రిస్వనుమాయరుక్కుమ్మడియై చ్చొల్లు కిఱతు-ఇప్పిబన్దమ్.

ప్రాప్యప్రాపకజ్గళై ముతల్ శ్లోక త్తిలే సజ్గిహేణచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే విస్తరిక్కిఱతెన్దు భట్టర్ నిర్వాహమ్. ముత లిరణ్ణశ్లోకతాలే ప్రాప్యప్రాపకజ్గళైచ్చొల్లి, మేలిల్ శ్లోకజ్గళాలే అతు క్కడియాన శరణ్యతెయై చ్చొల్లుకిఱతాకవుమామ్; శరణ్య తెయై ముతలిల్ శొల్లి ఉపాయోపేయజ్గళైచ్చొల్ల ప్రాప్తమాయి రుక్కు, పిన్నే శరణ్యతెయై చ్చొల్లువానెన్నెన్నిల్, మునయేనా న్కుకనిలే తిరువాణైయిట్టు ప్పిన్ను అతు పెతావాణైయల్లామై సాధితాచ్చొలే ఇతువెన్దు తిరునతైయూరరైయర్ నిర్వాహమ్.

ప్రవేశమ్ ముద్గ్రీర్థిల్లు.

—

జతంతే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।

నమస్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుషతూర్వజ॥ (౧)

(ప్రతిపదమ్) హే పుణ్డరీకాక్ష=శైవామరై హస్త తిరుక్క-
ణ్డలైయుడైయ వెప్పిరుమానే । తే=ఉన్నాలే, జతమ్=జయమడై
యప్పట్టతు, హే విశ్వభావన=ఇంద్ర జగత్తైయుణ్డాక్కిన సర్వేశ్వరనే!
తే=నమః=ఉన్నై, శరణమడైకీతేన్, హృషీకేశ=ఎన్ ఇన్రియజ్జలై
విషయప్రపణమాకామై నియమిక్కుమననాయ్, మహాపురుష=అర్థి
కళుడైయ అపేక్షితజ్జలై మికవుమ్ కొడుక్కువల్ల పరమోదారనాయ్,
పూర్వజ=సృష్ట్యవతారాదికళాలే ఎతిర్ శూక్రపుక్కు ఎన్నై అభి
ముఖమాక్కుకైక్కు ముత్పాడనాన సర్వేశ్వరనే! న-మః . అస్తు=
ఎనక్తాకై తవిరవేణుమ్; తే-అస్తు = ఉన్ కేయామ్బడి పణ్ణి యరుశ
వేణుమ్. (౧)

వ్యా. —ముతల్ శ్లోకతాలే ప్రాప్యనిష్కర్షపర్యస్తమాక
వివన్ ప్రార్థిక్కుమ్బడియాక, ఈశ్వరన్ తన్నుకాలే తోట్టిత్తు
కొణ్ణపడియై చొప్పలుకిటతు.

(జతంతే) (౧) “యాతానుమ్ పర్త్తి నీజుమ్ విరతమ్” ఎన్గిట
పడియే విషయాన్తరజ్గళై పుర్త్తి, “ఎప్పిరుమాన్ ముక్త్తిర్
విత్తియేన్” ఎన్దు ఇవన్ వ్రతమ్కొణ్ణిరుక్క, ఈశ్వరన్ (౨) “తా
నొట్టివన్దు” ఎన్గిటపడియే విషయాన్తరజ్గళిర్ తువక్కై యటుత్తు
స్వరూపజ్ఞానత్తైయుణ్డాక్కి “అవశ్యమ్ ఉమ్మైకొణ్ణిత్తువిడేన్”
ఎన్దువ్రతజ్ఞోణ్ణి, యాదృచ్చికమాక ఇవన్ విషయాన్తరజ్గళిలే నెక్కి

నిష్టవశవితే (౧) “ఇరుద్ధా కణ్డకొణ్డ” ఎన్నిటపడియే తన్నుకై
క్కాట్టి జయిత్తు, ఇవన్తోత్తొమైకణ్డ ప్రీతనాయ్ “తోత్తొ
రా” ఎన్ఱు కేట్టరుళ, (౨) “తోత్తొమై మడన్జె మెమ్మెగుమా
న్ నారణ్ణు” ఎన్నిటపడియే “జయస్తవ” ఎన్నిటాన్.

తృతీయాధే ప్రియాయ్— ఉన్నా లే జయమెన్నుతల్;
భావేనిష్టాయ్ ఉన్నుడైయ వితు జయమెన్నుతల్; బద్ధమడి
యాన సజ్గుల్పమ్ అవనతు; అతిన్ సన్నిధియిలే కర్కమడియాక వస్త
వివన్ సజ్గుల్పమ్ జీవిక్కవై; సర్వశక్తీసజ్గుల్పత్తై విషయచపల
నుడైయ సజ్గుల్పమ్ అట్టిక్కవో;

నామ్ ఎన్ఱొణ్డ ఉన్నై వెల్ల వెన్న; (పుణ్డరీకాత్) అట్టికియ
కణ్డళాకిట బ్రహ్మస్త్రైయైయైయ వనక్కు వెల్లపైణ్ణాతతుణ్డో? చేత
నర్ చేతనజ్గలై యకప్పడుత్తువతు కణ్డభీయా లేయాకై యాలే
తిరుక్కణ్డళాలే జయిత్తాయెన్ఱై; స్వతస్త్రినై ముత్తయైక్కాట్టి మీ
టకలామ్; విషయప్రవణ్డనై మీటక అట్టికల్లతు పరికరముణ్డో?

(సమస్తే) ఆరత్తై ఆర్ వెన్టారెన్నిల్; ఆరాయ్ న్దవాతే ఉన్న
తైనాన్ అపహరిక్క ఎన్నై జయిత్తు, నీయే ఉన్నతైక్కొణ్డాయా
యిరుద్దతు; (3) “అహమపి సమమ; భగవతపివాహమస్మి” ఎన్న
క్కడవతితే; సమశ్శబ్దమ్ శరణపర్యాయ మాకై యాలే ప్రపదన
మెన్నువుమామ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్; కణ్డభీకిలే యాడుపట్టు మిడుక్కలు
కైయాలే అశక్తాధికారమాన వుపాయత్తై పుత్తొమైకెటాన్ ప్రాప్య
త్తిల్ రుచిపిటన్దాల్ అత్తై లభిక్కుమ్ సాధనమితే అనన్తరమ్ తేట్టమ్;
అత్తై చ్చొట్టుకిటతు. విషయాన్తరజ్గళిల్ తువక్కైయలుత్త వుపకా

రత్తుక్కు పృథ్వీపకారమాక ఎన్నా త్కావై త్తదేనెన్ఱు ఆత్మసమర్పణత్తై చ్చొల్లుకిటతెన్ఱుమామ్; (౧) “ఎన తావితమైన్దోన్దేన్” ఎన్నుమాపోలే. ఇతువకై ప్పొరుళ్.

(నమః తే అస్తు) అప్పః; ఎనక్కాకై తవిర్న్ఱు ఉనక్కేయావ్వుడి పణ్ణియరుళవేణుమ్; (౨) “మనక్కారామై మన్నియుడ్డేట్టాయనియుడ్డొచ్చియాయ్” ఎన్నుమాపోలే; రుచియై ప్పిటప్పిత్తు త్తన్నేతాక పుపకరియానిట్రు మేల్వొల్లున్ఱు అర్థిప్పా నెన్నెన్నిల్;—రుచియై విల్లైప్పిత్తు స్వరూపజ్ఞానత్తై యుడ్డాక్కినవాతే స్వరూపానుగుణమానవడిమైయై ప్రాక్కితాన్, కూనికూన్ నిమిర్న్ఱు యోగ్యత్తై పెన్దొవాతే, (౩) “వస్తే” ప్రగృహ్యగోవింద మమగేహం వ్రజేతిన్” ఎన్ఱు మడిపిడిత్తాపోలే, ఇల్లుమ్ ఆత్మానిన్ఱుడైయ కోణాకై యాలే కణ్ణుకాలే నిమిర్న్ఱుక్కొణ్ణా నెన్దే; అహజ్కార మమకార మాకిట కోణపోయ్ పారతన్త్ర్యమ్ ప్రకాశితాలితే కైజ్కర్యరనత్తుక్కు యోగ్యమావతు. శ్రీమాలాకారరై అత్తుకాలే రుచియై ప్పిటప్పిత్తు (౪) “పునః పునః ప్రణమ్యాహ మాలాకాగోతివిస్మితః” ఎన్ఱు తిరువడికళిలే విల్లుమ్బుడి పణ్ణి అడిమైకొణ్ణానితే

(విశ్వభావన) మేల్ అపేక్షితమ్ శెయ్కైక్కు ప్రాప్తిశొల్లుకిటతు, విశ్వంభావయతీతి విశ్వభావనః, ఉరుమాయ్న్ఱు నిడన్ద విన్దజగత్తై యుడ్డాక్కినవ న్దైయో? ఇల్లాతత్తై యుడ్డాక్కినవనుక్కు ఉళ్ళతుక్కొరుగుణమ్ విల్లైప్పిక్కై పణియుడ్డో? ముముక్షు సిన్ఱుత్తయవనో భగవత్సృష్టి.

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౪.

(౨) తిరువాయ్-౧౦-౧౦-౨౬.

(౩) వి-పు-౫-౨౦-౧౧.

(౪) వి-పు-౫-౧౯-౨౩.

(హృషీకేశ) సృష్టికాలత్రిల్ విలక్కుమ్ పరికరమిత్తై. ఇప్పోతు ఉన్నిన్నియజ్జళై త్తిరుత్తవాన్ణామెయాలే విలక్కుమ్ పరికరముణ్ణేయెన్నిల్; అవైయుమ్ నీయిట్ట వల్లక్కన్తో? “హృషీకాణీన్నియాన్యాహు స్తేపామిశోయతోభవాన్ | హృషీకేశఇతి ఖ్యాతః” ఎఱ్ఱమ్, (౧) “ఇరుడీకేశన నమ్మిరా నిల్లజై యరక్కర్ కులమ్ మురుడుతీర్ త్తపిరాన్” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లక్కడవతితే. ఇన్నియజ్జ భుక్కు ఎన్నోడుణ్ణాన నమ్మనమ్ కర్మోపాధికమ్; (౨) “యశ్చక్షుషి తిష్ఠన్-వాచితిష్ఠన్” ఎన్నిటపడియే నిరుపాధికనమ్మనమ్ ఉన్పాడేయనో?

(మహాపురుష) శక్తియుక్తానాలుమ్ వల్లతెల్లమ్ శెయ్వా రుణ్ణోవెన్నిల్; (పురుష) “పురు-బహు, సనోతీతి-పురుషః” ఎన్నుమ్మడియే మఱిత్తు ఉన్పాడు సరవేణ్ణాతపడియపేక్షితజ్జళై మికపుమ్ కొడుక్కవల్ల పరిమోదారనలైయో? (మహాపురుష) ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయెయుమ్ “భక్తానామ్” ఎన్నిటపడియే అర్థియాయ్కొడుక్కై; (౩) “ససర్వానర్థినో దృష్ట్వా సమేత్య ప్రతినన్ద్యచ” ఎన్నుక్కడవతితే.

(పూర్వజ) కీర్తొచ్చిన్ను బౌదాగ్యననై అనుష్ఠానత్తాలే విసరిక్కిటతు. సృష్టెయోడు అనతారత్తోడు ఉపాయత్తోడు వాశియట ఇతిపుపేటు తుడక్కమాన వెల్లాత్తుక్కుమ్ ముత్తాపడనలైయో? (౪) “బహుస్యామ్” ఎఱ్ఱ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతానమోపాతి (౫) “సపికాకీ సరమేత” ఎన్నుమ్మిపుపుమ్ తన్నతాచ్చొల్లి

(౧) తిరువాయ్-౨-౩-౧౦.

(౨) బృ-౫-౧-౫.

(౩) రా-అయో-౧౬-౨౭.

(౪) తై-౬-౬.

(౫) మహా-పని.

దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదై వతమ్ ।

సర్వదా చరణద్వంద్వం వ్రజామి శరణస్తవమ్ ॥ (౧)

శ్రీశ్రీతే. అవతార త్రిలుమ్ సృష్టమానజగత్తిలే నష్టై యభిముఖక
భాకక్కడవార్డు వెన్నుమ్ నోయ్యైయాలే (౧) “సమ్భవా
మ్యాత్మమాయయా” ఎన్ఱు స్వేచ్చైయాలేయాయితేయరుప్పతు;
(౨) “సః-దేవై రధితోజజ్ఞే” ఎన్ఱు దేవర్కళుడైయవధిత్యమిలైయో
వెన్నిఁ: అతువ్యాజమ్; సాధుపరిత్రాణమే వ్రయోజనమ్. (౩) పరి
త్రాణాయ సాధూనామ్” ఎన్ఱునొడగ్గి “ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ
సమ్భవామి యుగేయుగే” ఎన్ఱునితే. అర్జుననుడైయ యుద్ధప్రా
త్సహనవ్యాజమాక స్వవిషయభక్తియోగజ్ఞై అవతరిప్పితాప్పోలే,
(౪) “ఉపాయోపేయత్యేతదిహ తవ చిత్త్వమ్” ఎన్ఱు ఉపే
యభావత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ నిత్యమితే. ఒరుత్తన్ స్వీకరిత్త
పోతాక ఉపాయసూకితా నస్టితే. భోగ వేళైయిలుమ్ పళ్ళులక్షు
బుడియి ట్పెల్లలిక్కాట్టిల్ తన్నుడైయ ముత్పామి, ముత్పాకా
వితే తిరుక్కుటై వాయ్నై తరుళిల్లు; ఇస్తభోగదాన్ అవిచ్చిన్న
మాకవేఁవెన్ఱు అభినివేశమ్ పళన్దనుక్కు, అప్పోతు అవిచ్చిన్న
భోగస్థానమ్ ఎగ్గేయోవెన్ఱు తేడవేడ్డాతపడి (౫) “శ్రియాసార్థం జగ
త్పతిః-ఆస్తే” ఎగ్గిఅపడియే నిత్యవిభూతియిలే ఇవనుడైయ వరవాటు
పార్ త్తిరుక్కితానితే. (౧)

(పదవృత్తే) దేవానామ్-విష్ణుభక్తియుడైయ దేవర్కళుక్కుమ్
దానవానాం - విష్ణుభక్తివిహీనరాన ఆసురప్రకృతికళుక్కుమ్

(౧) గీ-౪-౬.

(౨) రా-ఆ-యో-౧-౭.

(౩) గీ-౪-౮.

(౪) ర-స్త-౨-౮౪.

(౫) వాయు-౪.

సర్వదా-అనుకూల్యదశై యోషుప్రాతికూల్యదశై యోషువాశియతి,
సామాన్య మధిదైవతమ్-సర్వసాధారణమాక పున్రేలామ్బుడి యిరు
క్కిటి, తవ-దేవరీరుడైయ, చరణవ్యన్ధవమ్-శేర్ త్రియభుక్తై యుడైయ
తిరువడికల్లై, శరణమ్-ఉపాయమాక, ప్రజామి-అధ్యవసిక్కిఁతున్.(౨)

(౨ శ్లో-వ్యా-దేవానా మిత్యాది) కీర్తీశ్లోక త్రిలే ఉపేయతై
నిర్ణయత్తు, తత్పిద్ధర్మరక్షకగాక ఉపాయతై అధ్యవసిక్కిఁతున్. ఉపే
యత్తిలుమ్ తలైయాన ఉపేయతై లభితాప్సలే ఉపాయత్తిలుమ్
తలైయాన ఉపాయతై లభిక్క-పైన్రేలామ్బుడి; పుత్రపశ్వన్నాదికల్లైయే
ప్రాప్యమెన్దిరుప్పారుమ్, దేవరీకల్లై పున్రేలామ్బుడి సర్వతై లభిక్కయే
పురుషార్థమెన్దిరుప్పారుమ్, ఈశ్వరనైయే పున్రేలామ్బుడి ఇన్ద్రపదమ్
ముతలాన పదజ్జలైయే పురుషార్థమెన్దిరుప్పారుమ్ అవస్థకల్లైయే లభిక్క విరు
ప్పారుమా యిరుక్కిటి సునా త్రిలే సర్వాధికనాయ్ సమస్తకల్యా
ణగుణాత్మకనాయ్ ఉభయవిభూతినాయకనాయ్ యిరుక్కిటి సర్వేశ్వరన్
తిరువడికల్లై నిత్యకై జ్ఞరీతైయే పురుషార్థ మెన్దిరుక్కై యాకిటి
వితు ఒరు తరుచ్చుమ్ క్రిష్ణవత్సవితై.

(౧) “మనుష్యాణాం సహస్రేషు” ఎన్దుమ్, (౨) “సమ
హాత్మా సుదుర్లభః” ఎన్దుమ్ అవస్త సర్వుమ్ దుర్లభమాయితే యిరు
ప్పతు; అతుపోలే ఉపాయజ్జళిలుమ్ వస్తార కర్మయోగా ద్యుపాయ
జ్జలై పున్రేలామ్బుడి (౩) “కింజప న్ముచ్యతే జన్మరన్త సుసార బన్ధ
నాత్” ఎన్దిటపడియే తిరునామజ్జలై పున్రేలామ్బుడి, (౪) “దేశోయం
సర్వకామధుక్” ఎన్దిటపడియే దేశవిశేషజ్జలై పున్రేలామ్బుడి,

(౧) గీ-౩-౩.

(౨) గీ-౩-౧౯.

(౩) భా-అను-౧౪౯.

(౪) నారసింహపు

ఆక ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాతి ఉపాయభేదముమ్ అసఖ్యాతమాక
చొల్లుకిట సంసారత్తిలే సుశకమాయ్ నిరసాయమా యరుక్కిట
సిద్ధోపాయపరిగ్రహమ్ కిడైప్ప తొప్పన్ణితే; అప్పడిప్పట్ట ఉపాయ
పరిగ్రహత్తై చొల్లుకిటతు. ద్వయత్తుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణుకిట
తాకిత్, అతిత్ క్రమమొట్టియ ముట్టుడ ప్రాప్యనిష్కర్వమ్ పణ్ణువా
నెన్నెన్నిల్, ఇప్పొప్పన్దాన్ ఇత్తలైయిల్ రుచియాత్ వన్ద తన్ణిక్కే
రుచియే తొడగ్గి అత్తలైయాల్ వన్దతాకై యాలే ముట్టుడనిష్కర్వత్తు
అనన్తరమ్ ఉపాయస్వీకారత్తై ప్పణ్ణుకిటాన్;

“దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదైవతమ్” ఎన్ఱు-
ఇ ప్పసాయస్వీకారత్తుక్కు అధికారి నియతియిలై యెన్నిటతు; దేవర్క
ళాకిటార్ - ఈశ్వరనుక్కు అనుకూలకోటియిలుళ్ళార్; దానవరాకి
టార్ - ప్రాతికూల్యత్తిలే వ్యవసితరా యిరుక్కుమవర్కళ్, (౧)
“విష్ణుభక్తిపరోదేవో విపరీతస్తథాసురః ” ఎన్నక్కడవతితే; (౨)
“ద్వాభూతనగ్నా లోకేస్మిన్ దైవ ఆనుపవచ ” ఎన్ఱు ఇన్ఱు
క్కుళ్ళే అన్తయ్యుత్తైయితే సృష్టి.

(సామాన్య మధిదైవతం చరణద్వన్దవమ్) సర్వసాధారణ
మాన తిరుపడికలై, ఇత్తాల్ సమ్మన్దసామాన్యత్తై చొల్లుకిటతన్ఱు;
అశ్రయణీయత్వే సమమాయిరుక్కిటవడియై చొల్లుకిటతు. ఇప్పడి
విశేషిక్కిటతు ఎత్తాలేయెన్నిల్, విముఖరానకాలత్తిల్ ఆశ్రితవిరో
ధికళై ప్పట్టు అట్టియచ్చెయ్యుమవ నాకైయాలే; (౩) “అపుణర్కైన్ఱుమ్
శలమ్మరిన్ద జ్గరుళిల్లాత్తన్ఱైయాలన్ ” ఎన్నక్కడవతితే; నిహీన

జన్మగుణవృత్తరోడు ఇవద్దా లుత్కృష్టరోడు వాశీయట ఎల్లా
ర్క్కుమ్ ఆదిత్యోదయమ్బాలే ఎనక్కెనక్కెన్టు పద్ధులమ్బుడియాన
తిరువడికల్లెన్.

రావణనచ్చిలై తినువన్ద శ్రీవిభీషణాధ్వాన్ (౧) “సర్వ
లోక శరణ్యాయ” ఎన్టు పద్దుక్కుప్పేళిప్పద్ధులమ్బుడియితే యిరు
ప్పతు; (౨) “సమోహం సర్వభూతేషు” ఎన్టితే శరణ్యన్వారై,
(౩) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతి దుఃఖతః” ఎన్టు ఆశ్ర
యణయోగ్యమాన మనుష్యసామాన్యత్తిలే కృపై మిక్కితే యిరు
ప్పతు; పరదుఃఖాసహిష్టుత్వ మితే కృపైయావతు; ఆశ్రయణవేల్లై
యిలే (౪) “యదివా రావణ స్వయమ్” ఎన్టానితే; (౫) “ఎల్లా
పులకుష్ తొమ్మిమాతిమూర్తి ” ఎన్టుమ్, (౬) “పాతున్టి పాన్న
జ్ఞుల్ ” ఎన్టుమితే అభియుక్తర్వారై

(సర్వదా) ప్రాతికూల్యమ్ ప్లణ్ణుటవేల్లై యేయానాలుమ్
రక్షకాపేక్షయే వేణువతాక విషయీకరిక్కుమ్ తిరువడికో; (౭)
“పాపానాం వా - తార్యం కరుణమార్త్యేణ ” ఎన్నక్కడవతితే.
(౮) “ఈడుమెడుప్ప మిలీశన్” ఎన్టు ఆహ్వారు మరుళిచ్చెయ్తతుక్కు
మడి ఇతువితే. (౯) “అనాలోచిత విశేషాః శేష లోకశరణ్య”
ఎన్టుతుక్కుమ్ ముతలితువితే; (చరణద్వంద్వమ్) అన్యోన్యమ్ శేర్తి
య్యుక్కై చొల్లుకటతు. ఉపాయమాక వనుసన్నిక్కుమళవిలే వేటారు
ప్రయోజనమ్ వేణ్ణా; ప్రయోజనముమ్ ఇతువే పోరుమెన్దిరుక్కు.

(౧) రా-య-౧౭-౧౫.	(౨) గీ-౯-౨.	(౩) రా-అయో-౨-౪౦.
(౪) రా-య-౧౮-౩౪.	(౫) తి-వాయ్-౩-౩-౫.	(౬) ౩-తిరువ-౮౮.
(౭) రాయ-౧౧౬.	(౮) తి-వాయ్-౧-౬-౩.	(౯) శరణాగతిగీర్ణ్య

(శరణంగ్రహమి) ఉపాయమాక వజైకిష్టేన్; కీర్త్యున్న సర్వాధికారత్వమ్ సిద్ధోపాయతై క్కుటితైస్తై; సాధనాస్తరజ్ఞాత్ అధి కృతాధికారజ్ఞానై యరుపుతు; “వ్రజ-గతౌ” ఎన్నిట గత్యర్థమ్ బుద్ధ్యర్థమాయ్, అధ్యవసక్తి తేనైస్త పడి; ఇత్రాల్ శరణ్యాన్ సన్నిధి వేడ్డా, ప్రాప్తియే అమైయుమెన్; ఆచార్య రుచిపరిగృహీతమాన వాక్యత్తిల్ క్రియాపదత్తిల్ వర్తమాన నిర్దేశత్తుక్కు మడి “వ్రజా మి” ఎన్నిట వర్తమాననిర్దేశమే, అతె గౌణమాక ఉపదేశిత్తు పోరుకిటతుమ్-అతినుడైయ (౧) “సకృదేవ ప్రపన్నాయ ” ఎన్నిట వాక్యతైప్పత్తై; ఆకసకృద్విధానమ్-ఈశ్వరవిషయాకారతైప్పత్తై; ప్రాప్యరుచియాలే ప్రాప్తియశపుమ్ శెల్ల వనువర్తిక్కడవతు రాగ త్తాలే; (వ్రజామి) ప్రీహిస్తీకారమ్ దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్య త్యాగ రూపమాన యాగము ముచ్చిక్తే, తగజ్జమానప్రయాజాదికభుజ్యంతే యిరుక్కి తాపోలే ఉపాయస్తీకారముముపాయమచ్చు, అతుక్కజ్జము ముచ్చిక్తే అధికారివిశేషణమాయ్ క్కి డక్కిటతు.

(తవ) (౨) “అవ్యహం జీవితం జహ్యమ్” ఎన్టుమ్, (౩) “కపోతో వానరశ్రేష్ఠ కిం పునర్మగ్నిధోజనః” ఎన్టుమ్ తనై యభియమాటి శరణాగత పరిత్రాణమ్ పణ్ణిన కపోతోపాఖ్యానము మరుళిచ్చెయ్త దేవరుడైయ, “చరణద్వంద్వం వ్రజామి” ఎన్టున్టు యమ్.

ముతల్ శ్లోకమ్ ప్రాప్యసజ్గ్రహమానపోతు, ఇన్ద శ్లోకమ్ - “సమస్తే” ఎన్నిట పదత్తుక్కు వివరణమాకిటతు. వివరణాపేక్షై

ఏక స్తవమసిలోకస్య స్రష్టా సంహారక స్తథా ।

అధ్యక్ష శాసనమంతాచ గుణమాయా సమావృతః॥ (3)

యెన్నెన్నిఠి; (౧) “మద్యాజీమాం నమస్తురు” ఎఱ్ఱ నమశ్శబ్దమ్ సాధనా న్తరత్తుక్కుమ్ సాధారణ మాకైయాలే † శరణశబ్ద పర్యాయమ్ నమశ్శబ్ద తినుడైయ వివరణమాకిటతు; (౨) “గచ్ఛధ్వ మేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః” ఎఱ్ఱ విధిత్త శరణాగతియి నుడైయ వనుషానవేళైయిలే “ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్శ క్రు ర్జనార్దనమ్” ఎఱ్ఱ నమస్సై పుణ్ణినాక్ కళ్. ఆకైయాలే ఘాన ప్రమాణత్తాలే శరణశబ్దపర్యాయమ్ నమశ్శబ్దమ్. (౨)

లోకస్య త్రిత్యక్షసిద్ధనూయుష్ట శ్రుతిసిద్ధమాయుముళ్ళ సకల పదార్థజ్జలైయుమ్, స్రష్టా-సృష్టి త్తవన్, ఏకః-సహాయా న్తర నిరపేక్ష నాన, త్వమ్-నీరుగువనే, అసి-ఆకితాయ్; తథా-అప్పుడియే, సంహ రకః-హితా మనాయ్ సంహా క్తి ఆవనమ్ నీయొరువనేయాకితాయ్; అధ్యక్ష శ్చ-రద్యోపేయోప్రతీక్షిక నాయుమ్, అనుమంతాచ-బంధకమాన కర్మజ్జళితే ప్రవర్తియానిష్టాలుమ్ నిషేధియామల్ అనుమతి ప్రదానమ్ పణ్ణుమననాయుమ్, గుణమాయా సమావృతః-సత్త్వ రజ స్తమోమయి యాన స్మృతియాలే చేతనరుక్కు స్వస్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి యటి కైక్కు అనాధ్యనాయు మిరానిష్టాయ్; (3)

(3 - శ్లో - వ్యా—ఏక స్తవమసీత్వాది) కీర్తిరణ్ణుశ్లోకత్తాలే ప్రాప్యప్రాపక జ్జలై చ్చిల్లిల్లథాయ్, అన్త పుపాయస్వీకారత్తు క్కడి యాన శరణ్యతైయై చ్చిల్లిల్లకిటతు మేలిల్ శ్లోక జ్జళ్. అతి లిన్దశ్లోక

(౧) గీ-౧౨-౬౫. † శరణశబ్దమాకిట పర్యాయపదమ్-శరణశబ్దపర్యాయ నమశ్శబ్ద

(౨) భార-ఆర-౧౨౯.

త్రిల్, అనన్తరమ్ శరణ్యతై క్కుటుప్పాక అవనుడైయ జగత్తారణత్వ ప్రయుక్తమాన సర్వజ్ఞత్వాది మహాగుణజ్ఞతై చ్చొల్లుకీటతు.

(౧) “కారణస్తుధ్యేయః” ఎన్నిటపడియే ఉపాన్యమ్ జగత్తారణవస్తువానవోపాతి శరణ్యముమ్ జగత్తారణవస్తువేయితే. ఎజ్జనేయెన్నిల్; (౨) “యో బ్రహ్మణం విదధాతిపూర్వం యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతితస్మై” ఎన్దు జగత్తారణవస్తువై చ్చొల్లి, “ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్దు మోక్షసిద్ధిక్కుక అవన్దిరువడికళిల్ వణ్ణుమ్ ప్రవత్తియై సోపానమాక విధిత్తితే.

[లోకస్యస్రష్టా-త్వమ్-ఏకః-అసి] లోకశబ్దత్తాలే “లోక్యత ఇతి లోకః” ఎన్నిట ప్యుత్పత్తియాలే ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్ శ్రుతి సిద్ధముమాయుళ్ళ సకలపదార్థజ్ఞభుక్కుమ్ స్రష్టావేన్దై; “త్వమ్” ఎన్నిటఏకవచనత్తాలే సప్తస్తరవ్యావృత్తియై చ్చొల్లుకీటతు (౩) “అకాశాద్వాయుః, వాయోరగ్నిః, అగ్నేరావః, అద్భ్యః పృథివీ” ఎన్దు అచేతనజ్ఞభుక్కుమ్, (౪) “బ్రహ్మసృజత్” ఇత్యాదికళాలే చేతనర్కుమ్ శ్రుతిస్మృతికళిలే కర్తృత్వమ్ శొల్లానిట్ట, ఈశ్వరనే స్వస్రష్టా వేన్నిటపడియెన్నెన్నిల్, చేతనాచేతనశరీరియానవన్ సర్వస్రష్టావాక్తైయాలే సర్వస్రష్టా ఈశ్వరనే; (౫) “స్వాత్ శరీరాత్ సిన్దు తుర్వివిధాః ప్రజాః” ఎన్దు మనుః; (౬) “సపవ సృజ్యస్సచ సర్గకర్తా నపవ పాత్యత్తిచ పాల్వతేచ | బ్రహ్మద్యవస్థాభి రశేషమూర్తి ర్విష్ణుర్వరిష్టో వరదోవరేణ్యః” ఇతి పరాశరః; (౭) “తదభిధ్యానా దేవతు తల్లిజ్ఞాత్యః” ఇతి నూత్రమ్.

(౧) అధర్వశిఖా,

(౨) శ్వే-౬.

(౩) తై-౮.

(౪)

(౫) మను-౧-౮.

(౬) వి-పు-౧౨-౨౧.

(౭) బ్రహ్మసూ-౩.

ఏకపదతాలే సహాయాన్తరనిరపేక్షతైయై చొల్లుకిటతు, (౧) “ఏకాకీ నరమేత” ఎన్టు ఇట్లపుతన్నతానపడిశొల్లుకిటతు. (౨) “బహుస్యాం ప్రజాయేయ” * ఎన్టు ఇవనుడైయ ప్రయోజనముమ్ అభిమానముమ్ తన్నతెగ్గిటతు. (౩) “ఏకమేవా ద్వితీయమ్” ఎన్టు సహకారి నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లుకిటతు; ఇన్ద సహాయాన్తరనైరపేక్ష్య న్దనై (౪) “తనిమాపుకథై ఎన్జాన్టుమ్” ఎన్గుటపాట్టిలే ఆత్మార్పరభిచ్చెయ్ తారిణే; ఇత్తాల్ అర్థిత్వనిరపేక్షమాక వివత్తై యున్జాక్కి నవన్ అర్థిత్వముమున్జానాల్ రక్షిత్తచ్చొల్లవేన్జావిణ్ణెయ్నై, చరమ శ్లోకత్తిల్ ఏకపదమ్ ఉపాయనైరపేక్ష్యతై చొల్లుకిటతు. ఇన్ద ఏక పదమ్ ఉత్పాదకత్వత్తిల్ నైరపేక్ష్యతై చొల్లుకిటతు.

(తథాసంహారకః) సృష్టియోపాతియుమ్ హితకామనాయ్ సంహరిక్కితాయ్ నీ యెరువనుమే యన్టో? పురుషార్థోపయోగియాక శరీరత్తైక్కిడుక్కు, ఇత్తైక్కిణ్డు పరహింసాదికలిలే ఇట్టిన్దు అతిప్రవృత్త నాయ్ తనై నశిప్పిత్తుక్కిళ్ళుమళవిలే అన్ద శరీరత్తైయుమ్ అట్టియ చ్చెయ్నై హితమేయిణ్ణే. ఇత్తాళుమ్ శరణ్యతైయై చొల్లుకిటతు. ఇవన్దనై ఇవన్ కైయిల్ కాట్టిక్కిణ్ణామైయాలే.

(అధ్యక్షశ్చ) “సృష్టిప్రయోజనమాన మోక్షురుచి ఇవర్క ఖక్కు ఉన్జాకనత్తై” ఎన్టు అవసరప్రతీక్షనా యిరుక్కిటపడియై చొల్లుకిటతు; (౫) “ఆశ్పార్ త్తుభీతరువాయ్ కణ్డకొళ” ఎన్దు క్షడపతిణ్ణే; పురుషార్థసాధనమాన స్వశరీరజ్జొన్డు పురుషార్థత్తి లిట్టి కై యన్దిక్కే సృష్టిసంహారత్తుక్కే విషయమావణ్ణే ఇన్దై” ఎన్టు ఇవ

(౧) మహాప.

(౨) తై. ఆ.

(౩) ఛా-౬-౨.

(౪) తి-వాయ్-౮-౧౦-౮.

(౫) ౪-తిరువ-౬౦

* ఇతినుడైయ

బ్రహ్మినుడై యవస్థతై యనుసస్థితిరుక్తిః పఠియై చొల్లఱుక్తిః తైస్త్వ
మామ్; (౨) “వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశం భవతిదుఃఖతః”
ఎన్నక్కడవతితే; ఇప్పడి యిరుక్తిః పఠన్ పురుషార్థతై యపేక్షితాత్
రక్షిక్చొల్లవేణావితే.

(అనుమంతాచ) విషయాన్తరజ్గళిత ప్రావణ్యతాతే తత్సా
ధనమాన బస్థకకర్మజ్గళితే ప్రవర్తియానిష్టాలుమ్ అజ్గణ్ణ నాయ్కొణ్ణ
నిషేధిక్చమాప్తాతే నిఱుమ్; ఎత్తాలే యెన్నిల్, “క్షుద్రప్రయోజ
నత్తుక్చాకవాకిలుమ్ నమ్పక్కలిలే వరప్పెల్. గ్రోమ్; సర్వశక్తి
యాన నాముళోమితే; ఇడమ్వస్థవిడత్తిలే రక్షిక్చిత్తోమ్” ఎన్నుమ్
నినైవాలే; ఇప్పడి వత్సలనానవన్ ఇత్తలై ఇశైన్దాల్ హితకామ
నెన్నుమిడమ్ శొల్ల వేణుమోవెన్లు కరుత్తు

(గుణమాయా సమావృతః) ఇప్పడి ఇవర్కళో బహిర్ముఖ
రాకైక్కుడి యెన్నెన్నిల్; గుణమయియాన మాయైయాలే మత్తైక్కు
ప్పడుకైయాలే; (౧) “భగవత్స్వరూప తిరోధానకరీమ్” ఎన్నిఱపడి
యే ఇచ్చేతననై మాయై మత్తైక్కైయాలే అవనైయుమ్ మత్తైత్త
తామితే; తన్నుడైమైయానవివన్ గుణవశ్యనాయ్ పొయ్నిన్త
జ్ఞానత్తిలే కలగ్గినాల్ ఇగ్గుణనమ్మన్ మిన్తిక్కే సర్వజ్ఞ నానవనే శరణ్య
నాక వేణుమెన్లు కరుత్తు. (౨) “సత్త్వాదయోన స నీశే యత్రచ
ప్రాకృతాగుణాః” ఎన్నక్కడవతితే. ముతల్ శ్లోకమ్ సర్వసజ్గహ
మానపోతు ఇశ్లోకమ్ “విశ్వభావన” ఎన్నిఱపదత్తినుడైయ వివరణ
మాకిటతు.

(3)

సంసారసాగరంఘోర మనస్త క్లేశభాజనమ్ ।

త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః॥ (౪)

(పదవురై) మనీషిణః-మనస్సై విషయాదికళిత శైల్లవౌట్టా మల్ జయిత్తిరుక్కుమవర్కళి, త్వామేవ - మోక్షప్రదనాన ఉన్నెయే, శరణమ్-నిరపేక్షోపాయమాక, ప్రాప్య-స్వీకరిత్తు, అన స్తక్లేశభాజనమ్ - అసఖ్యతమాన దుఃఖజ్ఞులకు అకరమాయ్, ఘోరమ్-ఆత్మస్వరూపజ్ఞై నశిష్టికైయాలే మికవుమ్ కొడియ తాయ్, సంసారసాగరమ్-స్వయత్తుత్తాల్ కడక్కవరితాన సంసార మాకిట సముద్రత్తై, నిస్తరన్తి-కడక్కితార్కళి. (౪)

(౪-శ్లో-వ్యా) జనిస్థితిలయజ్ఞుక్తాశ్రయమాకైయుమ్ సహ కారినైరపేక్ష్యముమితే భగవల్లక్షణమ్. అతు - ఇశ్లోకత్తిచ్చిల్లు కిటతు. (సంసారసాగర మిత్యాది) కీర్తించున్న భగవత్తారణత్వమ్- (౧) “కారణస్తుభ్యేయః” ఎన్దుమ్, (౨) “యో బ్రహ్మణం విద ధాతిపూర్వమ్” ఎన్దుమ్, “ముముక్షుర్వై శరణ మహంప్రపద్యే” ఎన్దుమ్ ఉపాయద్వయత్తుక్కుమ్ సాధారణమాకైయాలుమ్ ప్రపత్తి ఉపాసనత్తుక్కు అజ్ఞమావతొచ్చెయ స్వతన్త్రోపాయ మెన్దెక్కు అను స్థానముఞ్చోవెన్న; సృష్టియిల్ కర్మభవితవర్కళిలే తన్దాముడైయ మనస్సుక్కు నిర్వాహకరాయిరుప్పార్ శిలర్ ఉన్నెయే ఉపాయ మాకప్పబ్బిరి సంసారత్తై క్కడవా నిత్పార్కళెన్దిటతు. ఇత్తాల్ ప్రపత్తిక్కు ప్రమాణ ప్రసిద్ధియేయన్దు ఉళ్ళతు; శిష్టాచారము ముడెన్దిటతు.

సంసారమాకిటతు- అవిద్యా కర్మ వాసనాదుచి ప్రకృతి సమ్మనభ్యుత్థమ్, షడ్భావవికారజ్యుత్థమ్; పుత్ర మిత్ర కళత్రాదికభుమ్ తత్కార్యమాకైయా లే సంసార శబ్దవాచ్యజ్యుత్థాకిటన విత్తనై. (౧) “జన్మ సంసారబద్ధనాత్-ముచ్యతే” ఎన్మ జన్మాదికలై కార్య వర్గజ్యుత్థాకభుమ్, అవిద్యాదికలై కారణవర్గమాకభుమ్ శొల్లిల్లొత్తే.† పరిచ్ఛేదిక-వొణ్ణామైయాలుమ్ తస్మక్- లిచ్ఛిన్దాలై కొణ్ణ ఇట్టియు మత్తాకైయాలుమ్ పుకలా మిత్తనై పోక్కి, పుక్కాల్ తన్నామాల్ కరై యేట పుణ్ణామైయాలుమ్ ఇత్తై సాగరమాక నిరూపిక్కిటతు.

(ఘోరమ్) ‡ కొడితాయరుక్కై, అతాకిటతు-సర్వర్క్కుమ్ దుఃఖమెన్మ మీళలామ్ సరళాదికలై పోప్పి లన్మి క్కే అత్తాపుక్కు వినాశహేతువా యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, (౨) “ఇన్మ ముతెన్ న్నొన్మ” ఎన్మ ముకప్పిలే ఆకర్షకమా యిరుక్కుమ్ తన్నెయై యుడై త్తాయరుక్కై; అహజ్కారసిద్ధిక్కుమ్ విషయాన్తగభోగత్తుక్కుమ్ సంసారికళో ఉపాయానుష్ఠానమ్ పణ్ణుకీతార్కళితే. (అనన్తక్లేశభాజ నమ్) తాపత్రయదుఃఖత్తాలే తొకైయల్లొ క్లేశత్తుక్కెల్లామ్ ఉత్పత్తిస్థానమాయరుక్కై. (౩) “సలమన్దమిల్ల తోర్నాడు” ఎన్మ ఒరు దేశవిశేషత్తిల్ సుఖత్తుక్కు ముడివిల్లాతాపొలే, ఇతిల్ దుఃఖత్తుక్కు ముడివిల్లై యెన్మ.

(త్వామేవ శరణం ప్రాప్య) తారతమ్యనై యుడైత్తాన సంసార త్తినుడ్డైయ కొడుమైయై చ్చొల్లిల్లొత్తే. ఇత్తై క్కడ

† జన్మజరామరణ గర్భనిరయయాతనాది స్సంసారస్య కార్యవర్గః ప్రకృత్యుత్తే; సంసార ఇతి చ అవిద్యాకర్మవాసనాదుచి ప్రకృతిసంబద్ధరూపః కారణవర్గః; తాభ్యాం బద్ధసంపరమపదప్రాప్తి ప్రతిబద్ధః ‡ కొడితాయ్.

(౧) భార-అను-౧౮౯. (౨) తి వాయ్-౨-౧౮. (౩) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

పిక్కు ముపాయ తినుడైయ సాలభ్యతై చ్చొల్లుకిటతు. (త్వామ్)
 “ఏక స్వమసి” ఎన్నిట శ్లోక త్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన
 మహాగుణజ్ఞులై యుడైయ వున్నై; అవధారణతాలే జగత్సృష్టియిల్
 వహాయా న్తర నైరపేక్ష్యమ్బాలే ఉపాయభావ త్తిలుమ్ సహకారి
 సాపేక్ష నల్ల నెన్నిటతు. (౧) “త్వమేవోపాయ భూతోమే భవ”
 ఎన్నిట వితినుడైయ ఉపబృంహణమాన శాస్త్ర త్తిలుమ్ ఇన్ద నైరపే
 క్ష్యమ్ ఉక్తమితే. (౨) “మామేవ యే ప్రపద్యంతే” ఎన్నితే శర
 ణ్యన్ వారై యుమ్; ఆచార్య సేవై యుమ్ ఇవ్వవధారణత్తుక్కు
 తాత్పర్యమటేకై.

“శరణమ్” ఎన్దు ఉపాసనతై వ్యావర్తిక్కిటతు. “వ్రజామి
 శరణం తవ” ఎన్నిటవిడ త్తిలే వ్రజామియునుడైయ స్థాన త్తిలే
 “ప్రాప్య” ఎన్నిటతు - భగవల్లాభత్తోపాతి ఉపాయభావముమ్ సులభ
 మెన్దు తోబ్బుకైక్కాక; (౩) “ఆతెనక్కు నిన్ పాతమే శరణాక
 తన్దోబ్బిదాయ్” ఎన్దు ఇచ్చుపాయప్రసిద్ధియై భగవత్ప్రసాదకార్య
 మాక ఆత్మార్థ రయిచ్చెయ్ తారితే. (నిస్తరన్తి) ఉన్నా లే ఇజ్జైక్కు
 డప్పర్ కళ. (మనీషిణః) మనోజేతారః-మనీషిణః. విషయాన్తరప్ర
 వణమాన మనసైన్దియుమ్ సాధనాన్తరప్రవణమాన మనసైన్ది
 యుమ్ జయి త్తిరుక్కుమవర్ కళ.

(౪) “సంసారార్ణవ మగ్నానామ్” ఎన్దు శాస్త్రాన్తర త్తిలే
 ఇజ్జైఉపబృంహి త్తితే. ముతల్ శ్లోకమ్ సజ్జిహమానపక్ష త్తిల్ “నమ
 న్తే” ఎన్నిటపద తైప్పబ్బి ఉదిక్కిటతు ఇశ్లోకముమ్. ఇరణ్ణామ్ శ్లోక
 ముమ్ అతినుడైయ వనుషానప్రకారిమ్ శొల్లుకిటతు; అతినుడైయ

(౧) విష్వక్సేన-

(౨) గీ-౨-౧౪.

(౩) తి-వాయ్-౫-౨-౧౦.

(౪) వి ధర్మే-

న తేరూపం సచాకారో నాయుధాని సచాస్తుదమ్ ।

తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశనే॥ (గీ)

ప్రావణ్యత్తుక్కాక ఫలపరివృత్తమాన శిష్టాచారమ్ శొల్లుకటతు ఇ శ్లోకమ్. (౮)

(పదపురై) రూపమ్ - ఉన్నుడైయ, దివ్యాత్మస్వరూప మానతు, తే-ఉన్నుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక. న-ఇరాతు; (సర్వ నియంతృత్వాకారమ్ కులైన్దు అశ్రిత పారతన్యరూపాకారత్తై భజి క్కుమెన్దుపడి) ఆకారశ్చ-దివ్యమజ్గళవిగ్రహముమ్, తే-న-త్వదర్థమాయిరాతు; ఆస్పదంచ-పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానజ్గళుమ్, తే-న-త్వదర్థమాయిరాతు. (ఇవైయెల్లామ్ ఆశ్రితాధీనమా యిరుక్కుమెన్దుపడి) భక్తానాం-త్వమ్ - భక్తర్కకళుడైయ ఉడైమైయాననీ తథాపి-ఇప్పడి స్వరూపాదికలై ఆశ్రితార్థమాక్కి వైత్తిరుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్, పురుషాకారః - పురుషసూక్తాదికళిల్ ప్రతిపాద్యమాన సర్వాధికత్వాకారమ్ కులైయాతవనాయ్, ప్రకాశనే-(ఇప్పడిప్పట్ట సర్వాధికవస్తు ఆశ్రితపరితన్యమా యిరుప్పతేయెన్దు) విస్మయనీయ మాన కల్యాణగుణజ్గళాల్ విశేష్టానిన్దాయ్. (గీ)

(గీ-శ్లో-వ్యా) (నతేరూపమిత్యాది) “త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి” ఎన్దు ఉన్నైయే ఉపాయమాకప్పల్లిరి సంసార త్తై క్కుడక్కుమవర్కళుక్కు ఉన్నైయుమ్ ఉన్నుడైమైయైయుమ్ అనుకూలమాక్కి వైప్పతీఎన్దిటతు ఇత్తాల్; ఆశ్రిత త్తజ్గళైయుమ్ త్తజ్గళుడైమైయైయుమ్ ఈశ్వరనుక్కాక్కివైక్కిటతు స్వరూపత్తాలే; అవన్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ అవర్కళుక్కాక్కివైక్కిటతు వాత్సల్యసౌశీల్యాదికళాలే; ఆత్మయాలే ఇత్తాల్ వాత్సల్య

సాశీల్యాదికలైచొచ్చుటకు, ఇత్రాలుమ్ శరణ్యతైయెచ్చొచ్చుటకు; కీర్త “ఏక స్వమసి” ఎట్టెట్లొక త్తిట్టొచ్చు స్వామిత్వ సాలభ్యుత్తరే పాతి వాత్సల్య సాశీల్యజులమ్ శరణ్యలక్షణమాకై యాలే.

(నతేరూపమ్) “రూపమ్” ఎన్దు దివ్యాత్మస్వరూపమై చొచ్చు కుటకు; “ఆకారమ్” ఎన్దు దివ్యవిగ్రహమై మేలే శొల్లుకై యాలే; ఇ శ్లోకత్తాల్ స్వరూపాదికల్ ఇవనుక్కితై యెన్నిట తెజ్జనేయెన్నిల్, “తే” ఎన్దు నిర్దేశితువైత్తు స్వరూపాదికలై నిషేధిక్కై యాలే; నిషేధిక్కిటతు ఎవ్వారత్తాలే యెన్నిల్, స్వరూపాదికళాలే దేవర్ కొళ్ళువ తొరుక్కొమ్మై యెన్దు స్వాధ్యై నిషేధిక్కిటతు.

(తే-రూపమ్-నతే) ఉన్నడై య దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ ఉనక్కా యిరాతు; ఆశ్రితరక్షణత్తు క్కనుకూలమాయరుక్మిల్ స్వతన్త్రమాయరుక్మిటవతు పరతన్త్రమాయరుక్మిలుమిరుక్కుమ్; (౧) “మయిభృత్యే స్థితే దేవానా జ్ఞాపయత కిం నృపైః” (౨) “కింజరౌ సముపసితౌ” ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవతితే. సర్వనియన్తా వానవన్ ఒరు సంసారిక్కు పుత్రనానానితే. ఇతితే ఆశ్రితార్థమాన స్వరూపాన్యథాభావమ్.

ఇన్ద స్వరూపశబ్దత్తాలే స్వరూపాశ్రయమాన జ్ఞానశక్త్యాది కళైయు ముపలక్షిక్కిటతు, ఎత్తాలే యెన్నిల్, ఇశ్లోకత్తై విపరి క్కిట కూరత్తాత్వాన్, (౩) “ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాద యన్తే” ఎన్దానితే. (౪) “యస్సర్వజ్ఞ సర్వవిత్” ఎన్దు శ్రుతిసిద్ధ మాన సర్వజ్ఞతైయెయుడై యవన్, ఆశ్రితార్థమాక (౫) “అవి జ్ఞాతా” ఎన్దు అజ్ఞానమాయ్, ఆయుధమేదేనెన్దు ఆయుధమెడుత్తు

(౧) (౨) రా-శా-౩౧-౪. (౩) సర-స్త-౬౩.
(౪) ముద్ద-౧-౧-౩. (౫) భార-అప-౧౪౯.

అపత్యసజ్జల్ప నానానితే. (౧) “అనన్యాధీనత్వం తవ కిలజగుర్వై దికగిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరత స్త్రిం మనుమహే! ఉపాలమ్భో యంభో శ్రయతి బత సార్వజ్ఞ్యమపితే యతోదోషం భక్తే ష్విహవరదనైవా కలయసి” ఎస్టు ఆథ్వానుమ్ ఆశ్రితవిషయ త్రిల్ పారత స్త్రితైయుమ్ తద్గతదోష త్రిల్ అజ్ఞతైయైయుమ్ శోన్నానితే.

దివ్యవిగ్రహముమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కునుకూలమాన ప్రకార శైయుడై త్తాయరుక్కుమ్; పరమపద త్రిల్ సూరికభుక్కు భోగ యోగ్యమాయరుక్కుమ్; పూహజ్గళిల్ వద్దాల్ శ్వేతద్వీపవాసి కభుక్కు భోగయోగ్యమాయరుక్కుమ్; బ్రహ్మదికభుక్కు ఆశ్రయణీయమాయరుక్కుమ్; విభవజ్గళిల్ వద్దాల్ అతీంద్రియమాన విగ్రహతై సాధుపరిత్రాణార్థమాక ఇంద్రియగోచరమాక్కి అనుభవిష్పిక్కు ప్పార్ త్తాల్ అనుభవిక్కులాయరుక్కుమ్; ఇంద్ర వాకారశబ్దత్తాలే ఆకారాశ్రయమాన దివ్యాభరణజ్గళైయు ముపలక్షీక్కిఱతు, (౧) “భూషణా న్యాయుథాని” ఎన్టానితే ఆశ్వానుమ్. (౨) “వస్త్రాణ్యభరణానిచితం వినాకైకయా పుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్” ఎస్టవైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాయితే ఇరుప్పతు

(ఆయుథాని) ఇవైయుమ్ ఆశ్రితవిరోధి నిరసనత్తుక్కు ఆయుధమాయమ్ వినైయధ్దులు అనుభవిప్పార్ కుక్కు ఆభరణమాయుమిరుక్కుమ్, (౩) “ఎప్పోతుమ్ కైకధులానేమియాన్ నమ్మేల్ వినై కడివాన్” ఎస్టుమ్; (౪) “కూరారాట్టి వెణ్ శజ్గేన్ది కొడియేన్బాల్ వారాయ్” ఎస్టుమ్, (౫) “శజ్గేన్నుమ్ శక్కరమెన్నుమ్ తుథా

(౧) పరద స్త-౨౦-

(౨) రా-యు-౧౨౪.౬

(౩) పెరియతిరువ-౮౭

(౪) తి-వాయ్-౬-౯.౧.

(౫) తి-వాయ్-౪-౨-౯.

యెన్నుమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతితే. (౧) “పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని” ఎన్ఱిటనడియే పరిజనపరిచ్ఛదజ్జభుక్కు ముపలక్షణమాయ్, (౨) “యత్రపూర్వే సాధ్యాస్సన్తిదేవాః” (౩) “అడియార్ కళో కుఱ్ఱాజ్జలై యుడన్ కూడువతెన్ఱు కొలో” ఎన్ఱుమ్ ఆశ్రితర్ కుక్కు ప్రాప్యమాయితే పరిజనమిగుప్పతు; పరిచ్ఛదజ్జభుక్కు-నూరికోటియిలే అన్తర్భూతమా యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్; నిత్య నూరికభుక్కు కై జ్ఞుర్యోపకరణ మాయితే యిరుప్పతు; (నచాస్స దమ్) పరమపదమ్ ముతలాన భోగస్థానజ్జభుమ్ తనక్కు భోగస్థాన మన్ఱి క్కే ఆశ్రితర్ కాక నిన్ఱ నిలై కళిలే కాట్టి అనుభవిక్కు చ్చమై ప్పవై యా యిరుక్కుమ్.

(తథాపి పురుషాకారః) ఇప్పడి యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ పురుషప్రకారనాయిరుక్కిట విరుప్పు ఎప్పోతుమ్ కులై యాతే యిరుక్కుమ్. (౪) “పురుషపవేదం సర్వమ్” (౪) “సహస్రశీర్షా పురుషః” ఎన్ఱుమ్ వేదాన్తజ్జళిలే సర్వాధికనాకమైతి పోరుకిటవన్, ఇప్పడి ఆశ్రితాధీననాన్ఱిట మహాగుణమ్ శోభితుకై కాక.

(భక్తానాం త్వమ్) భక్తర్ కభుక్కు+ యిరుప్పతు. అవర్ కళో ఉనక్కు యిరుక్కు మిరుప్ప-స్వరూపత్తాలే; నీ అవర్ కభుక్కు యిరుక్కు- మిరుప్పైక్కుటిన్ఱు ఉన్నుడై య తాదర్థ్యమ్ ఆశ్రితసజ్జల్పత్తాలేయా యిరుక్కుమ్; ఇత్తై (౧) సకలమేతత్సంక్రితార్థంచకర్థ” ఎన్ఱానితే ఆధ్వానమ్; “పరిజన పరిబర్హాభూషణాన్యాయుధాని ప్రవ

(౧) పర-స్త-౬౩.

(౨) పురుషసూక్త

(౩) తి-వాయ్-౨-౩-౧౦.

(౪) పురుషసూక్తిమ్.

† ఇరుప్పతి.

నైవకిచ్చిత్పరోక్షం తే ప్రత్యక్షోసి నకస్యచిత్ ।

నైవ కిచ్చిదసిద్ధం తే నచసిద్ధోసి కస్యచిత్ ॥ (౬)

రగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే । పరమపద మథాణ్డాన్యాత్మ
దేహస్తథాత్మా వరద సకలమేతత్సంశ్రితార్థంచకర్థ

(ప్రకాశనే) స్వతస్త్రినుక్కు తద్విగుద్ధమాన పారతస్త్రిమ్
అనుపపన్నమన్తోవెన్నిల్; ఇతిహాసపురాణజ్ఞలిలే (౧) “యద్విద్యాభ
రతం త్వాం శత్రుఘ్నశ్చాపిమానద । భవేన్నమ సుఖంకిచ్చి దృష్ట
సాత్కురుతాం శిఖి” ఎన్తుమ్ (౨) “నిసృష్టాత్నా సు హృత్సుచ”
ఎన్తు మిత్యాదికలిలే ఆశ్రితపరతస్త్రినాయ ప్రకాశియా నిష్టాయ
న్నతల్; ఆశ్రయిపార్కు ఎళియనాక ఉజ్జ్వలియా నిష్టాయన్న
తల్; ముతల్ శ్లోకమ్ సజ్గిహమానపక్షత్తిల్ “హృషీకేశ” ఎన్ది
పదత్తిన్ వివరణమాయరుక్మిణతు ఇశ్లోకమ్. అప్రాప్తమాన విష
యా నరజ్ఞలిల్ నిష్టమ్ మీట్టు తనైయేవిషయమాక్కుచై యాలే;
అప్రాప్తజ్ఞలిల్ నిష్టమ్ మీట్టు ప్రాప్తజ్ఞలిలే అన్వయిప్పికై నిర్వా
హకకృత్యమితే. (౧)

(పదపురై) తే-ఉనక్కు, పరోక్షమ్-అప్రత్యక్షమానతు, న
కిచ్చిత్-ఒన్తుమిల్లై; కస్యచిత్ - ఒరువర్క్కుమ్, ప్రత్యక్షః - కణ్ణాల్
కాణక్కుడియవనాక, నాసి-ఆకితాయిల్లై; తే-ఉనక్కు, అసిద్ధమ్-
అసాధ్యమానతు, నకిచ్చిత్-ఒన్తుమిల్లై; త్వమ్-నీ, కస్యచిత్-ఒరువర్
క్కుమ్, సిద్ధః-తత్ ముయత్సియాలే ప్రాపిక్కుక్కుడియవనాక,
నాసి-ఆకితాయిల్లై. (౬)

(ఓ-శ్లో-వ్యా-నై వకిచ్చిదిత్యాది) “ఏకస్తవమసి” ఎన్నితశ్లోక త్తిల్ జగత్కారణత్వప్రయుక్తమాన స్వామిత్వసాలభ్యజ్ఞభుజ్ఞానాలుమ్ కీర్తశ్లోక త్తిల్ తన్నైయుమ్ తన్నుడైమైయైయుమ్ ఆశ్రితార్థమాక్కిన వాత్సల్యసాశీల్యజ్ఞభుజ్ఞానాలుమ్ జ్ఞానశక్త్యాదికభిలైయాకిల్ శరణ్యనాకక్కుడాతు; అతుక్కాక జ్ఞానశక్త్యాదికలై చ్చొల్లుకిటతు ఇశ్లోక తిల్; మున్ను ఉక్తమానగుణజ్ఞో ఆశ్రితర్కు అవనై విషయీకరిక్కైక్కు ఉఱుప్పామి త్తనై యొల్లియ అభిమతసిద్ధిక్కు జ్ఞాన శక్తికళో వేణుమితే;

(నై వకిచ్చిత్సరోక్షం తే) [తే-పరోక్షం న కిచ్చిదేవ] ఉనక్కు అప్రత్యక్షమాయరుప్ప తొన్టుమిలై; (౧) “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” ఎన్నిటపడియే సర్వజ్ఞ నైస్తుమ్, (౨) “స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచా” ఎన్టు స్వతస్సర్వజ్ఞత్వమ్ సత్ప్రాప్రయుక్తమైస్తుమ్, (౩) “యోవేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదాస్వతః” ఎన్టు యుగపత్సాత్మాత్కారముమ్ ప్రమాణసిద్ధమితే; అప్పడిప్పట్ట దేవర్కు ఎన్నుడైయ స్వరూపరూఢాత్మ్యతైయుమ్, స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యస్వరూపతైయుమ్, తద్విరోధిప్రకృతినమ్బున్ద మెన్నుమిడతైయుమ్, ప్రకృతి పమ్బున్దత్తాలే నాన్ పుకాతనరకమిలై; నాన్ నున్దైయాత గర్భమిలై యెన్టుమ్ వాయాలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణ్ణవతొన్టుణ్ణో; ఇన్నముమ్ వాన్ అఱిన్దవళవన్టో విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలావతు; ప్రవాహరూపేణ అనాదియాయ్ పోన్దవెన్నుడైయ అకృత్యకరణాది పూర్వవృత్తమ్ పణ్ణిపొన్దదేవరై యొల్లియమన్ద్రుతివారుణ్ణో? అఱిన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్యలాన విజ్ఞానసప్రకారన్దాన్ వేఱఱివారుణ్ణో? ఇవన్ద్రుతి

ఎనక్కు ఒరుజ్జాన మిల్లాతాప్పాలే దేవర్క్కుమ్ అజ్ఞాతమాయిరుప్ప తొన్దుమిల్లె.

(కస్యచిత్-నప్రత్యక్షోసి) (౧) “న సన్దృశే తిస్థతి రూపమస్య సచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనైనమ్” ఎన్దు ఒరువర్క్కుమ్ చక్షుర్విషయనల్లె; అన్వయ వ్యతిరేకత్వాలే దేవరుడైయ అతీన్ద్రియత్వత్తై దృఢీకరిక్కిటతితే శ్రుతితాన్; ఇప్పటిప్పట్ట దేవరై ప్రత్యక్షిక్కుమ్ మొత్తు ఆనైక్కు ఉతవినాప్పాలే ఆవిర్భవిత్తు క్కాట్టక్కాణతల్; అవతరిత్తు క్కాట్టక్కాణతలితే; * మయర్వట మతినలమరుళ పెన్ద్ర్థ వాన్దొరుమ్, (౨) “వాశ త్తడమ్బోల్ వరువానే యొరునాళో కాణవారాయే” ఎన్దు కాణవానై పుట్టారి త్తనైయితే. తామ్ కాణయత్నమ్ పణ్ణోన్దిలర్; (౩) “కిదాను సామోత్కరవాణి చక్షుషా” ఎన్దితే ఆశవన్దార్ వార్తైయుమ్,

(తే - అసిద్ధం సకింభిదేవ) (౪) “పరాన్యశక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే” ఎన్దిటపడియే సర్వశక్తియాన దేవర్క్కుమ్ ఆశ్రితరక్షణత్తిళ అఘటితమెన్దు కై వాఙ్మేణువ తొన్దున్దో? సజ్కల్ప మడియాక సర్వముమ్ సిద్ధమన్దో? (౫) “సజ్జీవయన్మపిమృతం సుత ముత్తరాయా సాన్దీపనేశ్చిరమృతం సుతమానయంశ్చ | ధామ్నాని బాద్ధివజసుతాః పునరానయంశ్చ స్వామేవతాం తనుమహా కద మానయన్ద్రమ్ ” ఎన్దు ఇప్పడి అఘటితగ్గలై ఘటిప్పిక్కుమ్ దేవరే నిత్యసంసారియాన వెన్నై నిత్యనూరికళ్ పరిమాన్ద్ర్థత్తిలే యన్వయిప్పిక్కు త్తట్టిల్లె యెన్దు కరుత్తు.

(౧) త్రై-నా-౧. (౨) తి-వాయ్-౮-౫-౧. (౩) స్తో-౮-౩౦.
(౪) శ్లో ౬. (౫) అతిమా-౫౮.

కార్యాణాం కారణంపూర్వం వచసాం వాచ్యముత్తమమ్!
యోగానాం పరమాంసిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః॥ (౮)

(కిస్యచిత్ - నసిద్ధోసి) ఒరువర్క్కుమ్ స్వసామర్థ్యత్తాలే ప్రాపిక్కు అరియై యాకానిన్టాయ్. కృతకృత్యనానాలుమ్ ప్రాప్తిక్కు
(౧) “నయామి పరమాంగతిమ్” ఎన్నిపడియే అవన్కై చార్ త్తిరు క్క-వేణుమెన్దై; ఆక, పేర్దుకుఱుప్పాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుళ్యతు ఉనక్కే; ఉన్దై యొబ్బిన్దారడజ్జలుమ్ అజ్జరుమ్ ఆశక్తరుమ్; క్కణుమ్ కాలుముడైయాయ్ సీయే, ఉన్దై యొబ్బిన్దారడజ్జకు ముడముమ్; చేతననుడైయ జ్ఞానశక్తికళుళు వినియోగమ్ - ప్రథమ త్తిలుపాయస్వీకార త్తిలే జ్ఞానముమ్, అధ్యవసాయ త్తిలే శక్తియు మాకక్కడవతు. ఇన్ద జ్ఞానశక్త్యాదికళిరణ్ణుమ్ భోగ త్తిలే యాక క్కడవతు; ఇత్తార్ శొల్లిన్ద్రాయ్త్తు ఇత్తలై ఇళై వే యడియాక కొణ్డ స్వసమృద్ధతాలే రక్షీయావిడిల్ దేవర్దు పుబ్బియెన్దతా యిన్ద్రు; రక్షణధర్మ త్తిల్ ఈశ్వరనుడైయ జ్ఞానశక్త్యాదికళే ధార కమ్. “ఆత్మావుక్కు ఈశ్వరప్రాప్తియన్తు, ఈశ్వరనుక్కు ఆత్మ ప్రాప్తి కాణినినైపు” ఎన్తు జీయ రదులిచ్చెయ్వర్. (౨) “అహ మన్నమ్” ఎన్నిపడియే అర్థమ్; “అన్నాదః” ఎన్తు ఇత్తలైయిల్ భోక్తృత్వమ్ స్వలాభత్తా లీశ్వరనుక్కు పేతానహర్షమ్ తనక్కు పురుషార్థమాకై. నజ్జిహపక్ష త్తిల్ ఇళైకమ్ “జితస్తే” ఎన్నిపడియే త్తినుడైయ వివరణమాకక్కడవతు. (౩)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ, పరమంపదమ్ - నిరతిశయభోగ్య మాన పరమపదత్తై, కార్యాణామ్ - కార్యజ్ఞాన సకలవస్తుకళుళుమ్

పూర్వంకారణమ్-పూర్వక్షణవర్తియానకారణమాకవుమ్, వచసామ్-
శోక్తిశుక్కుశ్చే, ఉత్తమంవాచ్యమ్ - “పరమేవ్యోమక” ఎత్తుమ్
“తనియులకు” ఎత్తుమ్ శోక్తిక్కుడవతామ్బుడి శిశున శోక్తిరుభాకవుమ్,
యోగానామ్-యోగజ్ఞశుక్కు, పరమాంసిద్ధిమ్-శిశున సిద్ధి, పదమాన
ఇశమాకవుమ్, విదుః-జ్ఞానికళ్ అఱియానిట్టొకళ్. (2)

(2-శ్లో-వ్యా - కార్యాణాంకారణమిత్యాది) కీర్తిశ్లోకత్తి
త్తిచ్చిన్న జ్ఞానశక్త్యాదికలై యనునన్దిత్తు, అన్తశక్తికారితమాన భగవ
దనునన్దుక్కు వర్ధకమాన పరమపదత్తే యెన్నై పోపికవిడవేణు
లు: “ముక్తప్రాప్యమాన భూమియై త్తరువానితే శరణ్య
నావాన్” ఎత్తు భట్టర్ నిర్వాహమ్; “నిత్యానుభావ్యమాన దేవర్
తిరువడికలై లభీక్కువేణు మెన్నిటతు” ఎన్నవుమామ్; ఇతు పూర్వ
కకళ్ నిర్వాహమ్.

(కార్యాణాం కారణంపూర్వమ్) అన్యోన్యకార్యకారణభావ
జ్ఞలై వ్యావర్తికిటతు, (1) “ప్రధానపుంసోరజయోః కారణంకార్య
భూతయోః” ఎన్నిటవడియే ప్రధానపురుషర్కళుమ్ ఈశ్వరనైక్కు
టిత్తు క్కార్యజ్ఞభాకక్కుడవతిటె; (2) “యతః ప్రసూతాజగతః ప్రసూ
తీతోయేన జీవా వ్యసనర్జభూమ్యామ్” ఎన్తతితే. అన్త ప్రకృతి
పురుషర్కలై క్కారణమాక వుడైత్తాయితే మహదాదికార్యజ్ఞ
శిరుప్పతు; అవత్తొత్తై క్కారణమాకవుడైత్తాయితే అణ్ణమిరుప్పతు.
అణ్ణాన్తర్వర్తియాన బ్రహ్మవై కారణమాకవుడైత్తాయితే, దేవా
దిచత్తుర్విధచేతనరుమ్, తదోభ్యగ్య భోగోపకరణ భోగస్థానజ్ఞళు మిరు
ప్పతు; ఆక బహుముఖమాన కారణజ్ఞళుక్కెల్లామ్ ప్రథమకారణ
మాయితె సర్వేశ్వరనిరుప్పతు.

“కార్యాణాం కారణం పూర్వమ్” ఎన్ను దేశపరమానపోతు అవనుక్కు ప్రకృతి నిత్యవిశేషణమైనై యాలే¹ అజ్ఞ జగత్కారణ మెన్తాపోలే, పరమపదముమ్ అవనుక్కు నిత్యవిశేషణమైనై యాలే పూర్వక్షణవర్తియాయ్ పూర్వకారణమెన్నలామ్. ఇత్తా² పరమపదత్తినుడైయ నిత్యతై శొల్లుకిటతు. (౧) “తదక్షరే పరమే ప్రామన్” ఎన్టుమ్, (౨) “కలక్ గ్ పెరునకరమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లు క్కడవతిటే.

(వచసాం వాచ్యముత్తమమ్) లాకికమాయుమ్ వైదికమాయుముళ్ళ సర్వశబ్దభుక్కుమ్ ప్రధానవాచ్యన్ ఈశ్వరనైతిటతు.³ (3) “అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపేవ్యాకరవాణి” ఎన్టుమ్, (౪) “తత్సప్తస్త్వా తదేవానుప్రవిశత్” ఎన్టు తొడజ్జి, “సత్యజ్ఞానృతజ్ఞ సత్య మభవత్” ఎన్టుమ్ శొల్లుక్కడవతిటే. (౫) “చరాచరవ్యపాశ్రయస్తుస్యా తద్వ్యపదేశో భాక్త స్తద్భావ భావి త్వాత్” ఎన్దిలనూత్రముమ్ ప్రధానతయావాచ్యన్ ఈశ్వరనైతిటతు.

ఇత్తా⁴ సృష్టమాన ఏదార్థజ్ఞశీల్ ఆరాధ్యరాన దేవతైక శోడు ఆరాధకరాన మనుష్యరోడు ఆరాధనోపకరణజ్ఞాన తిర్యక్థాన పరజ్ఞరోడు వాశియట సర్వాస్తరాత్తావా యిరుక్కిటపడియై చొల్లుకిటతు. “వచసాం వాచ్యముత్తమమ్” ఎన్దిటతు - దేశపరమాన పోతు ప్రాధాన్యతై లక్షిక్కిటతు. (౬) “పరమే ప్రామన్” ఎన్టుమ్, (౭) “తనియులకు” ఎన్టుమ్ శొల్లుక్కడవతిటే.

(౧) తై-సా-౨.

(౨) 3-తిరువ-౫౧.

(౩) ఛా-౬-౩-౨.

(౪) తై-తి-౬.

(౫) బ్రహ్మసూ-౨-౩-౧౪.

(౬) తై-సా-౧.

(౭) పెరి-తి-౫-౪-౯.

(యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్) ఎన్టు-ప్రాప్త్యాస్తగతమాన సంసారవిమోచనతై వ్యావర్తిక్కిఱతు; (౧) “త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి మనీషిణః” ఎన్టుతితే. ఇత్తాల్ నిరవధికభోగ్యమాన తిరువడికలై చ్చొల్లుకిఱతు. (౨) “నలమన్ద మిల్లతోర్నాడు” ఎన్టు, దేశముమ్ నిరితిశయభోగ్యమాయితై యిరుప్పతు.

(తేసరిమం పదమ్) సర్వకారణనుమాయ్ సర్వశబ్దవాచ్యను మాయ్ సర్వోపాయసాధ్యనుమా యిరుద్దుళ్ళ పున్నుడైయ సర్వాధికమాయ్ నిరితిశయభోగ్యమాన తిరువడికలై యెన్నుతల్; ఉన్నుడైయ నిరితిశయభోగ్యమానస్థానడై యెన్నుతల్;

(విరుః) జ్ఞానాధికరా యిరుక్కుమవర్కళ్ అఱియూ నిట్పర్కళ్; నిత్యమాయ్, ప్రధానాదధికమాయ్, నిరితిశయభోగ్యమాయిరుప్ప తొరునాడు ఉణ్డెన్టుమ్, అన్దదేశతై, (3) “శ్రియాసార్థం జగత్పతిః - ఆస్తే” ఎన్ఱిఱపడియై యిరుప్పతొరు విగ్రహముణ్డెన్టుమ్ అఱివార్ సకలవేదాన్తతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టసర్వజ్ఞరితే.

అపేక్షిక్కిఱవన్ తన్ శిఱుమైయై ప్పార్తుమ్ అవనుడైయ నిరుపాధిక స్వాతన్త్ర్యతై ప్పార్తుమ్ అర్థియాతే ఇఱ్ఱుతై వైలక్షణ్యతై కొణ్డాడుకితాన్, కరుత్తఱిన్దు అణ్డే పోకవిడుకైక్కాక; ఒరుత్తన్కైయిలే ఎలుమిచ్చమ్మమురుద్దాల్ అఱిన్సన్తైయాలే ఒరుత్తన్ అత్తై కొణ్డాడినాల్ ఉదారనానవన్ ఎతిర్ త్తలైయిల్ నిన్తే వఱిన్దుకొడుక్కుమాపోలే; సజ్జిహపక్షుత్తిల్; “మహాపురుష” ఎన్ఱిఱపదత్తిన్దుడైయ వ్యాఖ్యానమా యిరుక్కిఱతు. (2)

(౧) ౧-జి.౨.

(౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪.

(3) కై.కే.

అహంభీతోస్మి దేవేశ సంసారేశ్చి భయావహే ।

పాహిమాం పుండరీకాక్ష నజానే శరణంపరమ్॥ (౮)

(పదపురై.) దేవేశ-దేవర్కభుక్కుత్తలై వనే! భయావహే-
భయజ్కరమాన, అస్మిన్ సంసారే-ఇన్ద్రసంసార త్రిలే, అహమ్ - అడి
యే, భీతోఽస్మి-అజ్ఞిక్కిడక్కిఱ్ఱే, పుండరీకాక్ష-శైన్దామరైక్క
ణ్ణనే! మామ్-అడియేనై, పాహి-రక్షిత్తరుళ; పరం శరణమ్-ఉన్నై
యొభియ వేటారుపుకత్తై, నజానే-అఱికిఱ్ఱలే.

(౮-శ్లో-వ్యా) (అహంభీతోస్మి) ఇత్యాది. కీర్తీశ్లోక త్రిలే
పరమపద త్రిభాగ్యతైయై యనుసద్భిత్తావ్; అన్ద భాగ్యతానుసన్దా
నత్తాలే సంసార త్రిలే పారున్దాతపడియాన భయమ్పిఱన్దతు. అన్దభ
యనివృత్తియై ప్పణ్ణి యరుళ వేణుమ్మన్దు అపేక్షిక్కిఱ్ఱతు ఇశ్లోకమ్.

సంసారభయనివర్తక నితీ శరణ్యనావాన్. సంసారజ్ఞై యు
శ్శపడియఱిన్దవనుక్కుమ్ సంసారమ్ భయస్థానమా యిరుక్కుమ్.
స్వరూపజ్ఞై యుశ్శపడి యఱిన్దవనుక్కుమ్ భయస్థానమాయిరుక్కుమ్,
అవ్యోపాతి ప్రాప్యభూమియిల్ భాగ్యతైయై యనుసద్భిత్తాల్ము.
భయస్థానయా యిరుక్కుమితే.

(భయావహే-అస్మిన్ సంసారే-అహంభీతోస్మి) సంసారమహా
కిఱితేతు; అతు భయావహమా యిరుక్కిఱపడి యెజ్జనేయెన్నిల్;
అవిద్యా కర్మవాసనారుచి ప్రకృతినవ్వున్దజ్జల్-సంసారమహాకిఱితు;
అవిద్యైయాకిఱతు-అజ్ఞానమ్, అతాకిఱతు-పుక్కశరీర త్రి లహంబున్ది
యుమ్ శరీరానుబన్ధియాన పచార్థజ్ఞిల్ మమతాబుద్ధియుమ్; (౧)“అ

నాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితీయామతిః" ఎన్తాని-ఁత శ్రీ
పరాశరభగవాన్, (౧) "యానేయెన్నై యటియకిలాతే యానే
యెన్తనతే యెన్తిరున్దన్" ఎన్తుమ్, పిఱర్క్కు ఉపదేశిక్కిఱవిడత్తి
లుమ్, (౨) "సీర్ నుమతు" ఎన్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్తారిఁతే ఆర్వారుమ్;
అహజ్కారమ్-శేషత్వత్తై యభిక్తైయాలే భయావహమ్; మమ
త్తై-భగవద్విషయత్తిర్ భోగ్యవైయై యభిక్తైయాలే భయా
వహమ్.

పుణ్యపాపరూపమాయాత్మ కర్మమిరుప్పతు. పాపమ్-నర
కాద్యనుభవత్తుక్కు హేతువాక్తైయాలే భయావహమ్. పుణ్యమ్-
భయావహమానపడి యెన్నెన్నిల్, పుణ్యఫలమావతు - స్వర్గాద్యను
భవజ్ఞుఁడే. అవై స్వరూపత్తై నశిప్పిక్కుడవ అహజ్కార మమ
కారత్తై వధిప్పిక్తైయాలే భయావహమ్ అనర్థహేతువాన శ్శబ్దాది
కలిలే మూట్టుక్తై యాలే భయావహమ్.

దేహసమ్మన్థమ్—ఆధిరూపత్తాఱమ్ వ్యాధిరూపత్తాలుమ్
పరిపరిభవరూపత్తాలుమ్ శీతోష్ణాదికళాలుమ్ భయావహమ్; ఇప్ప
డికళాల్ రుచివాసనైకళుమ్ భయావహజ్ఞుల్; ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఆది
భరతన్ సమాధిదశైయిలే మానిస్సక్కలిలే రుచిపిఱన్దు మానాయ్
ప్పిఱన్దానిఁతే. అతులనక్కడి విషయాన్తరప్రావణ్య మన్దు, రక్షకత్వ
వాసనైయాలే యితే. ఆక్తైయాలే వాసనారుచికళుమ్ భయావహ
జ్ఞుల్, దృష్టివిషమొప్పలే రుచితానే భయావహమాయరుక్కిఱపడి;
అతాకిఱతు-సంసారికళుక్కు విట్టిల్ పోలే అహజ్కారత్తై యాదరిత్తు
మేర్ విఱ్ఱున్దు వర్తిక్తైయాలే కాణ్డెతానే భయావహమా యిరు

కుమితే. (౧) “భూమా నిపాత్యమానోద్యో రస్తరాస్తే స్వప
న్నివ” ఎఱ్ఱ మలైయిల్ నిఱ్ఱమ్ భూమియిల్ విఱ్ఱుకిటవన్ నడువే
యటఱ్ఱుకిటాప్పోలే యితే, సాసారికల్ నరుకిట వనర్థతై పుద్రో
బుద్ధిసఱ్ఱాతే సుఖక్కిటపడి; (౨) “నలమన్దమిల్ల తోర్ నాడు” ఎఱ్ఱ
ఒరువిభూతియాక ముద్రోద్రపఱ్ఱ సుఖమాయిరుక్కుమాపోలేయితే
ఇఱ్ఱమ్ కట్టపఱ్ఱ భయావహమా యిరుక్కుమ్మడి.

(అహం భీతోస్మి) సంసారతై అన న్తక్లేశభాజనమాక పనుస
న్ధితనాన్ భయపుడానిస్తేన్ వర్తమాన నిరేశత్రాలే భయనివృ
త్తిక్కు ఓరవకాశమ్ కాణిటిలేన్ సంసార త్తిల్ భయనివృత్తిక్కు
అవకాశముఱ్ఱోవెన్నిల్, ఈశ్వరన్ పక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరు
క్కుమనన్ నిర్భ(ర)యనా యిరుక్కుమితే, అతుపు మొనక్కు అభ
యస్థాన మూకిటతిలై; ప్రాప్యత్తి లతిప్రావణ్యత్రాలే త్వరై పిఱన్దవ.
నుక్కు అధ్యవసాయత్రాలే ధరిక్కవాణ్ణాతితే. (౩) “కల్తేకణ్డోమద్రో
శ్రిలేన్” ఎఱ్ఱమ్, (౪) “నాకణై మిళై నమ్మిరాన్ శరణే శరణ్
నమక్కు” ఎఱ్ఱమ్ అధ్యవసితరాన వాఱ్ఱోర్ (౫) “అన్దమిల్ పేరి
స్పత్తడియరో డిరున్దమై” ఎఱ్ఱ అదైశవిశేష త్తిల్ భోగ్యతైయై
సాతూత్కరిత్తు, అన న్దరమ్ (౬) “మునియే నాన్సుకనే” ఎఱ్ఱ కూఱ్ఱి
ట్టరితే.

(భేదేశ) (౭) “అయర్వఱు మమరర్కళి” ఎన్ఱిటపడియే.
నీయు మవర్కళిమాయ్ అదై కళిత్తుత్తివియానిఱ్ఱు అవర్కళిపాతి
భోగత్తుక్కుమ్ యోగ్యనా యిరుక్కిట నాన్ ఇదై క్లేశపుడుకై

(౧) (౨) తి-వాయ్-౨-౮-౪. (౩) తి-వాయ్-౫-౪-౮

(౪) తి-వాయ్-౫-౧౦-౧౧. (౫) తి-వాయ్-౧౦-౯-౧౧.

(౬) తి-వాయ్-౧౦-౧౦ ౧౨ (౭) తి-వాయ్-౧-౧ ౧౨

దేవక్కు పోరుమో? పిరాట్టియుమ్ భయస్థానమాన లక్ష్మై
యిలే యిరున్దవిడత్తిలే (౧) “హ రామ హ లక్ష్మణ” ఎష్టాళితే.
(౨) “ఇమైయోర్ తలైవా” ఎష్టమ్, (౩) “విణ్ణళార్ పెరుమానే
యో” ఎష్టమ్ అరుళిచ్చెయ్తారితే అష్టార్.

(మాంపాహి) “యోగానాం పరమాం సిద్ధిమ్” ఎన్గిఱ
ఫడియే అద్దేశత్తిల్ భోగ్యతైయై యనుసన్ధిత్తు మే ల్విఱ్ఱున్దవెన్దెఁ
(౪) “ఏహి పశ్య శరీరాణి” ఎర్నుమాపోలే వడివై క్కాట్టుకిఱా
నెరుమామ్, (పాహి) శరీరసన్పున్దత్తై యఱుత్తు అర్చిరాదిమార్గత్తాలే
నిర్భయమావదేశత్తిలే కొణ్ణుపోకవేణుమ్.

(పుణ్డరీకాక్ష) ఉన్నుడైయ వాకర్షకమాన తిరుక్కణ్ణళాలే
ఎన్దై కుళిరనోక్కి యరుళవేణుమ్, నాన్ ఎన్నుడైయ భయని
వృత్తిక్కు యత్తుమ్ ప్పణ్ణుమన్దన్తో నేర్ త్రియుళ్ళతు. దేవర్ శెయ్
తరుళుమిడత్తిల్ అనాయానమన్దో? కీర్తవొన్న వాశ్రయణీయ
మాన వాత్సల్యాధికళుమ్ ఫలసిద్ధిక్కుడలాన జ్ఞానశక్త్యాధికళుమ్
వేణుమో ఎన్దై రక్షిక్కైక్కు. ముతల్ “జితంతే పుణ్డరీకాక్ష”
ఎన్ను మెనక్కు ప్పుఱిమ్ముళ్ళ వన్యపరతైయై త్తవిర్ త్తాఫోలే భయ
జైయుమ్ పోక్కి రక్షి త్తరుళవేణుమ్.

(నజానే శరణం పరమ్) [పరం శరణం నజానే] ఉన్దైయొ
భీయ వేటారుడపాయ మఱికిటిలేన్; (గి) “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎష్ట
శ్రుతికళ శొన్నాలుమ్ (ఁ) “మన్మనాభవ మద్భక్తః” ఎష్ట రక్షకరాన
దేవర్ అరుళిచ్చెయ్తాలుమ్ నాన్ వేటో రుపాయ మఱికిటిలేన్;

(౧) రా.సు.౨౪-౮. (౨) తిరువి-౧ (౩) తి.వాయ్-౩-౧-౫.

(౪) రా.తి.౬-౧౬. (౫) బృహ-౬-౫-౬. (౬) గీ-౧౪-౬౫.

కాలేష్వపిచ సర్వేషు దిక్షుసర్వాసుచాచ్యుతః ।

శరీరేచ గతాచాపి వర్తతేమేమహద్భయమ్॥

౯

అతుక్కు హేతు వెన్నెన్నిర, చేతననోడు అవనుక్కు ఉపకరణ మాన కరణభోడు వాళియట దేవరథీన మాకైయాలే; “నమస్తేస్తు” ఎత్తుమ్, “హృషీకేశ” ఎత్తుమ్ అనుసన్నితవనితే. (౧) “మత్తస్సృతిర్జ్ఞాన మహాహసజ్ఞు” ఎత్తితే దేవర్ వాచ్యుమ్. సజ్ఞహ పక్ష త్తిర, ఇశ్లోకమ్ “పుణ్డరీకాక్ష” ఎత్తిట పద త్తినుడై య వివరణమ్.

(పదవురై) అచ్యుత-ఆశ్రితర్ కత్తై నమనవిదాతవసే! సర్వేషు కాలేష్వపిచ-ఎల్లాక్కాలజ్గళిలుమ్, సర్వాసుదిక్షుచ-ఎల్లాదిక్కుక్కళిలుమ్, శరీరేచ-శరీర త్తిలుమ్, గతాపిచ - శరీరాస్తరగతియిలుమ్, మే-అడియేనుక్కు, మహత్ భయమ్-మిక్కునభయమానతు, వర్తతే-ఇరానిస్తతు. (౯)

(౯-శ్లో-వ్యా) (కాలేష్వపిచే త్యాది) “నజానే శరణం పరమ్” ఎన్నలామో? ఆత్మాపుక్కు ఉజ్జీవనహేతువాన ఉపాయ జ్ఞురై శాస్త్రముఖతాలే యుద్ధాక్కివైత్తు అతుక్కుమేర్ అల్పవ్యాపార త్తినాలే పకల దురితజ్గళుమ్ నశిక్కు-పుడియాక పుణ్యకాలమ్ పుణ్యక్షేత్రమ్ ముతలానవత్తై యుద్ధాక్కివై త్తిలోమో?; వేటుపాయాస్తరజ్గళు ముద్దాక పటికిటిలే నెన్నలామో వెన్నిర; అవత్తీనినైయ సదభవత్తై యిలై యెన్నితేనల్లెన్; అవత్తీనిలే యిట్టిన్ద నాన్ నిత్యసంసారియాన నానాకైయాలే మున్ను నిన్దనిలైయుమ్ కెడు మెన్దు శోన్నే న్నితాన్; ఇత్తూర్ ఉపాయాస్తర పరత్యాగపూర్వక

మాయరుక్మమ్ సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మెన్నుమనె చొల్లకిటతు.
ఇప్పటి నిరపేక్షోపాయభూతనితే శరణ్యనావాన్

(కాలేష్వపిత) పుణ్యమాన అయన విష్వాదికళిలుమ్, అవ
త్తే విశేషిక్కిట వద్దోదయాదికాలజళిలుమ్, అతాకిటతు-ఇన్నిట
క్షణ కాలజళిలే నేతుదర్శనసజ్జమజ్జళిలే ప్లబ్ధమ్ తీర్థదానాదికళుక్కు
సకల పాపవిమోచనాదికలై చొల్లక్కడవతితే. (౧) “కృతఘ్నోపి
విశుద్ధః”-“ఎట్టు గోఘ్నోచైవ సురాపేచ చోరే భగ్నవ్రతేతథా
నిష్క్రమి ద్విహితానద్భిః కృతఘ్నో నాస్తి నిష్క్రమిః॥ ఎన్నిటపడియే
ప్రాయశ్చిత్తమిత్తయెన్నిటకృతఘ్నమైయ పాపముట్పడప్పొమెన్దతు
(సర్వేష్వపి) “అశ్వత్థం సింధురాజంచ సదాసేవేతనస్పృశేత్| మన్దవారే
స్పృశేత్సూర్య మవరం పర్వణిస్పృశేత్” ఎట్టు అవర్వణికడల్ తీర్ణ
లొకాతెన్నుమ్ నియమమిట్టి క్కే సర్వకాలముమ్ నేసిక్కిలా యిరు
క్కుమ్ గడ్గొదితీర్థజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు.

(దిక్షు) సకల పాపనశ్శతాక చ్చయేతువైత్ర వివైయైభియ
(౨) “దేశోయం సర్వకామధుక్” ఎన్నిటపడియే ప్రథమత్రిలే పాపన
మాయ్, పిన్నభగవత్ప్రార్థిక్కు సాధకముమాయ్, పిన్నభాగ్యముమా
యిరుక్కుమ్ పుణ్యదేశమ్ ముతలాన దేశజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు.
(౩) “మధురానామనగరీ పుణ్యాపాపహరీశుభా” ఎన్నక్కడవతితే,
(సర్వాసుచ) ఇత్యాల్ అవతరిత్తరుళిన దేశజ్జలై యైభియ భగవత్సన్నిధి
మాతూతసాశ్రమామన్దలమ్ ముతలాన దేశజ్జలై సముచ్చయిక్కిటతు.

(శరీరేచ) కీర్తించొన్న దేశజ్జళిల్ ప్లబ్ధముపాయానుసాశ్రత్తు
క్కాక (౪) “శరీరమాద్యం ఖలుధర్మసాధనమ్” ఎట్టుమ్, (౫) “వి

(౧)

(౨) గాయత్రీ.

(౩)

(౪)

(౫) విష్ణుతత్వే

చిత్రా దేహానంపత్తి రీశ్వరాయనివేదితుమ్” ఎన్టమ్ శొల్లప్పకుఱి
ఇన్దశరీరమ్ ఎనక్కు వ్యగమాకాన్దతాకై.

(గతౌచ) (౧) “స్వధర్మే నిధనంశ్రేయః పరధర్మో భయా
వహః” ఎన్టిటపడియే సాధనానుష్ఠానమధ్యే మరణముజ్ఞానాలుమ్
శరీరాన్తరత్తిలే తలైక్కట్టుమ్మడియానశరీరాన్తరగతియుమ్ ఎనక్కు
వ్యగమ్; [గతౌ] శరీరాన్తరగతౌ; ఆపిశబ్దతాలే అనుష్ఠేయమాన
కర్మజ్ఞానభక్త్యాదికలై చొల్లిల్లైన్దొన్నుతల్, మున్ముపోన శరీరజ్ఞై
సముచ్చయిక్కిట తెన్నుతల్; మున్ము పెరిగహిత్తు ప్పొకట్ట శరీ
ర్జో వ్యగమానవోపాతి ఎరమానశరీరముమ్ వ్యగమెన్ట కరుత్తు.

(మే మహద్భయమ్) ఇన్దై వ్యగమానవళేయల్ల దేశకాల
శరీరజ్ఞిలుమ్ ఇవన్ద్రై ప్పన్ద్రై నిన్దనుష్ఠేక్కుమ్ కర్మయోగాద్యుపా
యభయమ్ వర్తియాన్దత్తు, భయమ్ వర్తిప్పానెన్దెన్దెల్, మున్ము
దేవర్తిరుపడికలై ఉపాయమాక ప్పన్ద్రై ఎర్రిక్కెయాలే దేవరు
దైయ ఇరక్కముఱి కెనుమెన్ట ఇన్దై భయావహ మాకాన్దన;

అనుకూలమానవై భయస్థాన మావానెన్దెన్దెల్; స్వీకరిత్త
పుపాయమ్ పేటొన్దై సహియామెయాలే; ముతలిలే “త్వామేవ
శరణం ప్రాప్య” ఎన్టవనితే; (౨) “తమేవ” ఎన్టితే శాస్త్రవిధాన
ముమ్; (౩) “మా మేకమ్” ఎన్టితే శరణ్యుడైయ వాక్యముమ్;
(మహల్ భయంవర్తతే) “భయావహే” ఎన్టిట సంసారభయత్తళ
వన్ట ఇన్దభయమ్; విషయాన్తరప్రావణ్యతాల్ ఎన్ద భయత్తళవన్టిశ్శ
నాధనాన్తరానుష్ఠానతాల్ ఎన్ద భయమెన్దై; విషయాన్తరప్రావణ్య

త్వత్పాదకమలాదస్య మేఘాస్తరేష్వపి ।

నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేవ గచ్ఛామి సదగతిమ్॥

౧౪

త్తో వస్తభయత్తుక్కు ఈశ్వరన్ కృపైయై పుష్కలామ్. అస్తై
యుమ్ సత్తుప్రన్ముడి పణ్ణకిటతే సాధననాస్తరపరిగ్రహమ్;

(అచ్యుత) ఇప్పుడి సర్వోపాయశూన్యరా యిరుప్పరై యుమ్
సత్తుపవిడత స్వభావత్రాలే యితే దేవర్క్కు “అచ్యుత” ఎన్నిట
తిరునామముల్లాయ్త్తు; “యస్మాత్ ప్రాప్తాః సచ్యవస్తై సోచ్యుతః”
ఎన్నితే తిరునామత్తుక్కు నిర్వాహమ్; (౧) ‘ద్వారకానిలయాచ్యుత’
ఎన్ఱు దేవరై విశ్వసిత్తు కైయై విట్టవల్లై, అద్దకైయిల్ విడతవ
రితే దేవర్, (౨) “త్వ త్ప్రసాదాస్మయాచ్యుత” ఎన్ఱు శొల్లక్కడవ
తితే, సర్వోజ్ఞప్రసాదత్తై “సమస్తే” ఎన్నిట పదత్తుక్కు శేష
మాకక్కడవతు. అన్ఱ ప్రభుదనముమ్ ఉపాయాస్తరనివృత్తిపూర్వక
మాకై యాలే.

(౯)

(పదవురై) యేన-యాతోరుమగ్గళత్తాలే, సదగతిమ్-శిలన్దగతి
యై, గచ్ఛామి-అడియే అడై వేనో, తస్యకుశలస్య-అప్పుడిప్పట్టమజ్జ
ళత్తుక్కు, నిమిత్తమ్-హేతువాసతు, త్వత్పాదకమలాత్ అన్యత్-
దేవరీరుడైయ తిరుపడిత్తామరైకళితాట్టిలుమ్, శేష-అడియేనుక్కు,
జన్మాస్తరేష్వపి నాస్తి-ఎన్ఱజన్మత్తిలుమ్ ఇల్లై.

(౧౦)

(౧౦-శ్లో-వ్యా) (త్వత్పాదకమలా దిత్యోది) ఉపాయోపే
యజ్జ శిరణ్ణుమ్ నామే యానాలుమ్, అనాదికాలమ్ ఇప్పుడి విషయ
ప్రవణనాయ్ సమ్పక్కలిలే విముఖనాయ్ పోన్ఱ సంసారిక్కు విష

యనైముఖ్యపూర్వకమాక నమ్పక్కలిలే ఆభిముఖ్యమ్పిటక్తైక్కడి
యాన ప్రధమసుకృతమ్ ఇవన్ తలైయిలేయాక వేణ్ణావో? ఇస్సుకృత
త్రా లే ఆభిముఖ్యమ్ పిటన్దాల్ పిన్సన్ట్రో యధాజ్ఞానమ్ పిటప్పతు; అన్ద
జ్ఞానత్రా లేయన్ట్రో త్యాజ్యోపాదేయవిభాగమ్ పిటప్పతు త్యాజ్య
నివృత్తిపూర్వకమాన ప్రాప్యసిద్ధిక్కు ఉపాయ మపేక్షితమావతు
పిన్సన్ట్రో? అత్రా లేయన్ట్రో ప్రాప్యసిద్ధి; ఇతెల్లాత్తుక్కు మడియాన
ప్రధమసుకృతమ్ ఇవన్ కైయా లే యాక వేణ్ణా వ్రా వెన్నిల్; అన్ద
సుకృతముమ్ దేవర్ తిరువడిక లే ఎనక్కు, వేటిలై యెన్నిటతు;
ప్రాప్యప్రాపకజ్గళ్ అవనేయెచ్చు కీఱు క్తమానవరత్తై నిగమిక్కిటతు
ఎన్నపుమామ్; “తన చరణద్వద్వం వ్రజామి” ఎన్ట్రమ్, యోగా
నాం పరమాం సిద్ధిం పుమం తేపదం విదుః” ఎన్ట్రమ్ ప్రాప్యప్రాప
కజ్గళ్ కీఠ్ఠే ఉక్తమితే.

(త్వత్పాదకమలాదన్యత్ - కుశలన్య నిమిత్తం మే నాస్తి)
దేవర్ తిరువడిక లే ప్రాప్యముమాయ్ ప్రాపకముమానవోపాతి
ప్రధమసుకృతముమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడిక లే యొట్రియ వేటిలై,
“త్వదన్యత్ కుశలన్య నిమిత్తమ్ మే నాస్తి” ఎన్నపుమాయిరుక్కు
“పాదకమలమ్” ఎన్గిట పదద్వయజ్గళ్ ప్రాప్యప్రాపకజ్గళై స్మరిప్పి
క్కిటన. కమలపదమ్ - భోగ్యతైయై స్మరిప్పిక్కిటవోపాతి, పాద
పదమ్-ఉపాయ తై స్మరిప్పిక్కిటతు; “చరణద్వద్వం శరణం వ్రజామి”
ఎన్ట్ర తిరువడిక లే యితే ఉపాయమాక చ్చొల్లిన్దు; (కుశలన్య నిమి
త్తమ్) మజ్గళరూపమాన పుపాయసిద్ధిక్కు హేతువాన ప్రధమసుకృ
తమ్. చేతనసుక్కు మజ్గళరూపమాయితే ఇవ్వుపాయమ్ రసిత్తిరు
ప్పతు, (౧) “బహునాం జన్మనామ నై జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే”

ఎన్నిటపడియే ఉపాయసిద్ధిహేతువాయ్ అనేకజన్మ సుకృతసాధ్యమా యిరుక్కిట భగవద్జ్ఞానమాకిట ప్రథమసుకృతిమ్ “త్వత్పాదకమలాదన్యన్నాస్తి” ఎన్నక్కడవతో వెన్నిల్, (మే నాస్తి) అజ్ఞాని యానాలుమ్ ఎనక్కు తిరువడియొట్టియ వేటిల్లై; అతువెన్నన్నిల్; సుకృతకార్యమావతు-శబ్దాదివిషయప్రావణ్యత్తిల్ నిన్దుమ్ మీట్టు ఇన్వాత్మావుక్కు భగవదాభిముఖ్యత్తై ప్పిటప్పిక్కైయిణ్; అతు “జతన్తే పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్నిటపడియే ఇవ్వర్థమ్ దేవరత్తుకాలే పిటన్ద పిన్సు అన్ద సుకృతమ్ ఎనక్కు దేవర్ తిరువడికళే;

(జన్మాన్తరేష్వపి) అత్తుక్కైక్కాట్టి మీట్టుతువుమ్ జన్మాన్తర జ్ఞళి లొరుసుకృతివిశేషముణ్ణాయ్ అతివఫలమానాలోవెన్నిల్, విషయప్రవణనై మీట్టైక్కు ఒరుసుకృతాపేత్తై యిల్లామేయాలే అతువుమ్ వేణ్ణువతిల్లై, (౧) “ఎన్నావియై నడువేనన్దుయ్యక్కొళ్ కిన్ద నాతనై” ఎన్దు ఆత్మారరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ అడి ఇతువిణ్.

[యేన కుశలేన సద్గతింగచ్చామి] “సద్గతి” ఎన్నిటతు విలక్షణ మానప్రాప్యమ్; అతావతు-“యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదం విదుః” ఎన్నిట పరమపడమ్. “యేన కుశలేన సద్గతింగచ్చామి, తస్య కుశలస్య నిమిత్తం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాద కమలాదన్యత్ మేనాస్తి” ఎన్ద స్వయమ్. నిగమనభేదత్తిలే “యేన ఉపాయేన సద్గతిం గచ్చామి, తస్య సద్గతిరూపస్య కుశలస్య హేతుభూత ముపాయం జన్మాన్తరేష్వపి త్వత్పాదకమలాదన్యత్ మేనాస్తి” ఎన్ద పడి

విజ్ఞానం యదిదంప్రాప్తం యదిదం ఘానమార్జితమ్ ।

జన్మాంతరేపి మే దేవ మాభూత్తస్య పరిక్షయః॥ ౧౧

సజ్గోహపక్ష త్రిల్, “పూర్వజ” ఎన్నిటపద త్రినుడైయ వివరణ
మాయిరుక్కిటతు. (౧౦)

(పదవురై) దేవ-స్వామిక్, మే-అడియేనుక్కు, యదిదం
విజ్ఞానమ్-‘సీయేపుకల్’ ఎన్నిట యాతొరుజ్ఞానమానతు, ప్రాప్తమ్-కిడై
త్తిరుక్కిటతో, యదిదం ఘానమ్-యాతొరు స్థితియానతు, ఆర్జితమ్ -
సమ్పాదిక్క-ప్పట్టిరుక్కిటతో, తస్య-అవ్విరణ్ణుక్కుమ్, పరిక్షయః -
లోపమానతు, జన్మాంతరేపి-జన్మాంతర త్తిలుమ్, మాభూత్-ఉణ్ణాకా
తోఱ్ఱియ వేణుమ్. (౧౧)

(౧౧ శ్లో-వ్యా) (విజ్ఞానమిత్యాది) ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞళుమ్,
అతుక్కుడియాన సుకృతముమ్ నామేయాకిలుమ్ ఉపాయభూతనాన
నాన్ మేల్ శైయ్యవేణున తెన్నెన్నిల్; పిఱన్దవిజ్ఞానముమ్ జ్ఞాన
మడియాక ప్పిఱన్ద వధ్యననాయముమ్ నశియాతోఱ్ఱియ పెఱ్ఱిల్
“యోగానాం పరమాం సిద్ధిం పరమం తే పదంవిదుః” ఎన్నిట ప్రాప్య
భూమియిలే పోకవుమ్ వేణ్ణా; భయావహమాన సంసారనివృత్తి
యుమ్ వేణ్ణా, ఎనక్కు ఎన్దు మొక్కు ఇతువే అమైయుమెన్గిటతు.

(విజ్ఞానమ్) విలక్షణమానజ్ఞానమ్; సర్వాధికమాన ప్రాప్య
విషయమాకవుమ్, సర్వాధికమాన ప్రాపకవిషయమాకవుమ్ పిఱన్ద
జ్ఞానమ్; ప్రాప్యజ్ఞళిల్ భగవత్ప్రాప్తిక్కు అవ్వరుకా యిరుప్ప తొరు
ప్రాప్యమిల్లాతాప్పోలే, సాధనజ్ఞళిలుమ్ సిద్ధోపాయత్తుక్కు అవ్వరు
కాయిరుప్ప తొన్గిలైయిఱు,

(యదిదం జ్ఞానమ్) ప్రమాణసిద్ధముమాయ్ హృదయకమ
లత్తిలే సన్నిహితముమా యిరుక్కిఱజ్ఞానమ్. వేదాంతజ్ఞులీ ప్రాప్య
ముమ్ ప్రాపకముమ్ ఈశ్వరనేయెన్టు ప్రసిద్ధమితే. (౧) “ఆనంద
మయః” ఎన్టుమ్, (౧) “రపోవై సః” ఎన్టుమ్, (౨) “సర్వగన్ధసర్వ
రసః” ఎన్టుమ్ ప్రాప్యమాక ప్రసిద్ధమితే. (౩) “యో బ్రహ్మణం
విదధాతిపూర్వమ్” ఎన్టు తుడగ్గి, (౩) “ముముక్షుర్వై శరణమ
హంప్రపద్యే” ఎన్టుమ్, (౪) “తస్మాన్నానమేషాం తపసా మతిరిక్త
మాహుః” ఎన్టుమ్, (౧) “ఏషహ్యేవా నందయాతి” ఎన్టుమ్ ఉపాయ
మాకవుష్ ప్రసిద్ధమితే. (ప్రాప్తమ్) ప్రయోజనాంతరపరక్కుమ్
సాధనాంతరనిష్ఠక్కుమ్ ముట్టడ ఉన్నాలే ప్రాపిక్కుప్పట్టతు.

(యదిదం స్థానమార్జితమ్) “స్థానమ్” ఎన్టు-స్థితి, అతాకిటతు-
ఇన్ద జ్ఞానవిషయమాన అధ్యవసాయమ్; “యదిదమ్” ఎన్టు ప్రదేశా
ంతర త్తిల్ ప్రసిద్ధియైయుమ్ స్వహృదయసన్నిధియైయుమ్ శొల్లు
కిటతు; (౧) “వ్యవసాయాద్భుతే బ్రహ్మన్నానాదయతి తత్పరమ్”
ఎన్నక్కడవతీతే. (౨) “నాకణైమిక్తై నమ్బిరాన్ శరణేశరణ
నమక్కు” ఎన్టూరితే ఆధ్వారుమ్. (ఆరితమ్) భగవత్ప్రసాదసిద్ధ
మాకైయాలే జ్ఞానత్తై ప్రాప్తమెన్గిటతు, అధికారివిశేషణమాయ్
ఈశ్వరనై యర్థితే నామ్ పురుషార్థమాక పె్పెటవేణువ తొన్టాకై
యాలే అధ్యవసాయత్తై ఆర్జిక్కుప్పట్టతెన్గిటతు.

(జన్మాంతరేపి) ఇజ్జన్మమ్ నశిత్రాటమ్, ఇన్ద జ్ఞానాధ్యవసాయ
జ్ఞో నశియా తొల్లియవేణుమెన్గిటతు. ఇత్తై పురుషార్థమాక వశే

(౧) తె-అ

(౨) ఛా-౩-౧౪-౨.

(౩) శ్వే-౬.

(౪) తె-కా.

(౫)

(౬) తి-నాయ్-౫-౧౦-౧౧.

తీప్పారై క్కణ్ణటియోమే ఎన్న; (మే) ఎనక్కు ఇతువే పురుషార్థమ్, తా న్దామ్ అర్థిత్రణ్ణో పురుషార్థమావతు. (దేవ) అర్థిప్పారుణ్ణానా లుమ్ నామ్ పురుషార్థమాక క్కొడుత్తు ప్పొరువ తొన్న్ణన్ణో వెన్న; (దేవ) సంసారిక శ్చేప్పిలే ఎన్నై క్కొణ్ణ అటియాతొట్టియ వేణుమ్. లీలారస మనుభవిక్కైక్కు విషయభూతర్ సంసారికశ్చన్ణో?

(తస్య) జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గతు క్కుణ్ణాన ఐకకణ్ణత్తాలే, ఏక వచనత్తాలే శ్చ ల్లుకిటతు (పరిక్షయో మాభూత్) జ్ఞానత్తుక్కు పరిక్షయమాకిటతు-విస్మృతి, అధ్యవసాయత్తుక్కు పరిక్షయమా కిటతు-వివాశమ్, జ్ఞానవిప్రమృజ్గభుక్కు విస్మృతివినాశ మిన్న్ణిక్కే యొట్టియ వేణుమెన్గిటతు.

కీర్త్తి పరమపదత్తే కొడుపోక వేణుమె స్త పేక్షీత్తుమ్ భయా వహమాన సంసారత్తై త్తవిర్త్తు త్తర వేణుమెస్త పేక్షీత్తుమ్వైత్తు జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గ శ్చే అమైయుమెన్న్దేనెన్న్ద తు, ఇవన్ ద్రిసున్దైయ రస్యత్తై యాలే; ఉపకారస్మృతియాలే ఆచార్యన్ పక్కల్ పిఱన్ద భోగ్యతాతి శయత్తాలే (౧) “తేవ్రమన్ ద్రిటియేన్” ఎన్న ప్పణ్ణిన్ ద్రితే; సంసారి కశ్చే దర్శిత్రాల్ జ్ఞానాధ్యవసాయజ్గోము క్తప్రాప్యస్థలమ్పొలేయిత్తే యిరుప్పతు; (౨) “మేలాల్ పిఱప్పిన్న్దై పెన్ ద్రి, అడిక్కిన్ ద్రికున్ ద్రి వ లెన్న్దమ్ మఱప్పిన్న్దైయాన్ వేణుమ్ మాడు” ఎన్ను మాత్వారు డైయ నార్దైక్కుమ్ అడి ఇతువితే.

సజ్జిహపక్ష త్రిలే ఇల్లోకమ్-“నమస్తే” ఎన్గిటపదత్తై స్మరిత్తు క్కిడక్కిటతు. (౧౧)

దుర్గతాపవిజాతాయాం త్వద్గతో మే మనోరథః ।

యదినాశం నవిస్తేత తావతాస్మి కృతీనదా॥ ౧౨

(౧౨వపురై) త్వద్గతః-దేవరీరిడత్తిల్ పడిన్నిరుక్కిఱ, మే-అడియేనుడైయ, మనోరథః-మనోరథమానతు, దుర్గతోజాతాయామపి-మరిణదశై నేర్ న్దవళవిలుమ్, నాశం న విస్తేతయది - అభియాతిరుక్కుమేయాకిల్, తావతా-అన్వళవాలే, సదా - ఎవ్పోతుమ్, కృతీ అస్మి-కృతకృత్యనాకానిస్తే. (౧౨).

(౧౨-శ్లో-వ్యా) (దుర్గతాపవిజాతాయాం) దుఃఖరూపమానసంసారనిపృత్తియుమ్ సుఖరూపమాన దేశప్రాప్తియుమ్ వేణ్ణా, అధికారి విశేషణమాన జ్ఞానవిప్రమృసిద్ధియాలే పురుషార్థమ్ తలైక్కట్టిన్ద్రామో? ఇన్నమ్ “జన్మాన్తరేపి” ఎన్దు భగవత్ప్రాప్తివిరోధియాన జన్మతై అనుమతిపణ్ణకై యుమ్ విరుద్ధమన్తోవెన్నిల్; క్కీపేషీ త్తవైయొన్దుమ్ వేణ్ణా, సంసారియుమాయ్ అతుతన్నిలుమ్ దుర్గతియుమాయ్ చెల్లానిట్కిలుమ్ దేవర్ తిరువడికిళిల్ ఉపాయోపేయజ్గళ్ ముతలొన సకలలాభజ్గళుమ్ కిడైయాలే మనోరథమాత్రమేయానాలుమ్ స్వవశర్పాలే ఎన్దు మొక్క కృతకృత్యనాకానిస్తే నెన్దిటతు.

(దుర్గతాపవిజాతాయామ్) దుర్గతియావతు-మనస్సెన్యొట్టియ ఇతరకరణజ్గళ్ ఉతవాతదశై; అతాకిటతు-అశక్తియాలే (౧) “వియోక్తజ్గ మడైక్కిలుమ్” ఎన్దిట ఉత్క్రమణదశైయిలుమ్, స్వాపత్రాలే బాహ్యకరణజ్గళడజ్గ పుషసంహృతమాన స్వేషదశైయిలుమ్ ఇద్దశైయిలాయ్ చెల్లానిన్ద్రాలుమ్ (త్వద్గతః) స్వరూపరూప

గుణవిభూతికశ్చేల్లాప్త తనిత్తనియేయాక పరమమాన దేవరత్తిరువడి
కిలిలే యడైయప్పట్ట మనోరథమాత్రమెన్నే.

(మేమనోరథః) ఇభిన్దతుత్తైయిలే చపలనుమాయ్ అవ్వరుకు
పోక తుమ నన్దిక్కే యిరుక్కిఱ వెన్నుడైయ మనోరథమావతు.
అపేక్షితమాన పురుషార్థమ్ సిద్ధియాతోభిన్దాయమ్, అతిల్ నశై
యాలే అవర్ తై యెణ్ణానిత్తై, సిద్ధి యిప్పిక్కేయిరుక్క మనోరథ
మాత్రమే పురుషార్థమాక కూసుమోవెన్నిల్, ఊర్వశియోడే
యనుభవిత్తు పుణ్యక్షయత్తాలే విశ్లేషిత్తు పోన్దననుక్కు వేఱుశిల
విషయగ్గళై అనుభవయోగ్య మాక్కినాలుమ్ అవర్ శ్రిల్ నెజ్జశె
ల్లాతే అవళ్ తన్నెయే నిన్దెత్తిగుక్కై పురుషార్థమామాపోలే
ఇతువుమ్ కూడామ్.

అవిలక్షణవిషయ త్త్రిల్ భోగజ్గళైక్కాట్టిల్ విలక్షణవిషయ
త్త్రిల్ మనోరథమాత్రమే రసిక్కుమితే. భగవద్విషయ త్త్రిల్ మనో
రథమావతు-(౧) “పితాత్వం మాతాత్వమ్” ఎన్నిటపడియే సర్వవి
ధబంధువుమ్ అవనే యాక వేణుమెచ్చును, (౨) “ఉణ్ణమ్ శోఱు పరుకు
నీర్ తిన్నుమ్ వెర్ శ్రిలై యుమెల్లామ్ అవనేయాక వేణుమ్” ఎన్దుమ్,
అవనై ప్పెఱుక్కై ఉపాయుమ్ అవనే యాక వేణుమెచ్చుమ్ ఇవై
యితే.

(యదినాశం నవినేత) ఇమ్మనోరథమ్ విషయాన్తరసాన్త
త్తాలే విచ్ఛేదతై యడైయాతాకిల్; “యది” ఎన్నిటతు-విషయాన్త
రగ్గళో సామ్రాజ్యమ్ పణ్ణుకిఱ సంసార త్త్రిల్, భగవన్ననోరథత్తుక్కు

విచ్ఛేదమిచ్చి క్షేమయ్యెడి కైయాకిట వితు కిడైప్పలొన్ఱున్ఱిఱు, ఒరు దేశ
లాభత్తాలేపన్ద సుఖసిద్ధియోపాతియుమ్ సాంసారికమాన దుఃఖ
నిన్ఱుత్తియోపాతియుమ్ జ్ఞానసిద్ధియోపాతియుమ్ ఇన్ఱునోరధసిద్ధియుమ్
భగవత్ప్రసాదాయ తమెన్ఱు కరున్ఱు

(తావతాస్మి కృతినదా) ఇన్ఱునోరధమాత్రత్తాలే కృతకృత్య
నాకానిన్ఱేన్, ఎన్ఱు మొక్క కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్, స్వస్థశరీరనాన
పోతోడు రుగ్గశరీరనానపోతోడు వాళియట, (౧) “ఆసీనావా
శయానావా తిష్ఠన్తో యత్రకుత్రవా” ఎన్ఱిటన్ఱాయత్తాలే స్థితిశయనా
ద్యనస్థావిశేషజ్ఞలోడు జన్మాన్తరజ్ఞలోడు వాళియట ప్రాప్యసిద్ధియి
ఱ్ఱాలే ఇన్ఱునోరధసిద్ధిమాత్రత్తాలే కృతకృత్యనాకానిన్ఱేన్ఱై, కీర్త
నోకత్తిల్ ప్రాప్యసిద్ధియిల్ సారస్యమ్బాలే జ్ఞానమాత్రమే రసిక్కు
మెన్ఱిటతు; ఇతిల్ అన్దసిద్ధియుమ్ వేణ్ణా; తత్త్విన్ద్యర్థమాన మనోరధ
మాత్రమే యమైయుమెన్ఱు అన్దసారస్యత్తినుడైయ ఎల్లెయై వొల్లు
కిటతు; స్మరన్య విషయసారస్యమితే స్మృతిక్కు సారస్యమ్; ఆత్మ
యాలే స్మరన్యభగవద్విషయ సారస్యత్తినుడైయ అవధియిల్లామై
యైవొల్లిన్ఱ్ఱాయ్ఱు; (౨) “నిన్ఱేన్ఱేన్ఱు క్షేపిన్ఱు నెక్కు క్షణ్ణశశు
మొట్టుక నిన్ఱైన్ఱున్దే శిరమమతీన్దేన్ నేమి నెడియవన” ఎన్ఱు పెరి
యాన్ఱొ రరుళిచ్చెయ్ఱతతుక్కు ముతల్ ఇతువేయిఱే,

(౧) “నాహన్తు సభ్యో భజతోపిజన్తుః భజామ్యమిషా
మనువృత్తివృత్తయే । యథాధనో లబ్ధధనే వినప్తే తచ్చిన్తయాన్య
న్నిభృతోనవేదః॥ ఏవం మదర్థోజ్ఞిత లోకవేదస్వానాం హి ప్రా
మయ్యనువృత్తయే బలాః । మయాపరోక్షం భజతా తిరోహితం

స కామకలుషం చిత్తం మనుతే పాదయోగ్గతమ్ ।

కామయే వైష్ణవత్వస్తు సర్వజన్మసు కేవలమ్॥

౧౩

మానూయతుం మార్హాథ తత్ప్రియంప్రియాః॥ సపారియేహం నిర
వద్యసంయుజాం సుసాధుశ్చత్వం విబుధాయుషాపివః । యామా
భజన్ దుర్జరగేహశృజ్జలాం సంవృశ్చ్యతవ్యఃప్రతియాతుసాధునా”
ఎన్దితే శేషివార్తయమ్ (౧౨)

(పదవురై) తే-ఉన్నుడైయ పాదయోః-తిరువడికళిరీ, స్థితమ్-
పారున్దియిరానిన్దుళ్ళ, మమచిత్తమ్- అడియేచుడైయ మనస్సనతు,
కామకలుషం స-వేటారుఆళైయినాలే కలఙ్గుకీఱత్తు; సర్వజన్మసు,
ఎల్లాజన్మజ్జళిలుమ్, వైష్ణవత్వంతు కేవలమ్-ఉనక్కు అడిమైప్పట్టిరు
క్కయైమాత్తిరమ్, కామయే-విరుమ్బుకీన్డేఁ. (౧౩)

(౧౩-శ్లో-వ్యా) (స కామకలుష మి త్యాది) ఇక్లోకత్తారీ
నానునక్కే యాయురుక్కుమ్ పారితస్యైసుఖమే ఎనక్కు- ప్రాప్య
మెన్దిటతు, కీర్తే పరమాపదతై ప్రాప్యమెన్దుమ్, సంసారభయతైప్పొక్కి
త్తరవేణుమెన్దుమ్, ఇవైయెన్దుమ్ వేణ్ణా; జ్ఞానమే అమైయుమెన్దుమ్,
అతుతానుచు వేణ్ణా; మనోరథమాత్రమే అమైయుమెన్దుమ్, ప్రాప్య
విరోధియాన జన్మతై అనుమతిపణ్ణియుమ్, ఇప్పడి వ్యాహరభాషణమ్
పణ్ణిన్ద్రైన్ ? , ఒన్డై పురుషార్థమాక నిర్ణయిత్తపెత్తీక్కవేణ్ణావ్రా
వెన్నిర, అవై వ్యాహరభాషణమల్ల, అడిమైక్కు ఏ కాన్దదేశమాన
పరమపదతై యానైప్పట్టేన్, అడిమైక్కు విరోధియెన్దు సంసారై
వేణ్ణా నెన్దిటతు ఉన్నుడైయ భోగ్యతాతెయత్తారే త్వద్విషయ
జ్ఞానమే అమైయుమెన్దేన్; జన్మతై ఇన్ద్రైన్దతుమ్జ్ఞాన త్రినుడైయ నార
స్యాతిశయత్తారే, ఇవైయెల్లామ్ ప్రాసజ్జికమ్; మురలిరే “సనున్దు”

ఎన్టుకొన్న పారతన్యసుఖమే ఎనక్కు కామవిషయమెన్టు పురుషార్థజై నిర్ణయితు తలెక్కట్టుకీటతు.

(తే పాదయోః స్థితం-మమచిత్తం-నకామకలుషమ్) నిరుపాధికశేషియామ్ నిరతిశయభోగ్యనాంబురున్దుళ్ళ పున్నుడైయ తిరువడికిలిలే స్థితమాన వెన్నుడైయచిత్తమ్ వేటొన్జై స్వయంపురుషార్థమాక నిన్నైత్తు క్కలఙ్కుకీటతన్దు, “జలన్తే పుణ్డరీకాక్ష” ఎన్ఱిటవడియే నానిరున్దువిడతైనన్దు ముకిమేకాట్టిరుచియై ప్పిటప్పిత్తు పురుకురనిటిత్తిర పడియాలే నిరుపాధిక శేషిత్వముచే నిరతిశయభోగ్యత్వముమ్ ఎనక్కునుభూతమిశే,

(స్థితమ్) సాస్థితమ్; (౧) “యస్యాస్మి” ఎన్ఱిటవడియే నన్దేటియన్ఱిక్కే (౨) “గుణైర్దాస్యసుపాగతః” ఎన్ఱిటవడియే అత్తుకుక్కుత్తోర్త్రీశ్రిన్ద వెన్నుడైయ నెళ్ళాకైయాలే విషయాన్తమ్ కణ్ణుపాకువతోన్దనెనె. (మమచిత్తమ్) (౩) “ఎన్మనసే” ఎన్నుమాపాలే నెళ్ళనుడైయ భవ్యతైయై క్కణ్ణు ఉకక్కితాన్.

(వైష్ణవత్వంతు)*తు శబ్దతాలే అవధారణతైన్పొల్లుకీటతు; వైష్ణవత్వమావతు - భగవత్పారతన్య సుఖమాతల్, తదనుకూలవృత్తియాతల్; (౪) “ఎలి మానన్దమయమాత్మనమానసజ్ఞాసుతి” “అనుసంజ్ఞిన్” ఎన్ఱుమ్, (౧) “యేనయేన ధాతాగచ్ఛతి తేన తేన సహగచ్ఛతి” “ఛాయావాసత్వ మనుగచ్ఛేత్” ఎన్ఱుమ్, వేదాన్తజ్ఞల్ పారతన్యమే పురుషార్థసూక వొల్లిల్లీశ్రినవిత్తే; (౬) “కురుష్వమా మనుచరిమ్” ఎన్నక్కుడవతిశే

(౧) అష్ట-౩-౩-ప్ర

(౨) రా-క-౪-౧౨

(౩) తి-వాయ్-౧-౧-౧౦

(౪) తై

(౫) పరమసంహితా.

(౬) రా-అ-౩-౧-౨౨.

(కామయే) సద్గత్యవస్థనై; (౧) “తవపరిజనభావంకామయే”
ఎన్దుగుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ ముతలితే ఇతు. కేవలపదత్తాల్-ఇత్త
లైక్కు రసిత్తిరుక్కుమ్బడి యన్దిక్కే స్రచ్చన్దనాదికళై పోప్పలే అత్త
లైక్కే భోగ్యమాయిరుక్కుమ్మెన్దై; (౨) “తనక్కేయాక వేనైక్కొ
ళ్ళుమీతే యెనక్కే కణ్ణనైయాన్కొళ్ళ శిఱప్పే” ఎన్దుక్కడవతితే.

పారతన్యమే స్వరూపమాయిరుక్కుమ్వనుక్కు అనుకూ
లన్పుత్తియిల్ వన్దాల్ స్వభావనియతియిలై, (౩) “తద్యథా తరుణ
వత్సనత్సం వత్సనామాతరమ్” ఎన్దురత్త్యురత్తకత్వనియతి కడ్డిలో
మితే. (౪) “భ్రాతాభర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మనురాఘవః” ఎన్దు
ఇళైయ పెరుమాళున్ ఒరుముత్తైయిలే న్యనస్థితరాయ్ †నిన్ద వరితే
*తేరిలే యేఱినపోతు ఛత్రచామరి ధారికళాయ్ నిన్దాపోప్పలే కాట్టిలే
పోకిఱపోతుమ్ ఖనిత్రపిటకాధర రానారితే; తలై సీర్ ప్పాట్టిలే
పరిమాఱకిఱ పిరాట్టియుమ్(౫) “దేవత్వే దేవ దేవేయంమనుష్యత్వే
చమానుషీ” ఎన్దు అభిమతనుక్కునురూపమానరూపమే తనక్కుమ్
రూపమాక పురిగ్రహితాళితే. (౬) “యదాయదాహి కాసల్యా”
ఎన్దిఱపడియే కాసలైయారుమ్ ఒరుముత్తైయిలే నిన్దిలళితే చక్రవ
ర్తియై క్కుఱితు.

(సర్వజన్మను) నిత్యనాన వాత్సాపుక్కు జన్మమావతు-శరీర
సంయోగమితే, కేషత్వరసమ్ అవిచ్ఛిన్నమాయ్ చ్చెల్లుమాకిల్

(౧) స్తో-ర-౪౩.

(౨) తి-నాయ్-౨-౯-౪.

(౩) భగవచ్చాస్త్రే-మూల.

(౪) రా-అయో-౫౮-౩౧.

(౫) వి-పు-౧-౯-౧౪౭.

(౬) రా-అ-౧౨ ౬౮.

† నిన్దిలరితే.

* ఇరుపరుమాన కేర్ త్తియిలే అఱిమై శెయ్యుమ్మారుమ్.

ఇత్యేవ మనయాస్తుత్యాస్తుత్వాదేవం దినేదినే ।

కింకారోస్తీతి చాత్తానం దేవాయేవ నివేదయేత్ ॥ ౧౪

జన్మ పరమ్యుక్తైకతే యనుమతిపణినాలుమ్ విరోధమిత్యయైన్తే “సంసారేస్త్రిభయాచహే మాంసాహి” ఎన్నిటివితుప్రమ దాస్యగనత్తుక్కు-
విరోధయైన్తే, ఇత్తాల్ జన్మ సమృద్ధమిటుకై స్వయమురుహారమనైన్తే;

అథవా, (సర్వజన్మను) (౧) “అజాయమానో బహుభావిజాయతే” ఎన్టుమ్, (౨) “బహూనిమే వ్యతీతాని జన్తాని” ఎన్టుమ్ జగద్రక్షణార్థమాక వనతేక్కుమ్ అవతారజ్యోతోఽఱుమ్ తుడర్ న్దడి మైశేయ్యవేణు మెన్తా నెన్టుమామ్ (౧౩)

(పదవు) ఇత్యేవమ్ ఇవ్వాత్తాక, అనయాస్తుత్యా-ఇన్దస్తా-
త్రత్తాల్, దేవమ్ ఎమ్మెరుమానై, దినేదినే-నాశతోఽఱుమ్, స్తుత్వా-
స్తోత్రమృణ్ణి, కింకారి: అస్తి ఇతిచ ఏవమ్-ఉనక్కు త్తోన్డొకట్టిరుక్కు
వేణుమ్’ ఎన్టు మిప్పశిరియాక, దేవాయ-ఎమ్మెరుమా సొరుట్టు, నివే
దయేత్-అత్త సమర్పణమ్ వణ్ణక్కడవణ్. (౧౪)

(౧౪-శ్లో-వ్యా) (ఇత్యేవమిత్యాది) ఇతిలోడిన భావవృత్తి
యిస్తి క్కే యొభిన్దవనుక్కు ఇప్పాశురత్తై నాడోఽఱుమ్ అత్తు, అడి
యేనాక వేణు మెన్తు అత్త సమర్పణత్తై పుణ్ణువాన్

(ఇత్యేవమ్) “ఇతి” ఎన్టుమ్, “ఏవమ్” ఎన్టుమ్ అర్థత్తినుడై
యవుమ్ శబ్దత్తినుడై యవుమ్ స్వరూపమ్ శొల్లుకిటతు ఇత్తాల్,
అల్లారజితైకళిత్తాట్టిర్ ఇతుక్కు డ్డాంవేర్ న్దమ్ శొల్లుకిటతు

(అనయాస్తుత్యా) “జితస్త ఇతిమన్త్రేణ” ఎన్టు ప్రదేశాన్త
రత్తిలే మన్త్రమాకచ్చొల్లిన్ద్రు, ఇత్తే స్తోత్రమాకచ్చొల్లిన్ద్రు;

ఇతుక్కుడి యెన్నెన్నిఠి, “మన్త్రా రంత్రాయత ఇతిమన్త్రః” ఎన్నిట పడియే అనుసన్ధాతావై ఉత్తరిప్పిక్కుమెన్జిట్ట మన్త్రమెన్నిట. * స్తవ్యనాయ్, * స్తవప్రియనాన వీశ్వరిన్ తిరుచ్చేవి శాన్ద్రినాల్ ముకమలరుమ తాత్తెయా లే స్తోత్రమెన్నిట

(దేవమ్) ఎన్దు (౧) “సాక్షాద్దేవః పురాణోసా” ఎన్దు నిరుపా ధికి దేవనాక చొల్లక్క డవఁతే, (దివేదివే) అర్థజ్ఞాన ముడైయవ నుక్కు ఇన్ద శబ్దోచ్చారణన్ కాదాచిత్కమాకపుమామ్; ఇన్దప్ప శురత్తై పున్ద్రుమవనుక్కు నాడోలు ముచ్చరిక్క వేణుమ్.

(కిజ్జ-రోస్తీత్యాది) నాన్ కిజ్జరనాక వేణుమెన్దు సర్వేశ్వ రిన్ తిరుండికలిలే ఆన్మినమర్పణమ్ పణ్ణవాన్, ఇవ్విధ్యనుష్ఠాన త్తుక్కు. ప్రయోజనమెన్నెన్నిఠి; విలతుణరాయిరుప్పార్ శొన్నపాశు రత్తై దేహత్తాభిమానికళి శొన్నాలుమ్ అవర్కకళై నినైత్తు అవర్క కళైప్పలే ఈశ్వరిన్ విషయారిక్కుమెన్దు కరుత్తు ఎతుపోలవె న్నిఠి; ఓరీర్దు సల్లకన్జిట్ట కిన్దపశు పిన్పశల్కన్జిట్టాళుమ్ మత్తై త్తుళోత్కన్జై మడువిక్క, * పిన్పు త్తైక్కన్జైయే నినైత్తు ప్పాల్శురు క్కుమాపోలే

(౧౪)

జతన్తై వ్యాఖ్యానమ్ మున్ద్రీన్ద్రీరు

పెరియవాచ్చాన్జిశ్శెత్తిరుండికళి శరణమ్.

* శ్లోక వ్యాఖ్యానరీతికళై ప్పార్తూల్ ప్రథమజితస్తాస్తోత్రమ్ ఇన్దశ్లోకత్తు డన్ మున్ద్రీరుపేర్దుతాయ్ క్కాన్జిటతు. తేల్ ౬ శ్లోకజగుమ్ ౩-౪ జతన్తైయ లుమ్ శ్రీవిఘ్నపురాణ ఇతిహాసముచ్చయాదికళిలమ్ కాన్దేయాల్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యన్దైయైన్దు తోడ్పడిటతు. * మున్కుత్తై.

సర్వేషు దేశకాలేషు సర్వాస్థా సుచాచ్యుత ।

కిజ్జరోస్తి హృషీకేశ భూయోభూయోస్మి కిజ్జరః॥ ౧౫

(పదవురై) అచ్యుత-అశ్రితర్ కలై ఒరుకాలుమ్ నఱువవిడతు నోక్కునువనే! హృషీకేశ-ఇన్ద్రియజ్ఞభుక్కు నిరూమకనాన సర్వే శ్వంసే!, సర్వేషు దేశకాలేషు-ఎల్లావిడఱ్ఱలిలుమ్ ఎల్లా క్కాలఱ్ఱలిలుమ్, సర్వాస్థానుచ-తై శ వాది మరణాన్తరూన ఎల్లా అవస్థాకలిలుమ్, కిజ్జరః ఆస్తి-దేవరీరుక్కు త్తోణ్ణపట్టిరానిక్కి; భూయోభూయః కిజ్జరోస్తి-క్తై జ్జర్యత్తిలుళ్ళు ఆదరాతిశయత్తై క్కుటిత్తపడి.]

యచ్చాపరాధం కృతవా నజ్ఞానా త్పురుషోత్తమ ।

మద్భక్త ఇతి దేవేశ తత్సర్వం తున్తుమర్హసి॥ ౧౬

(పదవురై) పురుషోత్తమ దేవేశ-పురుషోత్తమనాన ఎమ్మేరుమానే! అహమ్-అడియే, అజ్ఞానాత్-అటివిల్లామెయినాలే, అపరాధం కృతవానితియత్-పిఠై శెయ్ తేనెన్బతు యాతొన్బుణ్ణో, తత్సర్వమ్-అత్తై యెల్లామ్, మద్భక్త ఇతి-ఇవక్ నమ్మడియాసన్తో, ఎన్బుతిరువుళ్ళిన్బున్బో, తున్తుమర్హసి - తుమిక్కక, డవీర్. ౧౬

అహజ్ఞారాధకామేషు ప్రీతి రిదైవనశ్యతు ।

త్వాం ప్రపన్నస్య మేదేన వర్గతాం శ్రీమతి త్వయి॥ ౧౭

(పదవురై) హేదేవ-స్వామిః!, త్వామ్-దేవరీరై, ప్రపన్నస్య-ఆశ్రయిత్తననాన, మే-అడియేనుక్కు, అహజ్ఞారాధకామేషు-గర్వమెన్న అర్థమెన్న కామమెన్న ఇవన్బోలుళ్ళు, ప్రీతి-నశైయానతు,

అద్యైన-ఇహాపీతే, నశ్యతు-ఓభియక్కడవతు, శ్రీమతి - శ్రియఃపతి
యా, త్వయి-దేవరీడత్తిత్, ప్రితిః-అన్బాసతు, వర్ధతామ్ - వశర్
న్దోజుక. ౧౭

క్వాహ మత్యస్తదుర్బుధిః క్వచాత్ హితవీక్షణమ్ ।

యద్ధితం మను దేవేశ తదాజ్ఞాపయ మాధవ! ౧౮

(పదవురై) దేవేశ-దేవాధిరాజనే అత్యస్తదుర్బుధిః-మిక
పుష్ పొల్లాజ్గానబుద్ధియైశ్చుడైయ, అహం క్వ - అడియే ఎజ్జే!
ఆత్మ హితవీక్షణం క్వ-తనక్కు నన్నె తేడిక్కుళ్ళుకైయ్యెతు ఎజ్జే,
మాధవ-శ్రియఃపతియే! మమ-అడియేనుక్కు, యత్ హితమ్-యా
తొత్తు నన్నెయాయగుక్కుమో, తత్ ఆజ్ఞాపయ-అతనై దేవరీర్
తామే జ్ఞాపనమ్ శెయ్తరుళవేణమ్. [మికపుష్ దుర్బుధియాన
అడియే స్వబుద్ధియా లే ఒగుననై తేడిక్కుళ్ళునల్లెనల్లె నాతలాత్
సర్వజ్ఞరాన దేవరీరే కరు త్తిటిన్దు కార్యమ్ శెయ్తరుళవేణ
మెగ్గిటతు.] ౧౮

సోహంతే దేవదేవేశ నార్పనాదౌ స్తుతౌనచ ।

సామర్థ్యవాక్ కృపామాత్ర మనోవృత్తిః ప్రసీదమే॥ ౧౯

(పదవురై) దేవదేవేశ-సర్వోత్కృష్టనాన ఎమ్మెరుమానే!
సోహమ్-అడియే, తే అర్పనాదౌ - దేవరీరుడైయ తిరువారాధ
నాధికారత్తిలుమ్, న సామర్థ్యవాక్ - శక్తియుడైయేనల్లె;
స్తుతౌచ - దేవరీరై స్తోత్రమ్ శెయ్వతిలుమ్, న సామర్థ్యవాక్-శక్తి
యుడైయేనల్లె; [అతిః ఆత్మైనా లే] కృపామాత్రమనోవృత్తిః-
కృపాగుణ మొప్పైయే మనోధర్మ మాక వుడైయ దేవరీర్, మే-అడియే

టిఆర్, ప్రసీద-(అన్త నిర్వేతుకకృపై యడియాకవే) ఇరజీ
యరుళవేణుమ్.

౧౯

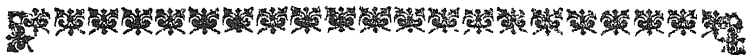
ఉపచారాపదేశేన కృతాన హరహర్తయా ।

అపచారా నిర్మాణ సర్వా త్మమస్వ పురుషోత్తమ॥ ౨౦

(పదవురై) పురుషోత్తమ-వారీర్ పురుషోత్తమరే । అహ
రహః-నాలోతోఱుమ్, మయా-అడియేనాల్, ఉపచారాపదేశేన -
ఉపచరిక్కిఱ వ్యాజత్తాలే, కృతా-శ్లొప్పట్ట, ఇర్మా నర్వానప
చారా - ఇన్ద భగవదపచార భాగవతాపచార అసహ్యపచారజ్జ
శెల్లావత్తై యుమ్, త్మమస్వ-త్మమి త్తరుళవేణుమ్. ౨౦

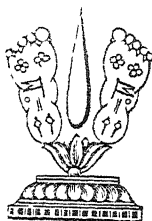
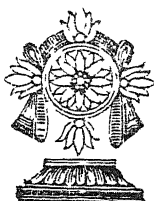
ప్రథమజతన్తై సమూర్ణమ్.

క్రీస్తు.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

ద్వితీయ జితన్త్రా వ్యాఖ్యానమ్

జితస్తేపుణ్డరీకాక్ష పూర్ణపాద్యునిగ్రహ ।

పరానంద పరబ్రహ్మ న్నమస్తేపరమాత్మనే ॥

౧॥

పూర్ణపాద్యునిగ్రహ - జ్ఞానశక్తి బలైశ్వర్య వీర్యతేజస్సు క్కలైన్ది ఆటుగుణజ్ఞభూమ్ అమైన్ద తిరుమేనియై యుడైయవనే!, పుణ్డరీకాక్ష - శైన్దామరైమలర్ పోన్ద తిరుక్కణ్ణలై యుడైయవనే!, పరానంద - ఇతుక్కప్పర్వకిన్దైయెన్నుప్పడిమేమ్బామన్దైయ ఆనన్దమున్దైయవనే! ఇజ్జనే బహువ్రహీసమాసమన్దైయే, 'పరశ్చాసా ఆనన్దశ్చ' ఎన్దు కర్తృధారయమాయ్ ఉత్తమమాన ఆనన్దమే! ఎన్ద తాకపుమామ్; " ఆనన్దోబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ " ఎన్నక్కడవతిత్తే. తద్గుణసారత్వాత్తద్వ్యపదేశమేవణ్ణకిఱుడి ఇజ్జనమన్దైయే, పరానానన్దయతీతిపరానన్ద: ' ఎన్దాయ్, " ఏష హ్యేవానన్దయాతి ' ఎన్దిఱపడియే పిఱరైయమ్ తన్నోడొక్క ఆనన్దిప్పిక్కుమవనేయెన్నుపుమామ్. పరబ్రహ్మ - బ్రహ్మలక్షణమాకిఱతు - జగజ్జన్మాదికారణత్వమెన్దిత్తే " జన్మాద్యన్యాయత: " ఇత్కాది నూత్రజ్జళాలేనిర్కూషిక్కప్పట్టతు; మూపులకుమ్ పడైత్తశిత్తుక్కెగుక్కుమవనేయెన్దే. తే జితమ్-ఇప్పడి

ష్పట్టపునక్కు పుల్లాణ్డు; పరమాత్మనే తేనమః-ఉలకజ్జక్కుల్లామో
రుయిరాన దేవరీరై డణ్డన్ సమర్పిక్కిఁతున్. 'జితమ్' ఎన్ఱు వాయ్
పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమాఱుశొల్లి, 'నమః' ఎన్ఱు ఉడమ్బు
పడైత్తప్రయోజనమ్ పెఱుమ్బుడి శొల్లుకిఱుతు ౧.

నమస్తేపీతవసన నమః కటకధారిణే ।

నమోనీలాలకాబద్ధవేణీ సున్దరవిగ్రహ ॥ ౨॥

పీతవసన - పీతక వాడైప్పిరానే!, కటకధారిణే తేనమః-తోళ్
వలై పూణ్డిరానిన్ఱుళ్ళ దేవరీరుక్కు నమస్కారమ్; నీలాలకాబద్ధవేణీ
సున్దరవిగ్రహ - 'మైన్ఱణ్ణనఱుమ్ కుఱ్ఱిక్కుఱ్ఱిల్ శాలే శమైన్ద వేణీబన్ద
త్తాలే అమ్మకు పెన్ద్రు తిరుమేనియైయుడై యవనే!, తేనమః-అదరాతి
శయాదామేడితమ్.

స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపురాజ్గదభూషణైః ।

శోభనైర్భూషితాకార కల్యాణగుణవారిధే ॥ ౩॥

కరుణాపూర్ణహృదయ శఙ్ఖచక్రగదాధరి ।

అమృతానందపూర్ణాభ్యాం లోచనాభ్యాంవిలోకయ ॥ ౪॥

శోభనైః - అమ్మకియవాయ్, స్ఫురద్వలయ కేయూర నూపు
రాజ్గదభూషణైః - విశిష్టానిన్ఱుళ్ళ వలైకళ్ తోళ్ వలైకళ్ పాడకిమ్
భుజబన్ధమ్ ముతలియ దివ్యాభరణజ్జళాలే, (అజ్గదమెన్ఱుమ్ కేయూర
మెన్ఱుమ్ తోళ్ వలైక్కు ప్పేరాయుమ్ ఇఱ్ఱు సహపారబలత్తాలే
అదభేదమ్ కొళ్ళవేణుమ్, ఒన్ఱు తోళ్ వలైయైయుమ్, ఒన్ఱు భుజ
వలైయైయుమ్ శొల్లిన్ద్రాకిఱుతు) భూషితాకార - ఇవ్రాభూషణ
జ్జళాలే అలక్కుతమాన దివ్యహజ్జళవిగ్రహతై యుడైయాయ్!,
కల్యాణగుణవారిధే - వాత్సల్యాది మజ్జళగుణజ్జళుక్కు క్కడల్ పో

స్తవనే! కరుణాపూణఃహృదయ - ఆశ్రితర్ తిల త్రిలే ఇరక్కమ్
మిక్కిరానిచ్చుళ్ళ తిరువుళ్ళముడై యవనే!, శంఖచక్రగదాధర - ఆశ్రి
తర్ నోవుండక్కణ్ణాల్ ఉడనే పరిహరిత్తురుల్ వతత్కాక దివ్యాయుధ
జ్జలే ఎన్ఱ మొక్కక్కైయిలే ఏన్ఱియుళ్ళననే!, అమృతానందపూణా
భ్యాం లోచనాభ్యాం విలోకయ - అమృతముమ్ ఆనందముమ్ నిజైంద
తిరుక్కణ్ణళా లే కుళిరక్కటాఱీ త్తురుళ వేణుమ్ భగవద్విషయమెన్ఱా
ల్ శెవివుతైక్కుమ్బడియాన ఇన్ఱిరుళ్ తరుమాణాలత్తిలే ఇజ్జనే
ఓరడియానై లబిక్కప్పెన్ఱ్ఱోమే! ఎన్ఱ తిరుక్కణ్ణళిలే అమృత
ముమ్ ఆనందముమ్ పుటవెళ్ళమిడక్కాణవిరుమ్మకీటవడి. 3 ౪.

కృతకృతఘ్నం దుష్కర్త కారిణం పాపభాజనమ్ ।

అపరాధసహస్రాణా మాకరింకరుణాకర ॥

౧॥

కృపయామాం కేవలయా గృహాణమధురాధిప ।

విషయార్ణవమగ్నమ్మా ముద్ధర్తుంత్యమిహార్హసి ॥ ౨॥

కరుణాకర - అరుళుక్కు ఆకరమానవనే! మధురాధిప -

“నాగపర్యజ్ఞముత్సృజ్య హ్యగతోమధురాంపురీమ్” ఎన్ఱ ఇజ్జళ్ళా
రై వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్ణుపోవతఱుక్కు త్తిరుమధునేయిలే
వన్ఱ తిరువనతరిత్తవనే! కృతమ్ - పలవకై ప్పట్టచి నైకళా లే ఉడల్
మెలిన్ఱుమ్, కృతఘ్నమ్-నీ ఎత్తనై నన్ఱై శెయ్ తరళినాలుమ్ అవన్ఱై
ఒరుపారుళాకవుమ్ మతిక్కమాట్టాతవనాయ్, దుష్కర్త కారిణమ్ -
తీయ శెయల్ కళెన్ఱు శాస్త్రజ్ఞళిలే యానై శిలకర్తజ్ఞళి గహిక్క
ప్పట్టిరుక్కుమ్; అవన్ఱోక్ స్వరూపమ్ ఎన్నడియాక వాయిన్ఱ్ఱు
నిఱమ్ పెఱువతు. అవన్ఱై చ్చెయ్ తుపోరుకై యే తొల్లిలాకవుడై
యనాయ్, పాపభాజనమ్ - ఇప్పోతు శెయ్ తుపోరుకీటవళ వేయో!

ఎన్నిస్తయోనియుమాయ్ కూడు పూరిత్తుక్కిడక్కుమ్ పాపజ్గళు
 క్కుమ్ కళజ్జయమాయితే అడియేనిరుప్పతు. అపరాధసహస్రాణా
 మాకరమ్ - దేవర్ “గుణానామాకరోమహాన్” ఎన్ఱు నాడెబ్బుమ్
 పుకల్ పేర్ న్నాటప్పీలే, అడియేనుమ్ ‘అపరాధసహస్రాణామాకరః’
 ఎన్ఱు విరుతుపిడిత్తు శ్చిరికిటపడిపారీర్. మామ్ - ఇప్పుడి దేవరీరుడైయ
 నిగ్రహహేతుక్కుళిల్ అల్పముమ్ కుత్తైవిల్లాత అడియేనై, కేవలయా
 కృపయాగ్నుహాణ-నిహేతుకనూనకృపైయాలే. ఇవన్ నన్ఱుడియాన్
 ఎన్ఱు తిరువుళ్ళన్ఱుగ్గోయిరుగుళ వేణుమ్. (కేవలయా) మడిమాజ్గాయిడు
 మ్మడిక్కిడాక ఇత్తలైయిల్ శిఱితేనుమ్ తొగ్గిన్ఱుబుణ్ణోవెన్ఱు తేడప్పు
 క్కాలుమ్ కిడైప్పతొచ్చిలైకాణ్; ఉన్నుడైయకృపైయెన్ఱుమే జీవి
 క్కువేణుమ్కిడాయ్ విషయాణావమగ్నంమామ్ - శబ్దాదివిషయజ్గ
 ఛాకిట కడలినుళ్ళే అబ్బున్ఱిక్కిడక్కిట అడియేనై, త్వముద్ధర్తుహహాన్
 సి - దేవరీర్ తామే కరైయేన్ఱుకక్కుడవీర్.

గి. ౬.

పితామాతాసుహృద్భర్తు ర్భాగ్రితాపుత్రస్తవమేవహి ।

విద్యాధనంచకామ్యంచ నాన్యత్కించ త్వయావినా ॥ ౭॥

పితా-ఉత్పాదకనాయ్ హితకామనాయరుక్కిట పితావ్రమ్,
 మాతా - గర్భధారణమ్పణ్ణి ప్రసవక్లేశతై అనుభవిత్తు అశుచిప్రస
 వజ్గళుక్కుమ్ ఇతాయూతేరక్షిత్తు ఉళ్ళనైయమ్ ప్రియమేడత్తి
 ప్పారుమ్ తాయుమ్, సుహృత్ - ఎప్పీతుమ్ నన్ఱైయేన్ఱిక్కుమ్
 సఖావ్రమ్, బధుః - ఓరాపత్తువన్దవాతే కణ్ణెత్తుడైక్కవరుమ్ బాన్ధవ
 జనముమ్, భ్రాతా-నన్ఱైత్తేమైకళుక్కుత్తుణ్ణై నిఱ్ఱుమవనాన ఉడన్
 పిఱదానుమ్, పుత్రః - నిరయనిన్తారకనాన ప్పిల్చైయుమాకిటఎల్లామ్,
 త్వమేవహి - “శేలేయిక్కణ్ణయరుమ్ పెరుమ్ శెల్వముమ్ నన్ఱక్క

భుమ్, మేలాత్తాయత్త నైయుమవరేయినియావారే” ఎన్నిటపడియే ఎల్లా
పుటపుముత్తైయుమ్ ఎవక్కునీయేకాణ్. విద్యా - ఇట్లు జీవనత్తై
యుమ్ అట్లు ఉజ్జీవనత్తైయుమ్ విళై విక్కినల్ల విద్యైయుమ్, ధనంచ-
ఆపత్తుక్కు ఉత్తపుమ్ సొరుభుమ్, కామ్యంచ - మన్మథముళ్ళ గృహ
తైత్త్రవన్వన్నాది కామ్యనగళముమ్, త్వయావినా అన్యత్ కిచ్చితేన-
ఎల్లామ్ నీయేయన్ట వేటొన్టై కాణేనక్కు.

2

యత్రకుత్రకులేవాసో యేషుకేషుభవోస్తుమే ।

తవదాన్యైకభోగేన్యా త్సదాసర్వత్రమేతిః ॥

౩॥

మే - ఉన్నై యేతజ్జమాకప్పత్తినవెవక్కు, యత్రకుత్రకు
లేవాసః అస్తు - సాతాశప్పధిని సరక స్వగాఁదికభుల్ ఎవ్విడత్తిలా
కపుమామ్ వాసమ్. యేషుకేషుభవః అస్తు - ‘యోనిషు’ ఎచ్చితనై
అధ్యాహార్యమ్ - సురనరతీర్క్కనికళిత పేర్ శొల్లవుమ్ పాతాత
తోగుయోనియాకపుమామ్ పిటప్పిడమ్; ఇతిలే ఒరునిర్భన్ధమై కాణ్.
పిన్నై అతుళ్ళితు ఎవ్విషయత్తిలేయెన్నిల్; [తవేత్యాది] దేవరీరు
డైయ “ అజిమైయెన్నుమక్కొయినై ” ఎన్నిట దాన్యసామ్రాజ్య
మెన్నతు యాతొన్టణ్ణ, అతు తన్నిలే ఎవక్కు ఎప్పొతుమ్ ఎవ్విడ
త్తుమ్ అభిరుచివేణ్ణుత్తనై కాణ్ తేట్టమ్. “ దివివాభువివామమాస్తు
వాసః ” ఎప్పత్తైస్మరిపుతు

౪.

మనసాకర్మణావాచా శిరసావాకధంచన ।

త్వాంవినానాన్యముద్దిశ్య కరిష్యేకించదప్యహమ్ ॥

౫॥

మనసా కర్మణావాచా శిరసావా - నిన్నైపుక్కు ఉఱుప్పాన
నెళ్ళినాలావతు, శెయ్కైక్కు ఱుప్పాన కరిణ్ణళినాలావతు, శొలపు
క్కు-ఱుప్పాన వాక్కినాలావతు, ఉత్తుజ్గళిపయత్తిలే అధమన్

శైయ్యక్కడవ శైయలుక్కు ఉలుప్పన శిరస్సినాలావతు. “కర్మణా”
ఎన్ఱు ఇన్ఱ్రియజన్య వ్యాపారత్తై చ్చొల్లక్కడవతాకిలుమ్ ఇన్ఱ్విడత్తిలే
లక్షణయా కర్మసాధనమాన కరణన్దన్నై చ్చొల్లిన్ఱ్ఱాకిటతు. “అ
ర్థాత్ప్రకరణాల్లిక్లాదాచిత్యాదధః నిశ్చయః” ఇతే. ఆక, మనోవా
క్కాయ శిరస్సుక్కశిలొన్ఱినాలావతు, కథఱ్ఱన - ఎప్పకైయిలుమ్,
త్వావినా అన్యముద్దిశ్య - దేవరీరైయొమ్మీయ మన్ఱ్ఱూరువరైయు
ద్దేశిత్తు, అహంకిఱ్ఱదపినకరిప్పే - అడియేన్ ఒన్ఱుమ్ శైయ్యక్కడవే
నల్లెన్. దేవరీరైయొమ్మీయ మన్ఱ్ఱూరువరైయుమ్ నెఱ్ఱాలుమ్ నిన్ఱై
యేన్, వాయ్కోణ్ఱుమ్ పేళేన్, కైయూలుమ్తోడేన్; తలైయూలుమ్
వణ్ఱేనెన్. కథఱ్ఱన - ఎప్పడిప్పట్ట ఆవత్తునేర్ న్దపాఠిలు మెన్ఱవడి.

పాహిపాహిజగన్నాథ కృపయాభక్తవత్సల !

అనాధోహమధన్యోహ మకృతార్థకథంచనః ॥ ౧౦॥

జగన్నాథ - ఉలకజ్గట్టు అంశే, భక్తవత్సల-ఆశితర్కళిన్
కున్ఱ్ఱజ్జలైయే వచ్చెయకక్కొళ్ళుమవనే, కృపయాపాహిపాహి-
కేవలకృపైయినాలే రక్షిత్తురుళవేణుమ్ రక్షిత్తురుళవేణుమ్. రక్ష
ణత్యరాతిశయ ద్యోతనాయ ద్విరుక్తిః, అహమనాథః - అడియేన్
దేవరీరైయన్ఱి వేటూరుపుకలన్ఱ్ఱిరానిన్ఱేన్. అధన్యః - అకిఱ్ఱనన్,
కథఱ్ఱన అకృతార్థః - శైయ్యవేణ్ఱియ శైయల్కళిల్ ఏతాకిలు మొన్ఱై
యావతు శిఱితుకుత్తైయవాకిలుమ్ అరుష్ఠిక్కప్పెన్ఱ్ఱిలేన్. ఆన
పిన్ఱు, కృపయాపాహి-ఇత్తలైయి లొన్ఱైయిమ్ ప్రతీక్షియాతకృపై
యొక్కొణ్ఱు కార్యమ్ శైయ్యప్పారాయ్. ౧౦.

సృశంసగపాపకృత్కూరో వఱ్ఱుకోనిఱ్ఱురస్సదా ,

భవార్లవేనిమగ్నమూమనన్యం కరుణోదధే ॥ ౧౧॥

కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యాం దీనంమామవలోకయ ।

త్వద్రగేపతితంత్యక్తుం తావకంనార్హసిప్రభో ॥ ౧౨॥

సృశంసః - ఘాతుకః; అట్టువాణియక కాణడియే, పాప
కృత్ - హింసై ఒచ్చుతానో శెయ్ తుపోరువతు? “ నానేనానావిత
నరకమ్ పుకుమ్ పాపమ్ శెయ్ తే. ” క్రూరః - ఇత్తనై పాపమ్ శెయ్
తుమ్ నెళ్ళిల్ తా శితితుళరముడ్డో? వచ్చుకః - పెరియతిరుప్పిఠా
క్కళిలే నాల్వార్ నిన్టవిడత్తేకై యుమ్క ర్తరియుచూయ్ త్తిరియుమవక్
కాణ్. నదానిప్పురః - మాతృఘాతుకనుక్కుమ్ కై నెన్ద్రాల్ ‘అమ్మే’
ఎన్నప్రా ప్తియుడ్డు, అతువుమిలై కాణెనక్కు. భవాణ=వనిమగ్నమ్ -
పిఱవిక్కడలుల్ తుళక్లానిక్కిఱ, అనన్యమ్ - వేటు పుకల్ త్తీరు
క్కిఱ, దీనమ్ - పోరక్లేశ ప్పట్టిరుక్కిఱ, మామ్ - అడియేనై, కరు
ణోదధే - కరుణైక్కడలే! కరుణాపూర్ణదృష్టిభ్యామవలోకయ -
తిరువరుల్ విజ్ఞసతిరుక్కణ్ణళాలే నోక్కియరుళవేణుమ్; ప్రభో-ఎమ్మై
రుమానే, త్వద్రగే - దేవరీర్ తిరుముళ్ళే, పతితమ్ - వేరత్త మరమ్
పోలే వీడ్చిన్దననాయ్, తావకిమ్ - ‘అహంమమ’ ఎవ్విరున్దనిలై
కులైన్దు ఉన్నుకైయవనెన్టు పేర్ శుమన్దిరానిన్ట, మామ్ - అడియేనై,
త్యక్తుంనాహ=సి-కై విడవలైయలై కాణ్. [త్వద్రగేపతితమ్] * ఎత్తి
శై యుమున్టన్టోడి యిళై త్తువీడ్చిన్ద కాకాసురనిలుమ్ కెట్టేనో? [త్యక్తుం
నాహ=సిప్రభో] నిరఙ్కుశస్వతన్త్రినానవునక్కు చ్చెయ్యక్కూ డాత
తొన్దియేలుమ్ ఎన్నైక్కైవిడుకై ఉన్నుకైయ శెళ్ళొన్న్దక్కు
చ్చతిరన్టకిడాయ్

౧౨

మయాకృతానిపాపాని త్రివిధానిపునఃపునః ।

త్వత్పాదపఙ్కజంప్రాప్తుం నాన్యత్త్వత్కరుణాంవినా ॥ ౧౩॥

త్రవిధానిపాపాని-నాచిక కాయక మానసిక భేదతాతే నూన్తు
వక్తై ప్పట్టపాపజ్జఘమ్, పునఃపునఃనుయాకృతాని - “ యద్భ్రహ్మకల్ప
నియతానుభవేవ్యనాశ్యం తత్కిల్బిషం సృజతిజన్తురిహృణాద్దే ” ఎన్తు
పడియే ఒన్తుమ్ కుత్తైవిల్లాతపడి అడుత్తడుత్తు అడియేనాల్ శేయ్తు
తలైక్కట్టప్పట్టన, త్వత్పాదపజ్జజంప్రపాప్తమ్ - దేవరీరుడైయ తిరు
వడిత్తామరైకళై అనుసువతఱ్కు, త్వత్కరుణా వినా అన్యత్ న-
నిన్నరుళన్తి ప్పుకలొన్తుమిత్తై.

౧౩

సాధనానిప్రసిద్ధాని యాగాదీన్యబ్జలోచన ।

త్వదాజ్ఞయాప్రయుక్తాని త్వాముద్దిశ్యకృతానివై ॥ ౧౪॥

అబ్జలోచన - తామరైక్కణ్ణనే!, త్వదాజ్ఞయాప్రయుక్తాని -
“ శ్రుతిస్మృతిర్మమైవాజ్ఞా ” ఎన్తు పడియే దేవరీరుడైయ దివ్యజ్ఞై
యాన శ్రుతిస్మృత్యాదికళాతే చోదితమాన, యాగాదీని ప్రసిద్ధాని
సాధనాని-యాగమ్ ముతలాక ప్రసిద్ధజ్ఞాన సాధనజ్ఞశ్చత్తనైయుమ్,
త్వాముద్దిశ్యకృతాని - దేవరీరైయ ద్దేశిత్తుచ్చైయ్తుముడిక్కప్పట్టన.
కీర్తల్లోక త్రిలే, ‘ త్రవిధమానపాపజ్గళైయుమ్ అడియేన్ శేయ్తు
తలైక్కట్టినేన్, ఇని దేవరీర్ అరుళొక్కొణ్ణ కార్యమ్ శేయ్యుమత్త
నై ’ ఎన్తు శొల్లివైత్తు, ఇతిల్ ‘ దేవరీరుడైయ అజ్ఞాచోదితజ్ఞాన
యాగాదిసాధనజ్గళైచ్చైయ్తు తలైక్కట్టినేన్ ’ ఎన్టాల్ ఇగ్గణ్ణమ్
తన్నిల్ శేరుమోవెన్నిల్, కీర్తల్లోకత్తుక్కు ప్పొరున్దుమాలు పొరుళొ
కొళ్ళవేణ్డుకైయాలే - అడియేన్ శేయ్తు తలైక్కట్టయ యాగాది
సాధనానుష్ఠానమ్ ఇన్దు త్రవిధపాపజ్గళేయామత్తనై కాణ్ ఎన్తు ఏక
వాక్యాధిమాక కొళ్ళొక్కొడవతు యాగమావతు - భగవదా
రాధనమ్; “ యజ - దేవపూజాయామ్ ” ఇతే [కృతానివై] “నన్తా
కనానిలత్తైయాళొవితై ” ఎన్టాన్ప్పొలే డైపోక్కిలురుక్కి-అపడి

భ క్త్యైకలభ్యఃపురుషోత్తమోసా ।

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః ।

అకిచ్చనోఽనన్యగతిశ్చరణ్య

గృహాణమాం క్షేశిన మమ్బుజాక్ష ॥

౧౧.

జగత్ప్రసూతిస్థితినాశహేతుః - “యతోవాఇమానిభూతా నిజాయంతే” ఇత్యాదిప్పడియే ఉలకజ్జలై పుడై తల్లిత్తుత్తుడైక్క వల్ల, అసా పురుషోత్తమః పురుషోత్తమనాకియ ఇంద్రతేవరీర్, భక్త్యై కలభ్యః - “పత్తరామవర్క్కలాతు ముత్తిముద్దలలాకుమే” ఎన్నిటి పడియే భక్తియొన్ని నాలేయే పెటత్తక్కర్. అకిచ్చనః - ఇత్తలై యిల్ పేర్ బుక్కుటుప్పాన కైమ్ముతలొన్టుమిలై. అనన్యగతిః - ఉపాయూన్దరశూన్యతైమాత్రమల్ల, రక్షకాన్దరశూన్యనాయమిరా నిజ్జేన్ ; శరణ్య-సర్వలోకజ్గళుక్కుమ్ అనిష్టనివృత్తియైయుమ్ ఇష్ట ప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కుమవనే! అమ్బుజాక్ష - స్వామిత్వ సూచకమాన శైన్దామరై పోన్ట తిరుక్కుణ్ణిక్కైయుడైయవనే! క్షేశినమ్- అవిద్యాస్మితారాగ ద్వేషాభివేషజ్గళాకిట క్షేషజ్గళాలే భరితనాన, మామ్-అడియేనై, గృహాణ-భవదీయనాక అక్షీకరి త్తరుళవేణమ్.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు నేచ్ఛామమకదాచన ।

త్వత్పాదపద్మజాస్వాద జీవితందీయతాంమమ ॥ ౧౨.

ధర్మార్థకామమోక్షేషు - ఇష్టాపూర్తాదికళాలుణ్డాకుమ్ పుణ్య త్తిలుమ్, పురుషార్థసాధనమాన వైశ్వర్యత్తిలుమ్, స్వశుక్రప్రయోజనమాన ఐహికభోగ త్తిలుమ్, స్వానుభవరూపకైవల్యత్తిలుమ్ స్వప్రీతిక్కుటుప్పాన మోక్ష త్తిలుమ్, మమ- దేవరీరుక్కు అత్యంతపర తస్త్రినాన వెనక్కు, ఇచ్ఛా-విరుప్పమానతు, కదాచన - ఒరుకా లుమ్, నస్యాత్-ఉణ్ణాక వేణ్ణామ్; పిన్నైయెతువేణ్ణువతెన్నిల్, త్వత్పా

దపజ్గుజాస్వాదజీవితమ్ - దేవరీరుడైయతిరువడిత్తామరై కళై యను
భవిక్కైయాకిఱ జీవనమానతు, మమ-అడియేనుక్కు, దీయ తామ్-
కప్పైయినాల్ ప్రసాది త్తరుళవేణుమ్. ౧౬.

కామయేతావక త్వేన పరిచర్యానువర్తనమ్ ।

నిత్యంకిజ్జురభావేన పరిగృహ్ణీష్వమాంవిభో॥ ౧౭.

తావక త్వేన - దేవరీరుక్కు పురత స్త్రనాయ్, పరిచర్యాను
వర్తనమ్-కై జ్జుర్యమ్ శెయ్ వతిల్ నిరతనాయరుక్కైయై, కామయే-
ఆశైప్పజానిచ్చేన్ ; హేవిభో - సర్వస్వామియే ; మామ్ - అడియే
నై, నిత్యమ్ - మేలుళ్ళకాలమెల్లామ్, కిజ్జురభావేన - ఉరియవడి
యానాక, పరిగృహ్ణీష్వ - అజ్గీకరి త్తరుళవేణుమ్. ౧౮.

లోకంవైకుణ్ఠనామానం దివ్యంపాద్యుణ్యసంయుతమ్ ।

అవైష్ణవానామప్రాప్యం గుణత్రయవివర్జితమ్ ॥ ౧౯.

నిత్యసిద్ధైస్సమాకీర్ణం త్వన్మయైఃపాఞ్చకాల్పికైః ।

సభాప్రాసాదసంయుక్తం వనైశ్చోపననైరుతమ్ ॥ ౨౦.

వాపీకూపతటాకైశ్చ నృత్యమండైస్సుమణ్ణితమ్ ।

అప్రాకృతం సురైర్వంద్యమయుతార్కసమప్రభమ్ ॥ ౨౧.

ప్రకృప్తసత్వసమ్పన్నం కదాద్రత్యౌమిచక్షుషా ॥

దివ్యమ్ - స్వయంప్రకాశమాయ్, పాద్యుణ్యసంయుతమ్ -
జ్ఞానాదిపాద్యుణ్యవిశిష్టనాన సర్వేశ్వరనోడు కూడియతాయ్, ఆల్లతు,
భగవత్స్వరూపాది తిరోథాయకమాన లీలావిభూతిపోలన్తి క్కేనశ్వే
శ్వరమైయ పాద్యుణ్యప్రకాశకమాయ్, అవైష్ణవానామప్రాప్యమ్-
విష్ణుభక్తియిల్లాతవర్కళాల్ అడై వతఱ్కు అశక్యమాయ్, గుణత్ర
యవివర్జితమ్ - సత్వరజ స్తమోరూప గుణత్రయ శూన్యమాయ్,

త్వన్నయైః-సర్వేశ్వరనాన ఉన్నోడు పరమసామ్యపన్నర్కళాయ్,
 పాశ్చికాలికైః - అకాలకాల్యమానవిడత్తిలే అభిగమనోపాదానే
 బ్యాస్వాభ్యాం యోగజ్ఞభాషిణ ఐదుకాలజ్ఞభాకవిభజిత్తు భగవదా
 రాధనమ్ శైయ్యమవర్కళాన, నిత్యసిద్ధైః - నిత్యము క్తర్కళాలే
 సమాక్షీగమ్ - శూభ్రుష్టతాయ్, సభాప్రాసాదసంయుక్తమ్- కొలు
 మణ్ణపమ్ ఉప్పరికై ముతలియవై కళోడు కూడియతాయ్, వనైః-తిల్య
 కాగ్గారమ్ ముతలియ దూరస్థవనజ్ఞభోడుమ్, ఉపవనైశ్చ - సమీ
 పస్థమాన ఉద్యానవనజ్ఞభోడుమ్, యతమ్ - కూడియరుప్పతాయ్,
 వాపీకూపతటాంతైశ్చ - నడై వావికళ్, శిఱుకిణఱుకళ్, పెరియకుళ
 జ్ఞళ్, ఆకియ ఇనై కళాలుమ్, వృక్షవృక్షైః - పలవనైయాన వృక్ష
 జ్ఞళాలుమ్, నుమణ్ణితమ్ - అలజ్జురిక్కప్పట్టిరుప్పతాయ్, అప్రాకృ
 తమ్ - ప్రకృతియిన్ వికారజ్ఞభాక ఉణ్ణానతన్త్రి క్కే పఱ్ణోప్పనిషణ్ణ
 యమాయ్, సురైర్వంద్యమ్ - అయర్ వఱుమమర్కళాలే సేవిక్క
 ప్పడుమతాయ్, అయుతార్కనమప్రభమ్ - అనేకమాయరమ్సూర్య
 ర్కళోడొత్త కాన్తియుడై యతాయ్, ప్రకృష్టసత్వసమ్పన్నమ్-శుద్ధ
 సత్వమయమాన, వైకుణ్ఠనామానంలొకమ్-శ్రీవైకుణ్ఠమెన్దిట పరమ
 పదత్తై కదా, - ఎప్పోతు, చక్షుషా - కణ్ణళాల్, ద్రక్ష్యమి - కణ్ణ
 కళిప్పేన్.

క్రీడన్తంరమయాసార్ధంలీలాభూమిషు కేశవమ్ ।

మేఘశ్యామంవిశాలాక్షం కదాద్రక్ష్యమి చక్షుషా ॥౨౧౪.

లీలాభూమిషు - విహారార్థమానస్థలజ్ఞళిల్, రమయాసార్ధమ్-
 భోగవర్ధకైయాన పెరియపిరాట్టియారుడన్, క్రీడన్తమ్ - విహరియా
 నిత్యానాయ్, మేఘశ్యామమ్-కుళిర్న్తమేఘమ్మోలే శ్యామళమాన
 విగ్రహత్తైయుడై యనాయ్, విశాలాక్షమ్-విశాలమాన తిరుక్కణ్ణళై

యుడైయనాయ్, కేశవమ్ - ఆపత్కాలత్తిల్ బ్రహ్మరుద్రాదికల్లై
త్తన్ తిరుమేనియి లిడమ్కొడుత్తు రక్షిక్కుమ్ సర్వాధికనాన వెమ్మె
రుమానై, చక్షుషాకదాద్రక్ష్యమి - కణ్ణారక్కణ్ణుసేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు
ఎప్పోతో.

ఉన్న సంచారువదనంబిమ్మొప్పంశోభితాననమ్ ।

విశాలనిమ్ననాభింతమాపీనజఘనంహరిమ్ ॥

విశాలవక్షుసంశ్రీశం కమ్బుగ్రీవంజగద్గురుమ్ ।

ఆజానుబాహు పరిఘమున్నతాంసం మధుద్విషమ్ ।

కరభోరుంత్రియఃకాంతం కదాద్రక్ష్యమి చక్షుషా ॥ ౨౩.

ఉన్ననమ్ - ఉయర్ న్దు అఱ్ఱుకియతాన నాసికైయైయుడైయవ
నాయ్, చారువదనమ్ - అఱ్ఱుకియ తిరువాయై యుడైయవనాయ్
బిమ్మొప్పమ్ - కోవైప్పట్టొడొత్త తిరువధరత్తైయుడైయవనాయ్
శోభితాననమ్ - సముదాయ శోభాయుక్తమాన తిరుముఖమణ్డలత్తై
యుడైయనాయ్, విశాలనిమ్ననాభిమ్ - విశాలమాయ్ ఆఱ్ఱ్ఱిరు
ప్పతానతిరువున్దియైయుడైయనాయ్, ఆపీనజఘనమ్ - పరుత్తనితంబ
ప్రదేశత్తైయుడైయనాయ్, విశాలవక్షుసంశ్రీశమ్ - పెరియపిరాట్టి
యారుక్కుక్కొయిఱ్ఱుటణమాన తిరుమార్వైయుడైయవనాయ్,
కమ్బుగ్రీవమ్ - శఙ్ఖమొప్పత్త తిరుమిడల్ శైయుడైయనాయ్, జగద్గు
రుమ్ - సర్వలోకత్తుక్కుమ్ శాస్త్రప్రచానాదికళాల్ అజ్ఞానత్తైప్పో
క్కుమవనాయ్, ఆజానుబాహు పరిఘమ్ - మురున్దాళళవుమ్ సింఱుపరిఘ
మొప్పల్ వర్తుళమానతిరుక్కైక్కలైయుడైయనాయ్, ఉన్నతాంసమ్ -
ఉయరవెషత్త తిరుత్తోళకళైయుడైయనాయ్, మధుద్విషమ్ - ఆశ్రిత
విరోధియాన మధువెన్దిఱ అనురనై నిరసిత్త, కరభోరుమ్ - కైయిల్

మణిక్కట్టుముతల్ కడై శివిరల్ నడువిలుళ్ళ స్థలమ్బోల్ అడిపరుత్తు
నునిశిలుత్తు మృదువాయిరుక్కుమ్ తిరుత్తుడై కళై యుడై యనాయ్,
శ్రీయఃకాన్తమ్ - పెరియపిరాట్టియారుక్కు వల్లభనాయ్, హరిమ్ -
ఆశ్రితతాపన్నివ ర్తకనాన సర్వేశ్వరనై - కదాద్రక్ష్యమిచక్షుషా -
కణ్ణళాల్ సేవిత్తు ఆనన్దిప్పతు ఎప్పోతో. ౨౩.

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరజ్జితం పాదపఙ్కజమ్ ।

శరచ్చంద్రశతాక్రాన్త నఖరాజవిరాజితమ్ ।

సురాసురైర్వంద్యమాన మృషిభిర్వందితంసదా ।

కదావాదేవమూర్ధానంమామకంమణ్డయిష్యతి ॥ ౨౪.

శఙ్ఖచక్రగదాపద్మైరజ్జితమ్-శఙ్ఖరేఖై చక్రరేఖై గదారేఖై
పద్మరేఖై ఇవైకళాల లఙ్కృతమాయ్, శరచ్చంద్ర శతాక్రాన్త
నఖరాజవిరాజితమ్-అనేక శరత్కాల చంద్రకళిన్ కాన్తియై అతి
క్రమిత్రకాన్తిపారున్దియ నఖవజ్జీకళాల్ విశక్వానిష్పతాయ్, సురా
సురైర్వంద్యమానమ్ - దేవాసురవిభాగమఱి ఎల్లారుక్కుమ్ ఆశ్ర
యణీయ మాయ్, ఋషిభిః సదావందితమ్ - మననశీలరానఋషి
కళాలే ఎప్పోతుమ్ సేవిక్కుప్పడువతాన, పాదపఙ్కజమ్ - తిరువడి
త్తామరై కళై, హేదేవ - వారీర్ సర్వస్వామియే! మామకంమూర్ధా
నమ్-ఎక్కుడైయ శిరస్సై, కదావా - ఎప్పోతుతాన్, మణ్డయిష్యతి
అలఙ్కరిప్పిక్కప్పోకితీర్. ౨౫.

కదాగమ్భిరయావాచాశ్రియాయుక్తోజగత్పతిః ।

చామరవ్యగ్రహస్తం మామేవం కుర్వీతివత్సృతి ॥ ౨౬.

శ్రియాయుక్తః - కై జ్వర్యవర్ధకై యాన పెరియ పిరాట్టియా
రోడుకూడియ, జగత్పతిః-సర్వేశ్వరన్, గమ్భిరయావాచా - మేనై

తోఁబ్బొమ్మడిగమ్మారమాన వారైయినాల్, చామరవ్వగ్రహస్తం
మామ్-తిరు వెణ్ శామరమ్ పరిమాలువతిల్ ఆత్తై పొరున్దియకై కల్లై
యుడైయ ఎన్నై, ఏవంకురు ఇతి - అప్పడియే వెణ్ శామరమ్ పటి
మాట క్కడన్దాయెన్దు, కదా ఎప్పోతు, వత్తుతి - నియమిక్క
ప్పోకిణాన్.

౨౬.

కదాహంరాజరాజేన గణనాధేనచోదితః ।

చరేయంభగవత్పాద పరిచర్యానువృత్తిషు ॥ ౨౭.

రాజరాజేన - రాజాధిరాజనాయ్, గణనాధేన - పారిషద
గణనాయకనాన సర్వేశ్వరనాలే, అహమ్ - నాన్, భగవత్పాదపరి
చర్యాను వృత్తిషు - ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరువడికళిల్ కై జ్జగ్గర్వ
జ్జళై అనున్యూతమాకచ్చెయ్ వతిల్, చోదితః - నియమిక్క-ప్పట్టవనా
య్, కదా - ఎప్పోతు - చరేయమ్ - కై జ్జగ్గర్వజ్జళై చెయ్యక్క
డవేన్.

౨౮.

శాన్తాయచ విశుద్ధాయ తేజసేపరమాత్మనే ।

నమోభగవతే విష్ణోవాసుదేవామితద్యుతే ॥ ౨౯.

హేవిష్ణో - సర్వవ్యాపకనే! అమితద్యుతే - నిరవధికశో
భాయుక్తనే! వాసుదేవ - వాసుదేవశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే!
శాన్తాయ-అశనాయాపిపాపజన్తమృత్యుశోకమోహజ్జలాకిటఊర్మి
పట్కరహితనాయ్, విశుద్ధాయ - క్లేశకర్తాదిదోష రహితనాయ్,
తేజసే-సర్వలోకప్రకాశకరనాయ్, భగవతే - జ్ఞానశక్త్యాదిసామ్రాజ్య
పరిపూర్ణనాయ్, పరమాత్మనే! సకలాత్మాభుక్కుమ్ అన్తరాత్మత
యానిష్ఠ నియమిక్కుమువనాన ఉనక్కు, నమః-నిర్ణమనాయ్ నమ
సైస్పష్టకిణేన్.

౩౦.

సమస్పర్శగుణాతీత వస్తుజ్ఞానాదివేదనే ।

సత్యజ్ఞానానంతగుణబ్రహ్మణే పరమాత్మనే ॥ ౨౯.

సర్వగుణాతీత-హేయజ్ఞాన ప్రాకృతగుణజ్ఞశైక్య-ఉద్బిదుక్కుమ్ సర్వేశ్వరనే' వస్తుజ్ఞాన - ఎల్లాగుణజ్ఞభుక్కు మూర్ఖువా యానజ్ఞానాది వస్తుజ్ఞశైక్యయైవనాయ్, ఆదివేదనే -సకలజగత్స్పృష్టావాయ్, సత్యజ్ఞానానంతగుణ బ్రహ్మణే-సత్యత్వజ్ఞానత్వ అనంతత్వరూపగుణజ్ఞశైక్యయైవ పరంబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యనాయ్, పరమాత్మనేనమః -ఉలకజ్జు-తెల్లమోరుయిరాన ఉన్నై శరణమడై కిజేన్.

౩౯.

చతుఃషడ్జ్ఞానవప్ర్యాహదశద్వాదశమూర్తయే ।

సమోనంతాయ విశ్వాయ విశ్వాతీతాయచక్రిణే ॥ ౩౦.

చతుఃషడ్జ్ఞానవప్ర్యాహదశద్వాదశ మూర్తయే-స్పృష్ట్యాదికభుక్కాక సజ్జుర్వణ స్రవ్యమ్నా నిరుద్ధవాసుదేవాది రూపేణనిఱ్ఱుమ్ నిలైకళెన్న, సత్యావ్యతాది షడ్జ్ఞానప్ర్యాహజ్ఞశెన్న, నవప్ర్యాహజ్ఞశెన్న, రామకృష్ణా ద్వనతారజ్ఞశెన్న, కేశవాదిద్వాదశమూర్తికళెన్న ఏనంవిధమాన దివ్యమంగళవిగ్రహజ్ఞశైక్యయైవనాయ్. అనంతాయ- దేశకాలవస్తు పరిచ్ఛేదరహితనాయ్, విశ్వాయ-స్వరూప రూపగుణవిభవాదికళాల్ పూర్ణనాయ్, విశ్వాతీతాయ - చేతనా చేతన విలక్షణనాయ్, చక్రిణే - స్వాశ్రిత విరోధిపరిహారార్థమాక ఏపాప్తితుమ్ కైకభ్రులాసేమియైయైవ ప్రసక్కు, నమః- నమస్సై స్పృష్ణుకిజేన్.

౩౦.

సమస్తేషడ్జ్ఞానకాలజ్ఞ షడ్జ్ఞకాలపరాయణ ।

షడ్జ్ఞకాలై కమనసాం త్వమేవగతీరవ్యయః ॥ ౩౧.

పశ్చుకాలజ్ఞ - అభిగమనాదికాలజ్ఞలై యుండినవనే, పశ్చుకాల
 పరాయణ - పశ్చుకాలజ్ఞునియందు ఆరాధిస్తువర్తకము పరమప్రాప్య
 నానవనే ! తేనమః - ఉన్నై శరణముడై కితేన్, పశ్చుకాలైకమన
 సామ్ - పశ్చుకాలికారాధనమ్ శైయవతిల్ అభినివేశముడై యవర్
 కభుక్కు, త్వమేవ - దేవరీరే, అవ్యయః - నిరసాయమాన, గతిః -
 ఉపాయమాకవాకిటీర్.

3౧.

పరేవ్యోమ్నిస్థితం దేవం నిరవద్యం నిరజ్ఞనమ్ ।

అప్రమేయమజంవిష్టు మబ్జనాభంసురేశ్వరమ్ ।

వాగతీతం పరంశాంతం శరణంత్యాంగతోన్మ్యహమ్ ॥ ౩౨ ॥

పరేవ్యోమ్నిస్థితం దేవమ్ - పరమాకాశశబ్దవాచ్యమాన పర
 మపద త్తిల్ తన్మేన్దైతోన్మ్య వీన్ద్రునిరుక్కు మవనాయ్, నిరవద్యమ్ -
 అశ్రితపరాజ్ఞుఖత్వాద్యవద్యరహితనాయ్, నిరజ్ఞనమ్ - ప్రకృతిప్రా
 కృతరోదు సమృద్ధితిగుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్ అవైకళిన్ దోషజ్ఞో
 తట్టాతవనాయ్, అప్రమేయమ్ - అపరిచ్ఛేద్యనాయ్, అజమ్ - ఉత్ప
 త్తిరహితనాయ్, విష్టుమ్ - సర్వవ్యాపకనాయ్, అబ్జనాభమ్ - సకల
 జగదుత్పత్తి హేతువానతిరునాభీకమలతైయుడై యనాయ్, సురేశ్వ
 రమ్-నిత్యసూరి నిర్వాహకనాయ్, వాగతీతమ్ - వాయుల్ పుకముకై
 క్కు అశక్యమానవనాయ్, పరమ్-సర్వాధికనాయ్, శాంతమ్-జన్మ
 జరామరణాదిదోష రహితనాన, త్యామ్-దేవరీరై, అహమ్-ఆకిష్ణు
 వ్యాది భరితనాననాన్, శరణంత్యై-శరణముడై కితేన్. 3౨.

పర్యంద్యంద్వాతిరిక్తం త్యాం కాస్తుభోద్భాసివక్షసమ్ ।

విశ్వరూపంవిశాలాక్షంకదాత్తయ్యౌమిచక్షుషా ॥ 3౩ ॥

వర్యమ్ - సర్వశ్రేష్ఠనాయ్, ద్వంద్వాతిరిక్తమ్ - ప్రాకృత
సుఖదుఃఖద్వైక్యకృషద్విరుక్కు మవనాయ్, అల్లతుచేతనాచేతన విల
క్షణనాయ్, కౌస్తుభోద్భాసివక్షునమ్ - కౌస్తుభత్తాల్ విశజ్ఞానిక్రిఱ
తిరుమాన్వైయుడైయవనాయ్, విశ్వరూపమ్ - జగచ్ఛరీరకనాయ్,
విశాలాక్షమ్ - విశాలజ్ఞానతిరుక్కుణ్ణైయుడైయనాన, త్వామ్ -
ఉన్నై, చక్షుషాకదాద్రక్ష్యమి - కణ్ణళాల్ ఎప్పొత్తుకణ్ణుకళిక్కప్పొకి
తేన్.

33.

మోక్షంసాలోక్యసారూప్యం ప్రార్థయేనకదాచన ।

ఇచ్ఛాచ్యుహం మహాబాహో సాయుజ్యంతవనువ్రత ॥ ౩౪.

సాలోక్య సారూప్యం మోక్షమ్ - పరమపదప్రాప్తియాకిఱ
మోక్షత్వైయుమ్, అపహతపాపృత్వాది గుణాష్టకప్రాదుర్భావాది
రూప మోక్షత్వైయుమ్, కదాచన-ఒరుకాటుమ్, సప్రార్థయే - విరు
మ్బమాటేన్, మోక్షసారూప్యం-సమస్తలోకజ్ఞుమ్ ఒతుజ్ఞుమ్బడి
యానతిరుత్తోళకత్వైయుడైయవనే, సువ్రత - ఆశ్రితరక్షణమే వ్రత
మాకవుడైయసర్వేశ్వరనే ! తవ - దేవరీరుడైయ, సాయుజ్యమ్
కైజ్జుర్య మాకిఱ మోక్షత్వైయే, ఇచ్ఛామి - విరుమ్బుకితేన్.
సాయుజ్యమెనుకూట్రవాయ్, కూడినాలల్ల తు కైజ్జుర్యమ్ సిద్ధియా
తాకైయాల్, కైజ్జుర్యత్తాల్ పిఱక్కుమ్ భోగ్యత్వైయిల్ సామ్యత్వై
యైప్పొల్లుకిఱ తాకవుమామ్

-3౪.

సకలావరణాతీత కిజ్జురోస్మితవానఘ ।

పునఃపునః కిజ్జురోస్మితవాహం పురుషోత్తమః॥

3౫.

సకలావరణాతీత-దశోత్తరమాససప్తావరణత్తుక్కు మవ్వరు
 కాన (పరమపదత్తి లెట్టున్దురుళియిరుక్కుమ) వనే! అసఘ-అశ్రితర్
 దోషజ్గళై కాన్దైయాకిఱకున్దు మొన్దు విల్లాతవనే! తవకిజ్కు
 రోస్తి - దేవరీరుక్కు యావదాత్త భావికై జ్కు-ర్యమ్ శెయ్య పెఱు
 వేనాక వేణుమ్; హెపురుఘోత్తమ - అశ్రితరిడుమ్ పచ్చెయై అపే
 షీయామల్ నిరవధికై శ్వర్య ప్రదనాన సర్వేశ్వరనే, తవపునః
 పునః కిజ్కు-రోస్తి - దేవరీరుక్కు నిత్యకిజ్కుర నాక వేణుమ్; కైజ్కు
 ర్యత్తిల్ ఆదరాతిశయత్తాలే అడు త్తడుత్తుచ్చొల్లుకిఱపడి. ౩౧.

ఆసనాద్యను యాగాన్తమర్చనం యన్తయాకృతమ్ ।

భోగహీనం క్రియాహీనం మన్త్రహీన మభక్తికమ్ ।

తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనం మామాత్మసాత్కురు॥ ౩౨.

ఆసనాది అనుయాగాన్తమ్ - మన్త్రాసనమ్ ముతలాక
 భోజ్యాసన పర్యజ్కాసనమ్ ముడివాక నడువిలుణ్ణాన-అర్చనంయత్ -
 (దేవరీర్ విషయమాక) యాతొరు ఆరాధనమానతు, మయాకృతమ్
 ఎన్నాల్ శెయ్యప్పట్టతో? తత్సర్వమ్-అవైయెల్లామ్, భోగహీనమ్-
 ఉపచారజ్గళాల్ కుత్తైన్దిరున్దాలుమ్, క్రియాహీనమ్ - శెయ్యవేణుమ్
 వ్యాపారజ్గళాల్ కుత్తైన్దిరున్దాలుమ్, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రజ్గళాల్
 కుత్తైపునేర్ నిరున్దాలుమ్, అభక్తికమ్ - భక్తియిల్లమల్ శెయ్తిరు
 న్దాలుమ్, క్షమ్యతామ్ - పొలు త్తరుళవేణుమ్, దేవ - సర్వాధికనే!
 దీనంమామ్ - ఎళియనానవై న్నై, ఆత్మసాత్కురు - (కేవలకృపై
 యాలే) దేవరీరుక్కు కిజ్కురనాక్కి-యరుళవేణుమ్. 32.

ఇతిస్తోత్రేణ దేవేశంస్తుత్వా మధునిఘాతినమ్ ।

యాగావసానసమయే దేవదేవస్యచక్రిణః ।

నిత్యంకింకరభావేన స్వాత్మానం వినివేదయేత్ ॥ ౩౮.

చక్రిణః - ఆశ్రితవిరోధి నివర్తకమాన తిరువాళ్ళిమై యుడై
య, దేవదేవస్య - సర్వేశ్వరనుడైయ, యాగావసాన సమయే -
తిరువారాధన పూర్తికాలత్తిల్, ఇతిస్తోత్రేణ - ఏవంరూపమాన
స్తోత్రత్రాలే, మధునిఘాతినమ్ - మధువెల్లిట అసురనై నిరసిత్త సర్వే
శ్వరనై, స్తుత్వా - స్తోత్రమేఁణి, స్వాత్మానమ్-తనై, నిత్యం కింకర
భావేన - నిత్యకింకరనాక, వినివేదయేత్ -సమర్పిక్కక్కడవన్. ౩౮.

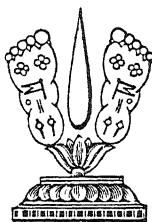
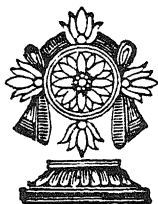
ద్వితీయ జతన్తాసమూర్ణమ్.

శ్రీరస్తు.

క్రిమ తేరామానుజాయనమః.

తృతీయ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష సమన్తే విశ్వభావన ॥

సమన్తేస్తు హృషీకేశ మహాపురుష పూర్వజ॥

౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష - శివ్యయ తామరైమలర్ పోన్ఱ్ఱ తిరుక్కణ్ణలై యుడైయవనే! తేజితమ్ - ఉనక్కు జయముణ్ణాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేసమః - ఉన్నై శరణమడైకితేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్య వతారాదికలైపుణ్ణి ముత్పాడనాయ్ నిఱ్ఱుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సాన్దర్యాదికలైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణజ్ఞానవిద్వి యజ్గలైత్తన్వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తి త్తతన్స్వరూప తైయభియమాటి క్కార్వమ్ శెయ్యుమవనాన సర్వేశ్వరనే! సమః తేలన్తు - ఉన్నుడైయ సాన్దర్యాది గుణజ్ఞభుక్కుళ్ళోర్లు శరణమడైకితేన్.

౧.

విజ్ఞాపనమిదం దేవ శృణుత్వం పురుషోత్తమ !

నరనారాయణాభ్యాం శ్వేతద్వీపనివాసిభిః ।

నారదాద్యైర్మునిగణైః ససకాద్యైశ్చ యోగిభిః ।

బ్రహ్మేశాద్యైస్సురగణైః పంచకాలపరాయణైః ।-

పూజ్యనే పుణ్డరీకాక్ష దివ్యమన్తైర్మహర్షిభిః ॥ ౩౪

పురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషునాన, దేవ - సర్వేశ్వరనే !
 త్వమ్ - దేవరీర్, ఇదం విజ్ఞాపనమ్ - ఇచ్చవిజ్ఞాపనమై, శృణు - తిరు
 చెవిశాత్తి యరుశవేణమ్ ; హేపుణ్డరీకాక్ష - పరత్వ ప్రకాశక
 మాన శైవామరై పోస్త తిరుక్కణ్ణళైయుడైయవనే ! నరనారాయణా
 భ్యాం - స్వాంశభూతరాన నరనారాయణర్కళాలుమ్, శ్వేత
 ద్వీపనివాసిభిః - భగవదనుభవవిచ్ఛేద త్తిత్ సత్తైయభియుమ్ స్వభా
 వర్కళాన శ్వేతద్వీపవాసికళాలుమ్, నారదాద్యైః మునిగణైః -
 సదాభగవద్గుణానుభవ శీలరాన నారదాదిమహర్షికళాలుమ్, ససకా
 ద్యైశ్చయోగిభిః - అస్పృష్టసంసార గర్థరాన ససకాది యోగికళా
 లుమ్, బ్రహ్మేశాద్యైః సురగణైః - స్వప్రయోజన పరర్కళాన
 బ్రహ్మరుద్రాది దేవతైకళాలుమ్, పంచకాలపరాయణైః - భగవ
 దారాధనోపయోగియాన అభిగమనోపాదానేజ్యాస్వాభ్యాం యో
 గజ్ఞాకాఱి పంచకాలజ్ఞతై పరమప్రాప్యమాక పుడైయముముత్తు
 క్కళాలుమ్, మహర్షిభిః - జితేంద్రియరాన ఋషికళాలుమ్, దివ్య
 మన్తైః-ఆరాధనోపయోగికళాన విలక్షణ మన్త్రజ్ఞతలై, పూజ్యనే-
 ఆరాధిక్కప్పడుతీర్.

పాషణ్ణ ధర్మసజ్జీర్ణే భగవద్భక్తి వర్జితే ।
కతాజాతోస్మి దేవేశ సర్వధర్మబహిష్కృతే ॥ ౪.

హేదేవేశ-అయర్వటుమమరర్ కళధిపతియే ' పాషణ్ణ ధర్మసజ్జీర్ణే - వేదబాహ్యార్కళిన్ కర్తానుష్ఠానజ్ఞశాల్ కలుషితమాయ్, భగవద్భక్తివర్జితే - జ్ఞానాదిగుణ పరిపూర్ణరాన దేవరీర్ విషయత్తిల్ ప్రీతిరూపాపన్నమానభక్తియినాల్ శూన్యమాయ్, సర్వధర్మబహిష్కృతే - అతాకిక శ్రేయస్సాధనజ్ఞశాన ధర్మజ్ఞిన్ గన్ధమిన్త్రిక్కేయిరుక్కిఱ, కతా - ఇన్దకలియుగత్తిలే, జాతోస్మి - పిఱవానిన్టేన్. ౪.

కథంత్యామసదాచారః పాపప్రసవభూరహమ్ ।
అర్చయామిదయాస్థిన్ పాహిమాం శరణాగతమ్ । ౫.

అసదాచారః - దుష్కర్మజ్ఞశ్చేయే శెయ్తుతిరియు మవనాయ్, పాపప్రసవభూః - అతడియాకవరుమ్ పాపజ్ఞభుక్కు ఉత్పత్తిస్థానమాన, అహమ్ - నాన్, త్యామ్ - నిత్యసూరికళాల్ ఆరాధిక్కుప్పడుకిఱదేవరీరే, కదమ్ - ఎప్పడి, అర్చయామి - ఆరాధిప్పేన్ హేదయాస్థిన్ - కృపానిధియే ! శరణాగతుమామ్ - దేవరీరైయే ఉపాయమాకప్పత్తీయిరుక్కిఱ వెన్నై, పాహి - రక్షిత్తురుళవేణుమ్.

తాపత్రయదవాగ్నా మాం దహ్యమానం సదావిభో ।
పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష కేవలం కృపయాతవ ॥ ౬.

హేవిభో - సర్వస్వామియానవనే ! హేపుండరీకాక్ష - శెన్ద్రామనైక్కుణ్డనే! తాపత్రయదవాగ్నా - అధ్యాత్మికాధి దైవికాధి భౌతి

కర్ణశాన తాపత్రయజ్ఞశాకికాట్టు త్రియితే, సదా - కాలవిచ్ఛేదమి
న్తియే, దహ్యమానమ్ - దహిక్కపట్టుక్కిడక్కిట, మామ్-ఎనై ౨
తవ - దేవరీరుడైయ, కృపయాకేవలమ్ - పరదుఃఖదుఃఖత్వరూప
గుణమొన్ఱినాలేయే ఇరణ్ణి, పాహి - రక్షిత్తరుళవేణుమ్. ౬.

జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖనస్తప్తదేహినమ్ ।

పాలయాశుదృశాదేవ తవ కారుణ్యగర్భయా ॥ ౭.

హేదేవ - హితపరనాన సర్వస్వామియే ! జన్మమృత్యుజరా
వ్యాధి దుఃఖనస్తప్తదేహినమ్ - విఱప్పిఱప్పప్పిణి మూప్పాల్పరుమ్
దుఃఖజ్ఞశాల్ పీడితమాన శరీరత్తైయుడైయ వెనై ౨, కారుణ్యగర్భ
యా - కృపావర్షిణియాన, తవ - దేవరీరుడైయ, దృశా- తిరుక్కణ్ణ
శాలే, ఆశు - శీఘ్రమాక, పాలయ-కుళిరక్కటాక్షిత్తు రక్షిత్తరుళ
వేణుమ్. ౮.

ఇన్ద్రియాణి మయాజేతు మశక్యంపురుషోత్తమ ।

శరీరంమమదేవేశ వ్యాధిభిః పరిషీతమ్ ॥ ౯.

హేపురుషోత్తమ - ఆశ్రితర్ తిఱత్తిల్ తన్-పేతాక ఉపకరి
త్తరుళుమ్ పురుషోత్తమనే - ఇన్ద్రియాణి - చక్షురాదియానజ్ఞానేన్ద్రి
యజ్ఞళుమ్, నాగాదికళాన కర్నేన్ద్రియజ్ఞళుమ్, మయా - అశక్తనాన
వెన్నాలే, జేతుమశక్యమ్ - అడక్కువతఱ్కు అసాధ్యమాయిరా
నిష్టన, దేవేశ - నిత్యసూరి నిర్వాహకనే ! మమ - ఎన్నుడైయ,
శరీరమ్ - దేహమానతు - వ్యాధిభిః పరిషీతమ్ - నోయినాల్ మిక
పుమ్ మెలిరుకిడక్కిఱతు ౧౦.

మనోమే పుణ్డరీ కాక్ష విషయానేవధావతి ।

వాణీమమహృషీ కేశ మిధ్యాపారుప్య దూషితా ॥ ౯.

హేపుణ్డరీ కాక్ష - ఉన్నుడై యకణ్ణుత్తైక్కాట్టి విషయాన్తర పరైయుమ్ జితమెన్టుళొల్లువిక్కుమవనే ! మేమనః - ఎన్నుడై యమనస్సనతు, విషయానేవధావతి-అప్రాప్తజ్ఞాన శబ్దాదివిషయ జ్ఞులై యేతేషి త్తిరియానిన్టతు. హేహృషీ కేశ - సర్వేన్ద్రియజ్ఞులైయుమ్ తన్పక్కలిలే మగ్నమామ్బడి ప్లబుమవనే, మమవాక్ - ఎన్ను డై యవాక్కానతు, మిధ్యాపారుప్యదూషితా - సరకాపహమాన పాయ్యెన్న సర్వలోకభయావహమాన కొడుమైయెన్న ఇన్దైకశాకి అదోషజ్ఞానినాల్ పూర్ణ మాయిరానిన్టతు. ౯.

ఏవంసాధనహీనోహం కింకరిష్యామి కేశవ ।

రక్షమాం కృపయాకృష్ణ భవాభ్యాపతితం సదా ॥ ౧౦.

హేకేశవ - కేశివధమ్ శెయ్తత్తన్నేనోక్కి ఎల్లారుక్కు ముపకరిత్తగుళివవనే ! ఏవంసాధన హీనోహమ్ - ఇప్పడివిషయాన్తర ప్రవణజ్ఞాన మనోవాక్కాయజ్ఞాల్ ఉన్నై పెఱుక్కుత్తక్క కర్మజ్ఞానభక్తికళాతిట సాధనజ్ఞాన్తమ్ శెయ్య అశక్తనాననాన్, కింక రిష్యామి - పేన్ద్రుక్కుఱుచ్చాన ఎన్దపుపాయజ్ఞులై శెయ్యప్పొకిటేన్, హేకృష్ణ - ఐహికాముష్టికఫలప్రదనాన కృష్ణనే ! సదాభవాభ్యాప తితంమామ్ - అనాదియాక దుస్థరమాన సుసారమాటిట పెరుగ్గడ లిలే విఱున్డు అలమరుకిన్ట వెన్నై, కృపయా-దేవరీరుడైయ నిర్దేతు కృపైయినాలేయే, రక్ష - రక్షిత్తుళవేణుమ్.

అపరాధశతంచైవ సహస్రసుయుతం తథా ।

అర్చనంచాప్యసఖ్యైయం కరుణాభేక్షుచుస్వమే ॥ ౧౧.

హేకరుణాద్యై - ఎన్నుడైయ అసంఖ్యాతమాన అపరాధజ్ఞై
పొలు తరుళ్ళుక్కైదాన కృపాగుణత్తుక్కు కడల్ పోన్టవనే!, మే
అపరాధశతంచైవ - అజ్ఞానాది పూర్ణనాన ఎన్నా లే శెయ్యప్పట్టు
దేవరీరుడైయ నిగ్రహహేతువాన అపచారజ్ఞో నూతైయమ్,
తథాసహస్ర మయతమర్బుదమసంఖ్యైయమ్ - అప్పడియే ఆయిర
మాయమ్ పతినాయిరమాయమ్, అర్బుదమాయమ్ - ఎణ్ణిసన్ధతా
యమ్ దేవరీక్ తిఱ త్తిల్ శెయిత అపచారజ్ఞలై, తమన్వ- పొలు తరు
ళ వేణుమ్.

౧౧.

యచ్చాపరాధంకృతవాన జ్ఞానాత్పురుషోత్తమ ।

మద్భక్తగతిదేవేశ తత్సర్వంతుస్తుమర్హసి ॥ ౧౨.

హేపురుషోత్తమ - వారీక్ పురుషోత్తమనే! అజ్ఞానాత్ -
కృత్యాకృత్యజ్ఞశీల్ అఱిదిల్లామైయా లే, యత్ - అపరాధంకృతవాన్ -
దేవరీక్ తిఱ త్తిల్ యాతోరు అపరాధజ్ఞలై చ్చెయ్ తేనో? తత్సర్వమ్ -
అన్దనర్వాపరాధజ్ఞలై యమ్, హేదేవేశ - వారీక్ దేవాధిదేవనే!
మద్భక్తగతి - నన్నుడియానివ నన్దు, తుస్తుమర్హసి - పొలు తరుళ
వేణుమ్.

౧౩.

అజ్ఞత్వాదవ్యశక్తత్వా దాలస్యాద్భుష్టభావనాత్ ।

కృతాపరాధం కృపణం తుస్తుమర్హసి మాంవిభో ॥ ౧౩.

హేవిభో - సర్వవ్యాపకనే! అజ్ఞత్వాత్ - సత్కర్మాదికలై అఱి
య త్తక్కు జ్ఞానమిల్లామైయాలుమ్, అశక్తత్వాదపి - అఱిన్దాలుమ్
అనుష్ఠిక్కినల్ల శక్తియిల్లామైయాలుమ్, ఆలస్యాత్ - శక్తియిరున్దా
లుమ్ అనవధానతైయాలుమ్, భుష్టభావనాత్ - కామక్రోధాదిదోష
యుక్తమాన మనోభావత్తాలుమ్, కృతాపరాధమ్ - అపరాధజ్ఞలై యే

మేన్తేలుమ్ శెయ్తు పోరానిన్తుళ్ళ, కృపణంమామ్ - కుత్తితమాన
శెయల్ కళైయుడైయ వేనై, శ్చున్తుమర్హసి-పొలు త్తరుళ వేణుమ్.

అపరాధసహస్రాణి క్రియ నేహర్ని శంమయా ।

తానిసర్వాణిమేదేవ శ్చమన్వమధుసూదన ॥ ౧౪.

మయా-ఎన్నాలే, అహర్ని శమ్-ఇరవుపకలెన్నామల్ ఎహ్పీ
తుమ్, అపరాధసహస్రాణి-దేవరీర్ తిరువుళ్ళమ్ కలఙ్గుమ్బడియాన
అనేకమాయీర మపరాధఙ్గానవై, క్రియ నే - శెయ్యప్పగుకిటన,
హేమధుసూదన - మధువైనిరసి త్తవనే! హేదేవ-వారీర్ న ర్వేశ్వ
రనే! తానిసర్వాణి-అన్త సర్వాపరాధఙ్గాలైయుమ్, శ్చమన్వ - పొలు
త్తరుళ వేణుమ్. ౧౪.

యజ్ఞస్మనఃప్రభృతిమోహవశంగ తేన

నానాపరాధశతమాచరితంమయా తే ।

అన్తర్బహిశ్చసకలంతవపశ్యతోమే

శ్చున్తుంత్వమర్హసి హ రేకరుణావశేన ॥ ౧౬.

జన్మనఃప్రభృతి - పిఱన్దతుముతల్, మోహవశంగ తేన-తమో
భిభూతనాయ్ మతిమయన్గీక్కిడక్కిఱ, మయా-ఎన్నాలే, మే అన్త
ర్బహిశ్చసకలం తవపశ్యతః, ఎన్నుడైయ ఉళ్ళుమ్పుటమ్బుమ్ ఎల్లా
వల్ శ్చైయుమ్ దేవరీర్ కటాక్షియా నిఱ్కుచ్చైయతే, తే-దేవరీర్
టిఱత్తిల్, యత్ నానాపరాధశతమాచరితమ్-ఎన్జిఱన్ద ఎన్ద అపరా
ధఙ్గాళో శెయ్యప్పట్టతో. హేహరే - ఆశ్రితదురితఙ్గాలై ప్పొక్కు
మవనే! త్వమ్-దేవరీర్, కరుణావశేన-కృపైక్కు పురతస్సోరాయ్,
శ్చున్తుమర్హసి-అవై ఎల్లావల్ శ్చైయుమ్ పొలు త్తరుళ వేణుమ్.

కర్మణామనసావాచా యాచేష్టామమనిత్యశః ।

కేశవారాధనేసాస్యా జన్మజన్మాంతరేష్వపి ॥ ౧౧.

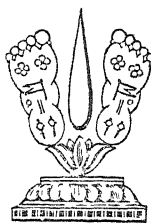
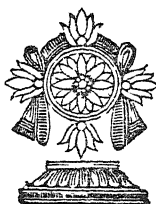
నిత్యశః-నాడోఱుమ్, కర్మణా-కర్మసాధనమాన శరీర త్తి
నాలుమ్, మనసా - నిత్యైక్యేఱుమ్ యోగ్యమాన మనస్సినాలుమ్,
వాచా-శొల్లుకుఱుప్పాన వాక్కినాలుమ్, మమయాచేష్టా-నాన్
శెయ్కిఱ వ్యాపారమానతు యాతొస్తుణ్డో ? సా-అన్దవ్యాపారమా
నతు, జన్మజన్మాంతరేష్వపి - నాన్పిఱకుమ్ జన్మన్దోఱుమ్, కేశవా
రాధనేసాస్యాత్-సర్వాధికరాన దేవరీరుడైయ ఆరాధన త్తిలే వినియో
గిక్కుమ్బడి కృపై శెయ్తరుళవేఱుమ్; మనోవాక్కాయజ్గళో మూఱ్ఱు
మ్ దేవరీరైయొఱ్ఱియ వేటొన్దిల్ శెల్లాతపడి అనుగ్రహిక్కు వేణ్డ
మెన్దపడి.

౧౭.

తృతీయ జితంతా సమూహా.

శ్రీమ తేరామానుజాయనమః.

చతుర్థ జితన్తా ప్రారంభః

జిత స్తేపుణ్డరీకాక్ష నమ స్తేవిశ్వభావన ।

నమ స్తేవాసుదేవాయ శాన్తానన్తచిదాత్మనే ॥

౧.

హేపుణ్డరీకాక్ష! జితంతే-ఉన్నుడైయ శెవ్వియతామరై మలర్ పోన్త తిరుక్కణ్ణళో సాన్దర్యత్తిలీమపట్టు ఉనక్కుత్తోన్ద్రే నన్ద పడి; నమస్తే విశ్వభావన-సకలజగత్తుక్కుమ్ కారణభూతనే! ఉన్నై శరణమడై కితేన్; శాన్తానన్తచిదాత్మనే - అశనాయాపిసామ్యమిన్ పట్కరహితనాయ్, నిత్యనాయ్ సర్వవస్తుక్కుళిలుమ్ వ్యాపిత్తునిత్తై యాలే సర్వవస్తు పరిచ్ఛేదానర్థనాయ్ జ్ఞానస్వరూపనా యిరుక్కిట వాసుదేవాయ తేనమః-వాసుదేవశబ్ద వాచ్యనాయిరుక్కిట దేవరై శరణమడై కితేన్.

౧

అధ్యతాయస్వతన్త్రాయ నిరపేతాయశాసతే ।

అచ్యతాయావికారాయ తేజసానిధయేనమః ॥

౨.

అధ్యతాయ-చేతనరుడైయ రత్యోపేత్తైయై ప్రతిక్షిత్తిరు క్కుమననాయ్, స్వతన్త్రాయ-స్వేచ్ఛాకృతకార్యత్తిల్ తనక్కొరు నివారకరిల్లాతననాయ్, నిరపేతాయ - చేతనరక్షణత్తిల్ బరుక్తెమ్ము

తలై యుమ్ అపేక్షీయాతవనాయ్, శానశే - ఉభయవిభూతియుమ్
తన్ ఆజ్ఞైక్కు పరతన్త్రమామ్బుడి వియిక్కునువనాయ్, అచ్యు
తాయ, దేవమనుష్యాదిరూపేణ తిరునవతిరిత్తాలుమ్ తన్నుడైయ
పరమైశ్వర్యతై న్మునవిడతవనాయ్, అవికారాయ - ప్రకృతిగత
మాన స్వరూపాన్యధాభావముమ్, చేతనగతమాన స్వభావాన్యధా
భావముమాకిఱ వికారశూన్యనాయ్, తేజసానిధయే-లోకప్రకాశ
కరజ్జళాన సూర్యాదితేజస్సుకళుక్కుమ్ ప్రకాశకమాన నిరవధి
క తేజనై నియుడైయ వునై, నమః-శరణమజ్జేకితేన్. ౨

ప్రధానపురుషేశాయ నమస్తేపురుషోత్తమ !

క్షేశకర్తాద్యసంస్పృష్ట పూర్ణషాస్ట్రణ్యమూర్తయే || 3||

హేపురుషోత్తమ - ఉత్తమపురుషనానవనే ! క్షేశకర్తాద్యసం
స్పృష్ట - అవిద్యాస్థితా రాగద్వేషాభివివేకజ్జళాకిఱ పశ్చక్షేశజ్జ
ళెన్న, ఇవద్రొక్కుక్కారణమాన కర్తజ్జళెన్న, ఇవద్రొన్ స్పర్శ
మిల్లాతవనే ! ప్రధానపురుషేశాయ-ప్రకృతి పురుషర్కతలై అనుప్రవే
శిత్తు బద్ధమోక్షాదికలై ప్పణ్ణుమవనాయ్, పూర్ణషాస్ట్రణ్యమూర్తయే-
జ్ఞానశక్త్యాదికళాన ఆటుగుణజ్జళాల్ పూర్ణమాన దివ్యాత్మ స్వరూప
ప్రకాశకమాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్తైయుడైయ, తేనమః-దేవరీరై
నమస్కరిక్కితేన్. 3.

త్రిభిజ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యస్తరాత్మనే !

త్రియుగాయనమస్తేస్తు నమస్తేచతురాత్మనే || ౪.

త్రిభిః-నఙ్కర్షణప్రద్యుమ్నానిరుద్ధర్కళెన్గిఱ మూన్దుమూర్తి
కళాలే, జ్ఞానబలైశ్వర్య వీర్యశక్త్యస్తరాత్మనే-జ్ఞానబలైశ్వర్యవీర్య
శక్తి తేజస్సుకలై స్వాభావిక గుణజ్జళాక వుడైయనాయుకుక్కచ్చె

యే తేయుమ్, త్రియుగాయ - సృష్టిస్థితిసంహార రూపమాన అవ్రోహ
కార్యజ్ఞు క్కనుగుణమాక ఇరణ్డిరణ్ణ గుణజ్ఞులై యే ప్రధానమాక
పుడైయవనాయ్, చతురాత్త నే-వ్యూహచతుష్టయ త్రిలుమ్ ప్రత్యేక
ముణ్ణాన జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తురీయసంజ్ఞకమాక నాలువడివైయు
డైయనాన, తేనమః-ఉన్నై శరణమడైకితేన్. ౪.

చతుఃషణ్మనవవ్యూహ దశ ద్వాదశమూర్తయే ।

అనేకమూర్తయేతుభ్య మమూర్తాయైకమూర్తయే ॥ ౫.

చతుఃషణ్మనవవ్యూహదశ ద్వాదశమూర్తయే- ఉపాసకాను
గ్రహార్థమాక సజ్కర్షణాది నాలువ్యూహజ్ఞళాయుమ్, విష్ణుపురుష
సత్యాచ్యుతానిరుద్ధర్కళైన్దిల విన్దువ్యూహజ్ఞళాయుమ్ ఒన్నతు వ్యూ
హజ్ఞళాయుమ్, రామకృష్ణాది దశావతారజ్ఞళాయుమ్, కేశవాది
ద్వాదశమూర్తికళాయు మవతరిత్తరుళిన దివ్యసజ్జళవిగ్రహ తైయు
డైయనాయ్, అనేకమూర్తయే-కార్యావస్థైర్థి స్థూలచిదచిద్విశిష్ట
నాయ్, ఏకమూర్తయే-ఎన్దు మొరుపడిప్పట్ట దివ్యమంగళవిగ్రహ తైయు
డైయనాయ్ నిత్యవిభూతియిలెమ్మిన్దురుళియిరుక్కుమ్, తుభ్యం
నమః దేవరీరై దెణ్ణన్ సమర్పిక్కితేన్. ౬.

నారాయణనమస్తేస్తు పుణ్డరీకాయతేక్షణ ।

సుభ్రాలలాట సునస సుస్తి తాధరపల్లవ ॥ ౭.

పుణ్డరీకాయతేక్షణ - ఆధిరాజ్యసూచకమాన శైవ్యిత్తమరై
మలర్ పోన్దు తిరుక్కణ్ణులైయుడైయవనే ! సుభ్రాలలాట - అమ్మకియ
తిరుప్పరువజ్ఞులైయుమ్ తిరునెల్లొయైయుముడైయవనే ! సునస-కోల
నీళ్ కొడిమూక్కైయుడైయవనే ! సుస్తి తాధరపల్లవ-అమ్మకియ మన్ద
హానత్తోడుకూడియ తళిర్ పోన్దు తిరువధరజ్ఞులైయుడైయవనే !

నారాయణ - సమస్తచేతనాచేతన శరీరియాయ్, సమస్తకల్యాణ
గుణ విశిష్టనానవనే ! తేనమః - ఉమక్కునమస్కారమ్. ౬.

వీనవృత్తాయతభుజ శ్రీవత్సకృతలక్షణ !

తనుమధ్యవిశాలాక్ష పద్మనాభనమోస్తుతే ॥ ౭

వీనవృత్తాయతభుజ-సకలలోకజ్ఞభుమ్ తన్ నిమిలిలాతుజ్ఞమ్బుడి
పరుత్తువర్తుళమాయ్ సిద్ధిరుక్కిట తిరుత్తోళ్ కళై యుడై యవనే ! శ్రీ
వత్సకృతలక్షణ-స్వాసాధారణమాన శ్రీవత్సమెగ్గిట తిరుమలువాలే
అలజ్ఞుతనానవనే ! తనుమధ్య - సూక్ష్మామాసకటిప్రదేశే శైయిడై
యవనే ! విశాలాక్ష-సకలలోకజ్ఞభుమ్ ఒరుమూలై పురప్పక్కుప్పోరు
మ్బుడి విశాలమాన తిరుక్కణ్ణై యుడై యవనే ! పద్మనాభ - సకల
జగదుత్పత్తిక్కు నిదానమాన తిరునాభికమలత్తై యుడై యవనే !
తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౮.

విలాసవిక్రమాక్రాంత తైత్రిలోక్యచరణామ్బుజ !

సమస్తేపీతవసన స్ఫురన్త కరికుణ్ణల ॥ ౯.

విలాసవిక్రమాక్రాంతతైత్రిలోక్య చరణాంబుజ - పరుత్తుమట
సవిలాసమాకమూస్తడికళాల్ మూస్తలొకజ్ఞళై యుమ్ అళన్దరుళిన
తిరువడికళై యుడై యవనే ! పీతవసన-తిరువరై పూత్తాటప్పీలే తిరుమే
నిక్కు పురభాగమాన పీతామ్బర తైయిడై యవనే ! స్ఫురన్త కరకు
ణ్ణల-తిరుచ్చెవియిల్ విళక్లానిన్దుళ్ళ తిరుమకరిక్కుడై కళై యుడై య
వనే ॥ తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్ ౧౦.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కాస్తుభభూషణ !

ఐచ్చాయుధనమస్తేస్తు సమస్తేపాఞ్చకాలిక ॥ ౧౧.

స్ఫురత్కిరీటకేయూరహార కాస్తుభభూషణ-తిరుమేనిక్కుప్ప
రభాగమాయ్ విళక్లానిన్దుళ్ళ తిరువభిషేకమెన్ని, తిరుత్తోళ్ వళైక

శైన్న, ముక్తాహరణ్ణశైన్న, కౌస్తుభమెగ్గిణ మాణిక్యపుతకమెన్న
 ఇవై ముతలాగ దివ్యాభరణజ్జళై యుడైయవనే! శ్శాన్యుధ-
 ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కాక, ఎప్పీతుమ్ దరియానిన్తుళ్ళ దివ్యాయు
 ధజ్జళై యుడైయవనే! పాళ్ళుకాలిక- శ్శాన్కాలపరికళాలే ఎప్పీ
 తుమ్ ఆరాధిక్కుప్పమవనే! తేనమః - ఉమక్కునమస్కారమ్ ౯.

పాళ్ళుకాలపరై కాన్త యోగజ్జేమంవహప్రభో!

నిత్యజ్ఞానబలై శ్వర్వ భోగోపకరణాచ్యుత!

నమస్తేబ్రహ్మరుద్రాది లోకీయాత్రాపరిచ్ఛద ॥ ౧౦.

పాళ్ళుకాలపరై కాన్తయోగజ్జేమంవహ - శ్శాన్కాలజ్జళిలుమ్
 కుత్తైవళ భగవదారాధనమ్ శైయు మవర్కళుక్కు ముఖ్యమాన
 ఐహికాముష్మికభోగజ్జళై కొడుక్కుమవనే! ప్రభో-సర్వనియన్తా
 వానవనే! నిత్యజ్ఞానబలై శ్వర్వ భోగోపకరణ -నిత్యమాన జ్ఞానబలై
 శ్వర్యాదికళైయుమ్, దివ్యమాల్యాంబర చత్ర చామరాదికళాన
 భోగోపకరణజ్జళై యుముడైయవనే! అచ్యుత-ఆశ్రితర్కళై ఒరుకా
 లుమ్ నమ్మవవిడతవనే! బ్రహ్మరుద్రాది లోకీయాత్రాపరిచ్ఛద-
 సృష్ట్యాది లోకవ్యాపారత్తుక్కు బ్రహ్మరుద్రాదికళై పురికరమాక
 వుడైయవనే! తేనమః - ఉమక్కు నమస్కారమ్. ౧౦.

జన్మప్రభృతిదాసోస్తి శిష్యోస్తి తనయోస్తి తే!

త్వంచస్వామిగురుర్నాతా పితాచమమమాధవ ॥ ౧౧.

జన్మప్రభృతి-అడియేన్ పితన్దతుముతల్, తేదాసోస్తి - దేవరీ
 రుక్కు క్రయవిక్రయార్హ నాయరానిష్టేన్, శిష్యోస్తి - దేవరీడత్తిల్
 సకలరహస్యార్థమ్ కేట్ట శిష్యనాయరానిష్టేన్, తనయోస్తి - దేవరీరు
 క్కు కించిత్కర్తిత్వ స్వరూపమనిటప్పెలుమ్ పుత్రనాకానిష్టేన్, హే
 మాధవ-క్రియఃపతియే త్వంచ - దేవరీర్, మమ - అడియేరుక్కు,

స్వామీ - నాన్ విముఖనానవన్తుమ్ ఎన్ సత్తైయైనోక్కి రక్షీక్కుమ్
వకుత్తస్వామియాయుమ్, గురుః-అజ్ఞాతజ్ఞాపనమ్ సన్మతిః ఆచార్యనా
కవుమ్, మాతా-ధారకపోషకైయాన మాతావాకవుమ్, పితాచ -
ఉత్పాదకనాయ్ హితప్రవర్తకనాన పితావాకవుమ్ ఆఁటిర్. ౧౨.

అపిత్యాభగవత్ బ్రహ్మ శర్వశక్రకోమహర్షయః ।

ద్రష్టుంయష్టమపిస్తోతుం సహిస్మర్తుమనీశ తే ॥ ౧౩॥

హేభగవత్-పాద్యణ్యః పూర్ణసాన సర్వేశ్వరనే! త్వాన్-
దేవరీరై, బ్రహ్మ - చతుర్ముఖనుమ్, శర్వః - రుద్రనుమ్, శక్రః -
ఇంద్రునుమ్, మహర్షయోఽః - మహర్షికళుమ్, ద్రష్టుమ్ - స్వయత్న
తాల్ కాణ్డెక్కుమ్, యష్టమ్ - ఆరాధిక్కైక్కుమ్, స్తోతుమ్ -
అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపాదికలై యుక్తై యుక్తాకై యూలే స్తోత్రమ్ పఞ్చకై
క్కుమ్. స్మర్తుమపి - మనస్సాల్ స్మరిక్కైక్కుమ్, అనీశ తే - సమ
ర్థరాకమాట్టార్ కళి. ౧౩.

తాపత్రయమహాగ్రాహభీషణే భవసాగరే ।

మజ్జతాంనాథనారేషా ప్రణతిస్తవత్పదార్పితా ॥ ౧౪॥

నాథ - వారీర్ సర్వస్వామియే ' తాపత్రయమహాగ్రాహభీష
ణే-ఆధ్యాత్మికాధిదైవికాధి భౌతిక తాపత్రయజ్ఞభాకిః పెరియముత
లైకభాలే భయావహమాన, భవసాగరే - సుసారమాకిః పెరుజ్జ
డలిలే, మజ్జతామ్ - అఱ్ఱున్దానిష్టశ్శ వెజ్జళుక్కు, తవత్పదార్పితా -
వకుత్తశేషియాన దేవరీర్ తిరువడికళిల్ శెయ్యప్పట్ట, ఏషాప్రణతిః-
ఇంద్రశరణవరణమానతు, నాః - అక్కరైయై ప్రాపిక్కుమతాన ఓడ
మా కానిన్తు.

అనాథాయ జగన్నాథ శరణ్య శరణార్థినే ॥

ప్రసీదసీదతేమహ్యం సమస్తే భక్తవత్సల ॥ ౧౫॥

హేజగన్నాథ-లోకజ్ఞభుక్తెల్లమ్ స్వామియానవనే ! అనాథాయ - వేతూరుస్వామియిల్లాత వెనక్కు, ప్రసీద - కృపైపణ్ణియరుళవేణుమ్, హేశరణ్య-సర్వలోకజ్ఞభుక్తుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ అనిష్ట నివృత్తియైయుమ్ షణ్ణక్కొగుక్కుమవనే! శరణార్థినే - దేవరీరైయే రక్షకరాకప్పట్టిన వెనక్కు కృపైషణ్ణవేణుమ్, సీద-తేమహ్యమ్ - మికవుమ్ క్లేశభాక్కానవెనక్కు, ప్రసీద - ఎన్నుడైయదుఃఖజ్ఞు ఐయోవెన్దిరజ్జి యరుళవేణుమ్, హేభక్తవత్సల - ఆశ్రితరుడైయదోషత్తైయే భోగ్యమాకక్కొళ్ళుమవనే ! తేనమః-దేవరీరైదెణ్ణన్ సమర్పిక్కితేన్.

౧౫.

మస్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ ।

తత్త్వస్థం ప్రపన్నానా మపరాధసహూహ్యసి ॥ ౧౬॥

మస్త్రహీనమ్ - మస్త్రశూన్యమాయుమ్, క్రియాహీనమ్ - తస్త్రజ్ఞశాల్ శూన్యమాయుమ్, భక్తిహీనమ్ - ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయుమ్, యత్అర్చనమ్ - దేవరీర్ తిఱత్తిల్ యాతూరు ఆరాధనమానతు ఎన్నుల్ శెయ్యప్పట్టతో ? తత్-అన్ద ఉపచారరూప అపచారమానతు - త్త్వస్థమ్-దేవరీరాల్ పొలుత్తరుళత్తక్కతు; ప్రపన్నానామపరాధసహూహ్యసి- దేవరీర్ తిరువడికళిల్ ప్రవత్తివణ్ణినవర్కళినపచారజ్ఞళై పొలుత్తరుళుమ్ స్వభావముఱ్ఱియవరెన్దు వైదికప్రసిద్ధియుడైయవరన్దో ?

౧౬.

అజ్ఞానాద్యదివాఙ్మానా దశుభం యత్కృతంమయా ।

త్త్వస్థ్యంతద శేషేణ దాస్యేనచగృహీణమామ్ ॥ ౧౭.

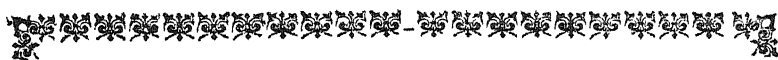
అజ్ఞానాత్ - అబుద్ధిపూర్వకమాకవాతత్, జ్ఞానాత్ - బుద్ధిపూర్వకమాకవాతత్; యత్ - అశుభమ్ - యానోరు అవచారమాసతు, మయా - ఎన్నాలే, కృతమ్ - శెయ్యప్పట్టత్? తత్ అశేషేణక్షన్తవ్యమ్ - అనై ఒన్యైర్భూయానుల్ పొటు త్తరుళ త్తక్కతు మామ్ - అడియేనై, దాన్యేనచగృహాణ-నిత్యకై జ్ఞర్యమ్ శెయ్యుమ్బడి అజీకరి త్తరుళ వేణుమ్. ౧౭.

సర్వేషుదేశకాలేషు సర్వావస్థానుచాచ్యుత !

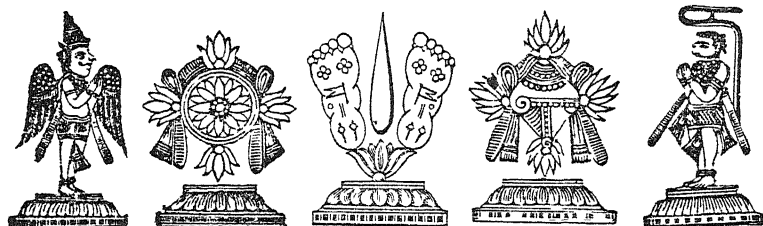
కిజ్జరోస్సిహృషీకేశ భూయోభూయోస్సికిజ్జరః || ౧౮||

అచ్యుత - ఆశ్రితరై ఒరు కాలుమ్ నమ్మవవిడతవనే! సర్వేషుదేశకాలేషు - సర్వావస్థాను - కిజ్జరోస్సి - కైజ్జర్యత్తిలభిని వేశాతిశయత్తాలే సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థకళిలుమ్ దేవరీరుక్కు అడిమై శెయ్యప్పెటువేనాక వేణుమ్. హృషీకేశ - కైజ్జర్యత్తిల్ స్వభోగ తై త్తవిర్ప్పిక్కుమవనే! భూయోభూయోస్సికిజ్జరః - ఆదరాతిశయత్తాలే ద్విరావృత్తి ప్రార్థిక్కిఱపడి; ఇనిమేలుళ్ళ కాల మెల్లామ్ పరవ్యూహాదిదేశజ్జళిలుమ్ జాగ్రత్త వ్పాద్యవస్థకళిలుమ్ తత్తదేశకాలావస్థాదిత సకలవిధకై జ్జర్యజ్జళై యుమ్ శెయ్యప్పెటువేనాక వేణుమెన్నిఱతు. ౧౮.

చతుర్థజతన్తావ్యాఖ్యానం సమాప్తమ్.

క్రీమ తేరామానుజాయనమః.

పచ్చమ జితన్తావ్యాఖ్యానమ్.

జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ।

నమస్తేస్తుహృషీ కేశ మహాపురుష పూర్వజ ॥

౧॥

హేపుణ్డరీకాక్ష - శివ్యయ తామరైమలర్ పొన్న్ తిరుక్కణ్ణళై యుడైయవనే! తేజతమ్ - ఉనక్కు జయముణ్ణాకక్కడవతు. హేవిశ్వభావన - సకలజగత్తైయుమ్ పడైత్త సర్వేశ్వరనే! తేనమః - ఉన్నైశరణమడైకితేన్; పూర్వజ - చేతనరక్షణత్తుక్కాక సృష్ట్యవతారాదికలైప్పణ్ణి ముత్పాడనాయ్ నిఱ్ఱుమవనే, హృషీకేశ - తన్నుడైయ సాన్దర్యాదికలైక్కాట్టి విషయాన్తర ప్రవణజ్ఞానవిద్రియజ్ఞలైత్తన్ వశ మాక్కుమవనే, మహాపురుష - ఆశ్రితవిషయత్తిల్ తన్ స్వరూపతైయభ్యయమాతి క్కార్యమ్ శియ్యమవనాన సర్వేశ్వరనే! నమఃతేలస్తు - ఉన్నుడైయ సాన్దర్యాది గుణజ్ఞభుక్తుతోన్మిళరణమడైకితేన్.

౧.

నమస్తే వాసుదేవాయ శాన్తానన్త చిదాత్మనే ।

అజితాయనమస్తుభ్యం షాన్ద్య నిధయేనమః ॥

౨॥

శాంతానంతచిదాత్మనే - ఊర్జితబ్రహ్మహితమాయ్, దేశకాల
వస్తు పరిచ్ఛేదానర్హమాయ్, జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపజై
యుడై యనాయ్, వాసు దేవాయ - సర్వభూతజ్గళిలుమ్ అన్తరాత్మ
తయానిష్ఠ విశక్తా నిష్ఠశ్శ్చ, తేనమః - దేవరీరై శరణమధైకతేన్,
అజితాయ - ప్రాకృతిమాన జన్మమరణాదికళాత్ జయిక్కుప్పడాతవ
నాయ్, అల్లతు - అజితై యెన్నిట పరిమపదత్తైయుడై యనాయ్, మా
ధ్యుణ్యనిధయే - జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణజ్గళుక్కు ఆశరిమాన,
తుభ్యంసమః - దేవరీరై దెడ్డన్ సమర్పిక్కితేన్. ౨.

మహావిభూతిసంస్థాయ నమస్తే పురుషోత్తమ |

సహస్రశిరసేతుభ్యం సహస్ర చరణాయతే || 3||

హేపురుషోత్తమ- వాఙ్మనసాఽపరిచ్ఛేద్యమాన గుణవిభూతి
విగ్రహాద్యమభవత్తై ఆశ్రిత౯క్కుత్తక్కపడి అభిక్కుమవనే! మహా
విభూతిసంస్థాయ-భోగ్యభోగోపకరజ్గణళాత్ కుతైవత్త్రిపాద్విభూతి
యిల్లున్నరుళి యిరుక్కుమవనాయ్, సహస్రశిరసే-సహస్రశబ్దమ్ -
ఆనన్త్యవాచియాయ్, శిరశ్శబ్దమ్ - సర్వోద్రియవాచియాయ్, త
త్కార్యమాన జ్ఞానత్తై లక్షిక్కిటతాకైయాలే, అపరిచ్ఛిన్నజ్ఞానజై
యుడై యనాయ్, సహస్రచరణాయ - చరణశబ్దమ్ - కర్త౯బ్ధియ
కార్యశక్తువ్యవలక్షకమాయ్, అపరిచ్ఛిన్నశక్తియైయుడై యనాన, తే
నమః - ఉన్నై దెండన్ సమర్పిక్కితేన్, అనేకమాయుమ్ కణ్ణకా
లీకళాత్ శైయ్యత్తక్కకార్యజై ఇన్ద్రియనిరపేక్షసాకవే శైయ్యవల్ల
అపరిమిత జ్ఞానశక్తియుడై యవనెన్ఱు సహస్రశీర్వాదిశబ్దజ్గళుక్కు
తాత్పర్యమ్. 3.

సహస్రబాహవేతుభ్యం సహస్రనయనాయతే |

అమూర్తాయనమస్తుభ్య మేకమూర్తాయతేనమః || ౪||

సహస్రబాహవే - బాహుశబ్దత్వాత్ కర్తేన్ద్రియ కార్యశక్త్యుపలక్షకమాయ్, అనన్తశక్తియుక్తనాయ్, సహస్రనయనాయ-నయన శబ్దత్వాత్ జ్ఞానేన్ద్రియకార్యమాన జ్ఞానత్వైలక్షిక్కితతాయ్, అనన్తజ్ఞానత్వైయుక్తేయనాయ్, అమూర్తాయ - సూక్ష్మమాన అన్యక్షపురుషాదికల్పై శరీరమాకపుడైయనాయ్, అల్లతు స్థూలభౌతికమానమూర్తపదార్థజ్గళిత్ వేఱుపట్టనశాయ్, ఏకమూర్తాయ - తనక్కు సదృశమానవస్త్వన్తరమిల్లామైయాలమ్, ప్రళయత్తిత్ అవిభక్తతమశ్శరీరకనా యిరుక్కైయాలమ్, ఒనెనుశొల్లలామ్బుడియాన దివ్యమంగళవిగ్రహత్వైయుక్తేయనాన, తేనమః - ఉనై నేనీక్కితేన్. ౪.

అనేకమూర్తయేతుభ్య మక్షరాయచ తేనమః ।

వ్యాపినేవేదవేద్యాయ నమస్తే పరమాత్మనే ॥ ౫॥

అనేకమూర్తయే - రామకృష్ణాద్యనేకావతారమ్ శైయ్యుమవనాయ్, అల్లతు స్థూలసూక్ష్మమాన ఎల్లాపదార్థజ్గళైయుమ్ శరీరమాకపుడైయనాయ్, అక్షరాయ - ఒరుకాలుమ్ నాశమిల్లాతవనాయ్, అల్లతు, (ముక్తర్కళాత్ సదా అనుభవికృష్ట్యాలుమ్, అవర్కళై కల్యాణగుణాదికళిత్ అమిథ్నీన్దుకిడక్కుమ్బుడి శైయ్తుమేన్దేలనభోగ్యత్వైయే మిక్కిరుక్కుమ్బుడివృద్ధియడైకైయాల్లేక్షరణమిల్లాతవనాయ్, వ్యాపినే - సకలచేతనాచేతనజ్గళిత్ సజ్కోచమటవ్యాపిత్తు నిఱ్ఱుమవనాయ్, వేదవేద్యాయ - ఇవన్ వ్యాపిత్తు నిఱ్ఱుమ్ నిలైముతలియవై ప్రత్యక్షోదిప్రమాణజ్గళాలటియ అశక్యంకైయాలే కేవలవేదజ్గళాత్ అటియత్తక్కవనాయ్, పరమాత్మనే - ఎల్లావస్తుక్కుళుక్కుమ్ తాన్ నియామకనాయ్, తనక్కునియామకాన్తరమిల్లాతవనాన, తేనమః. ౫.

చిన్మాత్రరూపిణేతుభ్యం నమస్త్రయ్యస్తమూర్తయే ।

అఽనిష్ఠాయస్థవిష్ఠాయ మహిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౬॥

చిన్మాత్రరూపిణే - కేవలం జ్ఞానమయమాన దివ్యాత్మస్వరూపణైయుడైయనాయ్, త్రయ్యస్తమూర్తయే - వేదాన్తజ్ఞై శరీరమాకపుడైయనాన, తుభ్యంనమః; వేదాన్తజ్ఞశరీరమాకైయావతు - ఈశ్వరనుక్కు అభివ్యంజకమా యిరుక్కైయినాలావతు, ఈశ్వరనుడైయ ఆజ్ఞారూపమాయిరుక్కైయినాలావతెన్వఱియపుమ్; అనిష్ఠాయ - అతిసూక్ష్మజ్ఞాన దహరాకాశావ్యక్తజీవాదికళిల్ ప్రవేశిక్కత్తక్క అతిసూక్ష్మస్వరూపనాయ్, స్థవిష్ఠాయ - ఓరిడ త్తిలిరుదై ఎల్లావస్తుక్కళైయుమ్ స్పర్శిక్కనల్లఘోల్యవిశిష్టనాయ్, అల్లతుబహుస్యామెన్దిఱ సజ్కుల్పత్తాలే బ్రహ్మణాది సకలస్థూలకార్య వర్గతై సృష్టిక్కనల్ల స్థాల్పతైయుడైయనాయ్, మహిష్ఠాయ - మహత్పరిమాణజ్ఞాన పరమాకాశాదికళిలుమ్ వ్యాపిత్తు అవై శితాజ్ఞయిన్ను మృడివణ్ణనల్ల పరమమహత్పరిమాణవానాన, తే నమః. ౬॥

నేదిష్ఠాయ యవిష్ఠాయ సర్వాన్తర్యామిణేనమః ।

వర్దిష్ఠాయ జపిష్ఠాయ కనిష్ఠాయచ తేనమః ॥ ౭॥

నేదిష్ఠాయ - పుటమ్బుణ్ణానపర్శ్శుక్కుళైవిట్టు ఉన్నిడ త్తిల్ మనస్సెవైత్తు త్వన్తర్యాశాన ముముక్షుక్కుళుక్కు అత్యన్తసమీప త్తిలిరుక్కుమవనాయ్, యవిష్ఠాయ - ఎన్తు మొక్కుపంచమిశతివార్షికమాన అకుమారయువాకారనాయ్, సర్వాన్తర్యామిణే - ఎల్లావస్తుక్కళిలుమ్ అనుప్రవేశిత్తు కర్తానుగుణమాక నియమిక్కుమవనాన, తేనమః; వర్దిష్ఠాయ - ఎల్లారుక్కుమ్ మున్నే ఉణ్ణాయిరుక్కైయాలే మికపుమ్ ముతిర్న్దవయస్సైయుడైయవనాయ్, జపిష్ఠాయ -

వామనకపిలాదిరూపేణ అవతరిత్తు మహామన్తాది జపశీలనాయ్,
కనిష్ఠాయ - ధ్రాతాభవయవీరూసేస్తు కాశ్యపర్ ప్రార్థితపజి దేవ
కార్యార్థమాక దేవర్కళుక్కు కనిష్ఠనా యవతరిత్త, తే నమః. ౭.

౪ శ్చాస్త్ర సేనమస్తుభ్యం సర్వాస్త్రర్యామితేనమః ।

కల్పనాపాథరూపాయ సృష్టిసిత్యస్తపేతవే ॥ ౮॥

౪ శ్చాస్త్ర సే-ఆకాశాదిభూతపశ్చుకణ్డశైస్తుక్కుమ్ నిర్వాహక
నాయ్, సర్వాస్త్రర్యామితే-స్థూలసూక్ష్మజ్ఞాన ఎల్లాపదార్థజ్ఞశీలుమ్
సత్తానిర్వాహార్థమాక అస్తః ప్రవేశిత్తు నియమిక్కుమవనాయ్,
కల్పనాపాథరూపాయ-కాల్పనికమన్త్రియే నిత్యమానదివ్యమజ్ఞశీవిగ్ర
హాశ్చై యుక్తయనాయ్, సృష్టిసిత్యస్తపేతవే-బ్రహ్మరుద్రాదిరూపేణ
నిస్తు సృష్టిసితీ సంహరజ్ఞశై పుణ్ణానిస్తుశ్చ, తుభ్యంనమః - దేవరీరై
చెణ్ణన్ సమర్పిక్కి తేన్. ౮.

శమస్తేగుణరూపాయ గుణరూపాతివర్తినే ।

వ్యస్తాయచసమస్తాయ సమస్తవ్యస్తరూపిణే ॥ ౯॥

గుణరూపాయ - గణాదిగుణజ్ఞశీక్కు పృథివ్యాదిద్వారా
నిర్వాహకనాయ్, అన్తికే, సత్వాదిగుణమయమాన ప్రకృతిశరీరక
నాయ్, గుణరూపాతివర్తినే - ప్రాకృతగుణరూపజ్ఞశైక్కు-శబ్దరుక్కు
మవనాయ్, సమస్తాయ - సకలచేతనాచేతన శరీరకనాయ్, రుక్కు-చై
యేతేయుమ్, వ్యస్తాయ - అవైకళితాట్టిల్ వేటుపట్టవనాయ్,
సమస్తవ్యస్తరూపిణే - సమప్తినృప్తిక్కుమ్ వ్యప్తినృప్తిక్కుమ్ విష్
యమాన సకలపదార్థజ్ఞశీక్కు నిర్వాహకనాన, తే నమః ౯.

ఆదిమధ్యాస్తశూన్యాయ తత్వస్థాయనమోనమః ।

ప్రణవప్రతిపాద్యాయ నమః ప్రణవరూపిణే ॥ ౧౦॥

ఆదిమధ్యాంతశూన్యాయ - ముతల్, నడుపు, కడైశియెగ్గితి
కాలకృతపరిచ్ఛేదమిల్లాతవనాయ్, అన్తిక్కే, కర్తృకృత జన్తనాశాది
దోషశూన్యమాన దివ్యమంగళ విగ్రహవిశిష్టనాయ్, తత్వస్థాయ
పశ్చిమింశతీతత్వజ్గళిలుమ్వ్యాపిత్తు నిఱ్ఱుమవనాయ్, అన్తిక్కే పర
మార్థభూతనాయ్ నిఱ్ఱుమవనాయ్, ప్రణవప్రతిపాద్యాయ - అసం
హితాకార త్తిల్ ప్రణవత్తాల్, చేతనాచేతనజ్గళెల్లామ్ ఎమ్మెరుమాను
క్కే శేషమెన్ఱుశొల్లుకై యాల్, సర్విశేషియాక ప్రతిపాదిక్కప్పడు
మవనాయ్ ప్రణవరూపిణే - సంహితాకార త్తిల్, ఓమితీబ్రహ్మవెన్ఱు
ధ్యానసాధన ప్రణవస్వరూపియాన, తేనమః.

౧౦.

లోకయాత్రా ప్రసిద్ధ్యర్థం సృష్టబ్రహ్మదిరూపిణే ।

నమస్తుభ్యం నృసింహాదిమూర్తిభేదాయవిష్ణవే ॥ ౧౧॥

లోకయాత్రాప్రసిద్ధ్యర్థమ్ - సృష్ట్యాదిలోక వ్యాపారజ్గళు
క్కాక, సృష్టబ్రహ్మదిరూపిణే - తన్నా లే ఉణ్ణాక్కప్పట్ట బ్రహ్మదిక
ళుక్కు అన్తర్యామియాయ్ నిఱ్ఱుమవనాయ్, విష్ణవే - సకలచేత
నాచేతనజ్గళిలుమ్ వ్యాపిత్తిరుక్కుమవనాయ్, నృసింహాదిమూర్తిభే
దాయ - వ్యాప్తిఫలమాన రక్షణత్తుక్కాక నృసింహాద్యవతారజ్గళో
శైయేతరుళిన, తుభ్యంనమః.

౧౧.

విషాక్షైః కర్మభిక్షోభై రస్పృష్టవపుషేనమః ।

సమోబ్రహ్మణ్యదేవాయ తేజసాం నిధయేనమః ॥ ౧౨॥

విషాక్షైః - జాత్యాదివిభాగమాకితి విషాక్షజ్గళినాలుమ్, కర్మ
భిః - అతుక్కడియాన పుణ్యపాపరూప కర్మజ్గళినాలుమ్, ఖోభైః -
రాగద్వేషాభినివేతజ్గళాకితి క్లేశజ్గళినాలుమ్, అస్పృష్టవపుషే - క్లేశ
కర్మవిపాకాశయైరపరామృష్టైః పురుషకళైః'' ఎన్ఱుమొడియే స్పృష్టి

కృష్ణడాత దివ్యమంగళవిగ్రహతైయుడై యనాయ్, బ్రహ్మణ్యదేవా
య - వేదప్రతిపాద్యనాయరుక్కైయాకిఱ బౌజ్వల్యతైయుడై య
నాయ్, తేజసానిసయే - నిరవధికతేజోరూపనాన, తేనమః ౧౨

నిత్యసాధారణానేక లోకరితూపరిచ్చిదే ।

సచ్చిదానందరూపాయ వరేణ్యాయనమోనమః ॥ ౧౩॥

నిత్యసాధారణానేక లోకరితూపరిచ్చిదే- జగద్రక్షణార్థమాక
నిత్యమాన అనేకపరికరజ్ఞతైయుడై యనాయ్, సచ్చిదానందరూపాయ-
నిరుపాధిక సద్భావతైయుడై యనాయ్, సద్గుణవిశిష్టనాయమిరు
క్కైయాలే సచ్చబ్దవాచ్యనాయ్, నిరుపాధికమాయ్ నిత్యమాయ్
దుఃఖానమ్భిన్నమాయ్ ఎఱ్ఱమొక్క అనుకూలమే స్వభావమాన
జ్ఞానస్వరూపజ్ఞానగుణకనాయ్, వరేణ్యాయ-ఆశ్రితరాల్ తన్నైయే
తరుప్పడి ప్రాధిక్యత్కవనాన, తేనమః ౧౩.

యజమానాయయజ్ఞాయ యష్టన్యాయనమోనమః ।

ఇజ్యాఫలాత్మనేతుభ్యం నమ ఇజ్యాదిశీలినే॥ ౧౪॥

యజమానాయ-ఆశక్తిర్క్కు త్రానే కర్మానుషాంగమ్, యజ్ఞము
వనాయ్, అన్తిక్కే, సర్వముమ్ భగవచ్ఛరీరమాకైయాలే యజ్ఞమ్
శెయ్యుమవనుక్కు నియామకనాయ్, యజ్ఞాయ - స్వారాధనరూప
యాగోపకరణశూన్యక్ క్కు త్రానే అన్తయజ్ఞరూపియాయ్, యష్ట
వ్యాయ - అన్తయాగోపకరణముమ్ తానేయాయ్, ఇజ్యాఫలాత్మనే-
అన్తయాగమ్ శెయ్ నతి నాలుణ్డాకుమ్ ఫలత్తుక్కుమ్ తానే నిర్వాహక
నాయ్, ఇజ్యాదిశీలినే - పశ్చిమహాయజ్ఞాదికళాల్ ఫలసక్తకర్తృత్వ
త్యాగపూర్వకమాక ఆరాధక్కుత్కవనాన, అల్లతు, రామావతా
రాదికళిల్ అనేకాశ్వమేధాదియాగజ్ఞతై అనుష్ఠియానిట్కే-ఱ, తేన
మః- దేవరుక్కు నమస్కరిమ్ ౧౪.

నమః పరమహంసాయ నమస్తత్వగుణాయచ ।

స్థితాయపరమప్ర్యామ్ని భూయోభూయోనమోనమః ॥

పరమహంసాయ-పుటమ్బుణ్ణానపద్మముక్కలై సవాసనమాక
అటుత్తుప్పొకడుమవనాయ్, సత్వగుణాయ - జ్ఞానప్రకాశకత్వేన
మోక్షమూలమాన సత్వగుణప్రసర్తకనాయ్, పరమప్ర్యామ్నిస్థితాయ - ఇప్పుడి
శాశ్వతసంగమద్వై సత్వనిష్ఠకభుక్కుప్రాప్యమాన
పరమపదత్తిలే పెనుతిప్పొడువీడ్చిరుక్కుమవనాన - తేభూయో
భూయోనమోనమః-దేవరీరై కదాకదావెట్లు అనుభవింపతిల్ ఆద
రాతిశయత్తాలే, ద్విరావృత్తినిర్మమనాయ్, శరణవరణం పుణ్ణకిణ్ణేన్

సంసారేవిషయావర్తనంకులేచమహాభయే ।

అపారదుస్తరేగాధే పతితంకర్తభిన్నస్వకైః ॥ ౧౬॥

అనాథమగతింభీరుం దయయాపరయాహరే ।

మాముద్ధరదయాసిన్ధో సిన్ధోరస్తాత్పుదుస్తరాత్ ॥ ౧౭॥

విషయావర్తనంకులే - అసర్థహేతుక్కుళాన శబ్దాదివిషయజ్ఞ
భాకితి శుభ్రుల్కళాల్ వ్యాకులమాయుమ్, మహాభయే- శేషత్వాది
కలై యుక్తిక్రైయాలుమ్ శబ్దాదికళిలే మూట్టుక్రైయాలుమ్, ఆధి
వ్యాధికళాలుమ్ పదే పదే మిక్కుభయజనకమాయ్, అపారదుస్తరే-
కడల్ పోల్ అక్కరై కాణవొణ్ణాతతాయుమ్, పుక్కాల్ తద్దామాల్
కరైయేటి అశక్యమాయుమ్, అగాధే సంసారే - తరై కాణవొణ్ణా
తపడ్డి ఆత్మమాయరుప్పతాన అవిద్యాకర్తవాసనాదుచి ప్రకృతినంబున్
జ్ఞభాకితి సంసారత్తిలే, స్వకైఃకర్తభిః-అశల్పిశద్దేటిమక్రై యిష్టిక్రై
నానేమనోవాక్కాయజ్ఞభాల్ శైయితిపాపకర్మజ్ఞభాలే, పతితిమ్ -
వీడ్చిస్తుతుళజ్ఞానిస్తుళ్ళ, అనాథమ్-రక్షి కాన్తుశూన్యనాయ్, అగతిమ్-

ఉపాయా స్థర శూన్యనాయ్, భీషమ్ - దేశకాలశరీరజ్జలిలుమ్, ఇవ
 త్త్రాసలనుష్ఠిక్కుమ్ కర్తయోగాదిః శిలుమ్ మికవుమ్ భయస్తవనాన,
 మామ్ - దేవతై శరణమాకవత్తైస్తఅడియేనై, దయాసిన్ధో - కృపా
 నిధియే, హరే-ఆశ్రితతాపన్నివర్తకనే, దయయాపరయా- దేవరీరు
 డైయ పరమకృపైయాలే, (వయోవెన్దిరగ్గే) సుదుస్తరాత్ - స్వయ
 త్నత్తాత్ కడప్పతఱ్కు అశక్యమాన, అస్సాత్ సిన్ధోః - ఇన్ద సంసార
 మాకిఱ పెరుజ్జగలినిన్దుమ్, ఉద్ధరి - ప్రళయజ్ఞొణ్ణభూమియై ఎమత్తా
 ప్సలే, ఎమత్తరుళవేణుమ్

౧౮

మన్త్రహీనంక్రియాహీనం భక్తిహీనం యదర్చనమ్ :

తత్సర్వంక్షమ్యతాం దేవ దీనంమామాత్మసాత్కురు || ౧౮||

యత్ అర్చనమ్ - యాతారు దేవరీర్ తిఱత్తిల్ శెయ్త ఆరా
 ధనమాసతు, మన్త్రహీనమ్ - మన్త్రలోపముళ్యతాయరుద్దాలుమ్
 క్రియాహీనమ్ - తన్త్రలోపముళ్యతాయరుద్దాలుమ్, భక్తిహీనమ్ -
 ప్రీతిరూపాపన్నమాన భక్తిశూన్యమాయరుద్దాలుమ్, తత్సర్వమ్ -
 ఉపచారమెన్దునామమాత్రమాన అన్దెల్లా అపచారజ్జళుమ్, త్నమ్య
 తామ్ - దేవరీరాల్ పొటుత్తరుళత్తక్కతు; దేవ-సర్వరుమ్ దేవర్
 తిరువడికల్లై ఆశ్రయిక్క వేణుమ్బుడిక్కిడాన మేన్దైయడైయననే,
 దీనంమామ్ - పేర్త్రుక్కు ఒరుక్కైమ్మతిలిల్లామల్ కేవలమ్ దేవరీ
 రుడైయదయైక్కి పాత్రినానవెనై, ఆత్మసాత్కురు - తనక్కేయా
 కుమ్బుడి అనుగ్రహిక్కవేణుమ్;

౧౯

నాహంహితం నజానామి త్వంప్రజామ్యేవకేవలమ్|

బుద్ధైవంనయగోవింద ముక్త్యుపాయేనవర్తనా || ౧౯||

అహమ్ - అజ్ఞానాదికభాల్ పూర్ణానాననాన్, హితమ్-స్వర
 తుణోపాయత్తై, నజానామి - అతియమాట్టుకిటిలేన్, త్యామేవకేవ
 లమ్-సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తిత్వాది విశిష్టరాయ్ నిరిపేక్షసిద్ధోపాయ
 భూతరాన దేవరీరైయే, నజామి - ఎన్నుడైయ అనిష్టనివృత్తి
 క్కుమ్ ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ కడవరాక అధ్యనసిక్కిణ్, హేగోవిద్ద-
 స్వరక్షణత్తిల్ జ్ఞానవిల్లాతపశుక్కులై రక్షిత్తవనే, ఏవంబుధ్వా -
 స్వరక్షణోపాయ శూన్యనెన్నతై తిరువుళ్ళత్తిల్కొణ్ణు, ముక్త్యుపాయే
 నవర్తనా - సంసారసమ్మన్థమన్దు దేవరీరైప్రాప్తిక్కిడాన నత్
 వత్తియోడే, నయ - ఎన్నై శేర్ తరుళ వేణ్ణుమ్ ౧౯.

త్వమేవవేత్సిశ్రేయోమే నేన మేతిదితీతిచ ।

బుద్ధియోగంచమేదేహి యేన త్వముపయామ్యహమ్॥ ౨౦॥

మే - దేవరీరై పున్ద్రీ నిన్ద వెనక్కు, ఇదంశ్రేయఃఇతి-ఇతు
 ఉత్తమపురుషార్థసాధనమెన్నతైయుమ్, ఏతత్ సేతిచ - ఇతు పురుషా
 ర్థసాధనమాకమాట్టాతెన్నతైయుమ్, త్వమేవ - సర్వజ్ఞరానదేవరీరై
 వేత్సి - అతియవల్లర్, అహమ్ - అజ్ఞానాశక్తి పూర్ణానాననాన్,
 యేన - ఎన్ద ఉపాయత్తాలే, త్వామ్ - పరమప్రాప్యరాన దేవరీరై
 ఉపయామిఅడైవనో? బుద్ధియోగంచ-అన్ద భక్తిరూపోపాయత్తై
 మే - అడియేనుక్కు, దేహి - ప్రసాది తరుళ వేణ్ణుమ్. ౨౦.

సజ్జనుజితన్తార్థ సుమూర్ధః

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేరణమ్.

శీయర్ తిరువడిక శేరణమ్.

